

๙๙๕ . ๙๑๘๑

๙๘๕๗ ๓

๒.๓

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมบูรณ์ ทินกร

๘ ก.ย. ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

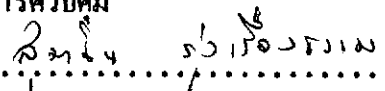
ตุลาคม ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

185497

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

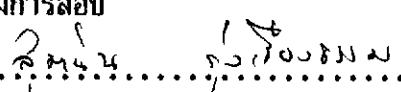
..........ประธาน

(ผศ.สมานิน รุ่งเรืองธรรม)

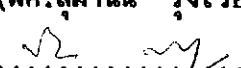
..........กรรมการ

(ผศ.จันทิมา พรหมโชติกุล)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(ผศ.สมานิน รุ่งเรืองธรรม)

..........กรรมการ

(ผศ.จันทิมา พรหมโชติกุล)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.จิรากรณ์ บุนสong)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ๑๑ เดือน ..ตุลาคม..พ.ศ. 2535

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้เพราะได้รับการช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาชี้แนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอื้ออาทรตลอดมา และเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยมีกำลังใจทำ ปริญญานิพนธ์ได้ลุล่วง ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สลโกสุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง ที่กรุณาถ่ายทอด ความรู้ ความคิดเห็นและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการเขียนปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบคุณ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียนโยธินภรณ์วิทยาเขต ศึกษาพิเศษกรุงเทพมหานคร ที่ได้เป็น ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินภรณ์วิทยาเขต ที่ให้ความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจะเกิดขึ้นจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศเพื่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษา และจะนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และ ขอขอบเป็นกตัญญูแด่คุณแก่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้อุปการะคุณทุกท่าน

สมบูรณ์ ทินกร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	13
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	18
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียน สะกดคำผิด	23
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	27
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์	38
	สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	43
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	44
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45

แบบแผนการทดลอง	51
วิธีดำเนินการทดลอง	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
บทย่อ	62
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	62
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	62
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	63
สรุปผลการทดลอง	65
การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	66
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	80
ประวัติย่อของผู้วิจัย	192

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการวิจัย	51
2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	58
3 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	59
4 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	60
5 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ..	61

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่คนไทยใช้ในการติดต่อสื่อความหมาย โดยมีตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ และมีระเบียบแบบแผนการใช้ภาษาที่ถ่ายทอดลักษณะอันแท้จริงของชาติ ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่แสดงถึงความจริงของชนชาติไทยในอดีต รวมทั้งช่วยพัฒนาความคิด ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ชาติไทย ตลอดจนการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันของคนในชาติ ดังนั้นการสอนวิชาภาษาไทยควรได้รับความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในวงการศึกษาของไทย (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2523 : 2 - 3) กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้บรรจุวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร กำหนดเกณฑ์จบหลักสูตรให้ทุกคนต้องสอบผ่าน และได้จัดวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับวัย และสามารถนำภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : ฉบับปรับปรุง 2533)

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าครูต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การสอนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในบรรดาทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ การเขียนนับว่าเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการที่ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะผู้ที่เขียนได้นั้นต้องสามารถ ฟัง พูด และอ่านได้ดี จึงจะช่วยให้ได้รับผลสัมฤทธิ์ในด้านการเขียน ทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญมาก เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวร เป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น เพราะการเขียนไม่ลบเลือนเหมือนคำพูด การเขียนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อระหว่างอดีตกับปัจจุบันถึงอนาคตได้ดี (จุไร วรศักดิ์โยธิน. 2523 : 3) การเขียนเป็นลักษณะการสื่อสารที่ถาวร สามารถคงทนอยู่จนตรวจสอบได้เป็นหลักฐานอ้างอิงนานนับพันปีเลยทีเดียว ถ้ามีการเก็บ

รักษาให้คงสภาพเดิม (นพดล จันทรเพ็ญ. 2531 : 1) ดังนั้นการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เขียนต้องพยายามเขียนให้ผู้อ่านอ่านได้ชัดเจน และเข้าใจง่าย ปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ คือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะถ้าผู้เขียนสามารถเขียนสะกดคำได้โดยไม่ผิดพลาด ก็ย่อมทำให้ผู้อ่านสามารถรับสารได้ตรงความหมายและตรงกับความต้องการของผู้เขียน

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเขียนภาษาไทย เพราะการเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่สำคัญ นักเรียนสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการเขียนสะกดคำไปใช้ได้กับทุกวิชา คือถ้าเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง รวดเร็วก็สามารถเข้าใจและเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เขียนสะกดคำผิดก่อให้เกิดผลเสียหายหลายประการ เช่น ผู้อ่านตีความหมายผิด ไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ในที่สุดการสื่อสารก็ล้มเหลว งานเขียนของตนก็ย่ำแย่ คุณค่าลง สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2516 : 47) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดทำให้ผู้อ่านประเมินผู้เขียนต่ำลง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เขียนได้รับความนิยมเชื่อถือและศรัทธาจากผู้อ่าน เช่นเดียวกับที่ กุหลาบ มลลิกามาศ และวิพุธ โสภางค์ (2524 : 7) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องจะทำให้เกิดความประทับใจที่ดีต่อผู้อ่านและผู้เขียน แต่ถ้าผู้เขียนเขียนสะกดคำผิดก็จะเสียความนิยมนับถือจากผู้อ่านตั้งแต่เริ่มต้นทีเดียว ดังนั้นผู้ที่เรียนสูงขึ้นไปจึงควรสนใจเขียนสะกดคำให้ถูกต้องมากขึ้นตามลำดับ

จากสภาพปัญหาทั่วไปในปัจจุบันและผลงานการวิจัย แสดงว่า นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดมากโดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ตัวอย่างเช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้ผ่านการศึกษามาถึงขั้นนี้แล้ว ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอสมควรก็ยังคงผิดพลาดในการเขียนไม่สามารถเขียนคำศัพท์เหล่านั้นได้ถูกต้อง ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น การรับเอาตัวอย่างที่ผิด ๆ จากสิ่งแวดล้อมภายนอกมาเป็นแบบอย่างในการเขียนสะกดคำ โดยเฉพาะสื่อสารมวลชน และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ มีการเขียนสะกดคำผิดอยู่เสมอการสะกดคำผิดในภาษาไทยนั้นมีมาก และมักถูกปล่อยปละละเลย ไม่ค่อยมีการคิดแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องการใช้วรรณยุกต์ ตัวการันต์ ไม้ทัณฑฆาต และคำที่ประวิสรรชนีย์ เป็นต้น แม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับสูง ๆ ก็ยังเขียนผิดกันเป็นจำนวนมาก ถ้าไม่รีบ

แก้ไขจะมีผลเสียหายต่อเยาวชนของชาติ (ช่วย เพิ่มพูน. 2525 : 4) สุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 57) ได้เสนอสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้หลายประการ สรุปได้ว่า เกิดจากผู้เขียนไม่ทราบความหมายของคำ ใช้แนวเทียบในการเขียนผิด อ่านออกเสียงผิดจึงเขียนสะกดคำผิดตามการออกเสียงนั้น อิทธิพลของภาษาถิ่น นักเรียนขาดความสนใจ ขาดการสังเกต และที่สำคัญคือ นักเรียนขาดการฝึกที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความชำนาญในการเขียนสะกดคำ นอกจากนี้ ลักษณะของคำในภาษาไทยมีลักษณะเป็นคำประสมหลายรูปแบบ ทำให้จดจำได้ยาก การใช้ภาษามีกฎเกณฑ์ไม่ตายตัว ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการจำ จากสาเหตุดังกล่าวล้วนก่อให้เกิดปัญหาการเขียนสะกดคำผิดทั้งสิ้น

จากแนวความคิดของนักการศึกษาดังกล่าว แสดงออกถึงความเป็นห่วงในเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียน และผลงานการวิจัยที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำต่ำ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังข้อมูลจากผลการวิจัยของ ยุพิน อินทะยะ (2525 : 59) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และในปีต่อมา บุญปก อ่อนเผ่า (2526 : 61) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนและสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง จากผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ จึงเป็นปัญหาคritical ที่ควรแก้ไข มิฉะนั้นจะเกิดผลเสียขึ้นได้ ดังที่ สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2531 : 291) กล่าวว่า การเขียนหนังสือผิดเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้เขียนไม่สนใจภาษาเพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียนที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสอนและจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเป็นนักเรียนในระดับไหนก็ตาม

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนในระดับนี้มาก และได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่เป็นประจำ จึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการสอนเขียนสะกดคำที่ถูกต้องมาช่วยปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหล่านี้

การสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญ ในการที่ช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียน ครูจึงจำต้องหาวิธีสอนให้นักเรียนสนใจใคร่รู้ ใคร่เรียนมากยิ่งขึ้น ครูจำเป็นต้องใช้กลวิธีการสอน การจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ รวมทั้งชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ และมีโอกาสได้ฝึกทักษะนี้บ่อย ๆ

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ เพื่อสร้างเครื่องมือช่วยในการเรียนการสอน การเขียนสะกดคำให้ได้ผลดีและส่งเสริมความซื่อสัตย์ในตัวผู้เรียนพร้อมกันไปด้วย เพราะสภาพโดยทั่วไปของสังคมไทยในปัจจุบัน กำลังประสบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย นับตั้งแต่ปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัญหาจราจร ปัญหานิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ปัญหาข้าราชการประพฤติมิชอบและไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ทำให้สังคมเกิดการสับสนวุ่นวาย ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพความมั่นคงของประเทศชาติ รากฐานของปัญหาเหล่านี้อยู่ที่บุคคลในสังคมขาดความรับผิดชอบ การอบรม การปลูกฝังจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยเฉพาะด้านความซื่อสัตย์เป็นจริยธรรมที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ควรปลูกฝัง และพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลทุกคน ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ประกอบด้วย การกระทำที่ตรงไปตรงมา มีความจริงใจต่อกัน ปฏิบัติตามกฎหมายที่ที่กำหนดไม่ทุจริต และประพฤติมิชอบมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ตรงต่อเวลาและมีความละเอียดเกรงกลัวต่อบาป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรปลูกฝังและพัฒนาพลเมืองของชาติในด้านจริยธรรมโดยเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ให้กับบุคคลในสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ซึ่งควรเริ่มปลูกฝังจากเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มแรก เพราะเมื่อเขาเหล่านั้นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ก็จะเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพของประเทศชาติ ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติ เจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เป็นการจัดกิจกรรมที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนต้องลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถ ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ในการทำแบบฝึกมีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและมีความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ยังปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักทำงานอย่างมีระบบระเบียบ และทำงานเป็นขั้นเป็นตอนปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อตกลงของแบบฝึกอย่างเคร่งครัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานในการปลูกฝังความซื่อสัตย์ให้เกิดขึ้นในตัวเด็กทั้งสิ้น นอกจากนี้การเรียนการสอนสะกดคำนี้ยังต้อง

อาศัยการฝึกฝนอย่างถูกวิธี ฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอจึงจะทำให้เกิดความแม่นยำ ความชำนาญ และความคล่องแคล่ว สามารถนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การใช้แบบฝึกยังเน้นการทบทวนความเข้าใจให้แก่เด็กและเป็นอุปกรณ์ที่ครูจะใช้พัฒนาการเขียนหรือแก้ไขข้อบกพร่องเรื่องการเขียนของเด็กได้อีกด้วย

ด้วยสาเหตุและความสำคัญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงทดลองสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและความเชื่อสัจย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อสัจย์ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อสัจย์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบผลของการใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทย และเป็นแนวทางในการนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปใช้ ประกอบการสอน พร้อมทั้งแนวทางการส่งเสริมและปลูกฝังความเชื่อสัจย์ให้กับนักเรียน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโยธินภูลี้วิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 10 ห้องเรียน นักเรียน 500 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโยธินภูลี้วิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร แล้วนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทั้ง 2 กลุ่มนั้น มาจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยใช้นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยใช้นแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยนำคำศัพท์ที่นักเรียนมักเขียนผิดอยู่เป็นประจำจากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ และหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ของกรมวิชาการ และคำศัพท์ที่นักเรียนพบบ่อย ๆ ในชีวิตประจำวันจากหนังสือพิมพ์รายวัน ไทยรัฐ และเดลินิวส์ ประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. 2534 ประมาณ 650 คำ นำไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทดลองเขียนตามคำบอก แล้วสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากคำที่เขียนผิดมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยจำแนกเป็น 8 กลุ่ม ได้แก่

1. คำที่ประวิสรรชนีย์
2. คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์
3. คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ
4. คำที่มีอักษรนำ
5. คำพ้องเสียง
6. คำที่ใช้ ณ น

7. คำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร
8. คำที่ใช้ตัวการันต์และ ไม้ทัณฑฆาต
5. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 5.1.1 การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
 - 5.1.2 การสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
 - 5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 5.2.1 ความสามารถในการเขียนสะกดคำ
 - 5.2.2 ความซื่อสัตย์ของนักเรียน

นิยามศัพท์

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ ตัวสะกดการันต์ เรียงเรียงให้ถูกต้อง และ ได้ความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525
2. แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้สำหรับฝึกการเขียน ที่สร้างขึ้น อย่างมีลำดับ ขั้นตอน โดยอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และหลักการสร้างแบบฝึกที่ดี เช่น ฝึก จากง่าย ไปหายาก เหมาะสมกับวัย เร้าความสนใจ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน เรียนด้วย ตนเอง
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย หมายถึง เครื่องมือในการฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และใช้รูปแบบของ Barnett ซึ่ง ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518) ได้ดัดแปลงมาทดลองใช้มีลักษณะดังนี้
 - 3.1 ใช้สำนวนง่าย คำที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะเป็นคำที่นักเรียนพบเห็นบ่อยและ ได้เรียนรู้มาแล้ว ชนิดของคำและประโยคไม่สลับซับซ้อน เหมาะสมกับเด็กในระดับชั้นนี้
 - 3.2 คิดได้เร็ว คำที่มาสสร้างแบบฝึกทักษะนั้น เป็นคำที่ใช้สำนวนง่าย ๆ ดังกล่าว มาแล้ว พร้อมกับบอกลักษณะ ความหมายของคำก่อนที่จะทำแบบฝึก จากประสบการณ์ของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้เร็วขึ้น

3.3 สนุกสนานเข้าใจ แบบฝึกแต่ละชุด ได้รับความสนใจด้วยภาพประกอบในลักษณะต่าง ๆ และสัทนามภาษา หลายรูปแบบให้นักเรียนสนุกและเพลิดเพลินกับการทบทวนแบบฝึก

3.4 ให้ความหมายต่อชีวิต ถ้อยคำและประโยคในแบบฝึกให้ข้อคิด และความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.5 เหมาะสมกับวัยและความสามารถ-ค่าที่ใช้เป็นหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะแต่ละชุดนั้นเป็นค่าในหนังสือแบบเรียนและคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของครูซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับวัย และความสามารถที่จะเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.6 สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง แบบฝึกแต่ละชุดมีองค์ประกอบตั้งแต่คำที่แจ้งในการทบทวนแบบฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา คำถามและเฉลยคำตอบ ซึ่งนักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองตั้งแต่ต้นจนจบ

แบบฝึกแต่ละชุดสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามแนวการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 6 ซึ่งยึดแนวการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และได้ทดลองหาประสิทธิภาพแล้ว แบบฝึกทั้งหมด 16 ชุด ลักษณะของแบบฝึกมีหลายแบบ ได้แก่

แบบฝึกการเติมคำ

แบบฝึกประสมคำ

แบบฝึกคิดหาคำ

แบบฝึกการแก้ไขคำ

แบบฝึกการแยกคำ

แบบฝึกการจับคู่

4. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในเวลา 50 นาที ในช่วง 30 นาทีแรก สอนเนื้อหาวิชาในแบบเรียนชุดทักษะสัมพันธ์และหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเนื้อหาการเขียนสะกดคำ กฎเกณฑ์ หลักการสังเกต หลักการจำ ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แนวการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา

กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 6 โรงเรียนโยธินภวิทยาฯ ซึ่งยึดแนวการสอนตามคู่มือครูวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อใช้ในการสอนแต่ละคาบ และในช่วงเวลา 20 นาทีหลัง ให้นักเรียนทบทวนฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งตรวจคำตอบด้วยตนเอง โดยมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

- 4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยมีการสนทนา อภิปราย ชักถาม เพื่อสร้างความสนใจ และทบทวนพื้นฐานให้แก่นักเรียน
- 4.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูเป็นผู้แจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4.3 ขั้นดำเนินการสอน ครูสอนเนื้อหาด้วยวิธีต่าง ๆ มีการอธิบาย อภิปราย ถามตอบ เกม การสาธิต ตามความเหมาะสมของเนื้อหา
- 4.4 ขั้นสรุป โดยให้นักเรียนสรุปหรือทั้งครูและนักเรียนช่วยกันสรุป ครูให้นักเรียน ทบทวนฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
- 4.5 ขั้นการวัดผลและการประเมินผล วัดจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน การตอบคำถาม และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน

5. การสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ช่วง 30 นาทีแรก สอนเนื้อหาวิชาในแบบเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ และหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเนื้อหาการเขียนสะกดคำ กฎเกณฑ์ หลักการสังเกต หลักการจำ ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง และในช่วง 20 นาทีหลัง ให้นักเรียนทบทวนฝึกหัดตามคู่มือครูซึ่งมีลักษณะให้นักเรียนเติมคำ หรือเขียนตามคำบอก และครูเป็นผู้เฉลย โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

- 5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยการสนทนา อภิปราย ชักถาม เพื่อสร้างความสนใจและทบทวนพื้นฐานให้แก่นักเรียน
- 5.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์ ครูเป็นผู้แจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้
- 5.3 ขั้นดำเนินการสอน ครูสอนเนื้อหาด้วยวิธีการต่าง ๆ มีการอธิบาย อภิปราย ถามตอบ เกม สาธิต ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

5.4 ขึ้นสรุป โดยให้นักเรียนสรุป หรือทั้งครูและนักเรียนช่วยกันสรุป ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

5.5 ขึ้นการวัดและการประเมินผล วัดจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน การตอบคำถามและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน

6. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนด้านความรู้และความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดการันต์ให้ถูกต้อง วัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้วัดหลังจากจบการสอน

7. ความซื่อสัตย์ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลซึ่งแสดงออกซึ่งการกระทำที่ตรงไปตรงมา มีความจริงใจต่อกัน มีจิตใจบริสุทธิ์ มีการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไม่ทุจริตและประพฤติมิชอบ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ตรงต่อเวลาและละเอียดเกรงกลัวต่อบาป ลักษณะของบุคคลที่มีความซื่อสัตย์มีดังนี้

7.1 ต้องซื่อตรง ไม่คิดโกงหรือหลอกลวงเขากัน ประกอบอาชีพในทางสุจริต สิ่งใดทุจริตผิดศีลธรรม จะต้องเลิกอย่างเด็ดขาด

7.2 ต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อมิตรสหาย และต้องมีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ไม่คิดคดทรยศ

7.3 ต้องซื่อสัตย์ในที่ถูกต้อง โดยเฉพาะทางที่เป็นประโยชน์และดีงามเท่านั้น ถ้าจะเป็นการทำลายประโยชน์ให้เกิดความเสียหายแล้ว ไม่ควรทำอย่างยั้ง เช่น การซื่อสัตย์ต่อบุคคลที่คิดทำลายชาติ

7.4 ต้องรักษาคำพูดของตนให้มีคุณค่าเชื่อถือได้

ความซื่อสัตย์ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง จะมีลักษณะของหิริโอตตัปปะ คือ ละอายตัวเอง กระดากตัวเอง ไม่กล้าทำในสิ่งที่ได้ชื่อว่า ไม่สุจริต แม้ว่าการกระทำนั้น ๆ ไม่มีใครรู้เห็นก็ตาม เป็นการกระทำเพื่อให้เป็นไปตามที่ตั้งไว้ หรือทำตามคำพูดโดยไม่เหลวไหล

2. ข้อสัจย์ต่องานที่คนทำ ได้แก่ ความซื่อตรง เทียงธรรม ไม่มีการเอารัดเอาเปรียบแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนไปในทางที่ไม่ชอบ อันอาจนำความเสียหายมาสู่งานในหน้าที่หรืออาชีพที่ทำอยู่

3. ความซื่อสัจย์ต่อเพื่อนฝูง จะเป็นคุณสมบัติอันสำคัญยิ่งของเพื่อนที่ดี เพราะคนที่ทำงานร่วมกัน ควรจะมีความซื่อสัจย์สุจริตต่อกัน ไม่มีการทรยศ ไม่โกง หรือเอารัดเปรียบเพื่อน จะต้องมีความรัก ความหวังดี ความสงสาร และความปรารถนาดีต่อเพื่อนด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ ความซื่อสัจย์วัดได้จากคะแนนแบบสอบถามวัดความซื่อสัจย์ ซึ่งปรับปรุงจากแบบสอบถามทัศนคติเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัจย์ของ ชไมพร มุขโต (2525)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1/ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 1.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 1.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 1.3 วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ
 - 1.4 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 1.5 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
- 2/ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด
 - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำ
 - 2.3 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเขียนสะกดคำ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 3.3 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 3.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 3.5 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 3.6 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 3.7 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์
 - 4.1 ความหมายของความซื่อสัตย์
 - 4.2 คุณลักษณะของผู้ที่มีความซื่อสัตย์
 - 4.3 ประโยชน์ของความซื่อสัตย์

4.4 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

4.5 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

เว็บสเตอร์ (Webster. 1966) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือศิลปะหรือเทคนิคในการสร้างคำโดยใช้อักษรตามแบบที่สังคมยอมรับ

③ Hanha และคนอื่น ๆ (1971) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการสะกดคำว่า การสะกดคำคือการถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาเขียนจะต้องเกี่ยวข้องกับการสะกดคำโดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจได้

① อุดลย์ ไทโรเล็กทิม (2528 : 63) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่าเป็นการเขียนโดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกดการันต์ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

② อรพรรณ ภิคุณไพภาพ (2529 : 14) อธิบายว่า การเขียนสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เขียนเข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการเพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร

จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พอสรุปได้ว่า

✓ การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญในการสื่อความหมายถึงกันด้วยภาษาเขียนเพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไป การสื่อสารก็ล้มเหลว มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

Dale และคนอื่น ๆ (1971) ได้กล่าวถึงความสำคัญของปัญหาการสะกดคำ ไว้ว่า

1. การสะกดคำผิด ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำผิดไปด้วย
2. การสะกดคำถูกจำเป็นที่จะต้องแยกความหมายของคำแต่ละคำได้
3. นักเรียนที่รู้จักสะกดคำสามารถที่จะหาคำในพจนานุกรมได้เร็ว
4. การรู้จักสะกดคำถือว่าเป็นความสามารถ เป็นการศึกษาและทำให้อ่านหนังสือได้
5. ความบกพร่องในการสะกดคำทำให้เสียเวลาทั้งครูและนักเรียนในการเรียน

การสอน

6. ผู้ที่มีความบกพร่องในการสะกดคำ ทำให้หมดโอกาสที่จะใช้คำเพื่อเน้นความหมายในข้อเขียนของตนได้

พะอบ ไพบะภุชณะ (2508 : 38) กล่าวว่า ขณะนี้คนไทยส่วนมากรู้สึกว่ภาษาไทยกำลังอยู่ในอันตรายทั้งการออกเสียงคำ การใช้คำ และการเขียนตัวอักษร วิธีหนึ่งที่จะรักษาความเป็นไทยของชาติคือ ศึกษาภาษาไทยของเราและการใช้ภาษาให้ถูกต้อง คนไทยส่วนมากเขียนหนังสือไม่ค่อยถูก ไม่ระมัดระวังในการเขียนพยัญชนะ สระ ตลอดจนการวางรูปบรรณยุกต์

กำชัย ทองหล่อ (2509 : 190) ได้กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิดทำให้ความหมายเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำดังกล่าว จะเห็นว่า ข้อบกพร่องที่พบเห็นในการเขียนสะกดคำ มีความสำคัญต่อการสะกดคำเป็นอันมาก เพราะถ้าเขียนผิด ทำให้เกิดการเข้าใจผิดในการสื่อความหมาย งานเขียนของบุคคลนั้นก็จะด้อยค่าไปอย่างน่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ของนักเรียนในการเริ่มต้นฝึกหัดการเขียน จึงจำเป็นต้องฝึกฝนให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักการศึกษาทั้งในประเทศและนอกประเทศได้เสนอแนะ วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ได้ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย (2523 : 120) ได้เสนอแนวทางในการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า ให้นักเรียนทำบัญชีคำยากเรียงลำดับตัวอักษร เขียนหรือแต่งประโยคด้วยคำที่มีกสะกดผิด เขียนคำหรือข้อความยาก ๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ครูแจกบัญชีคำที่มีตัวสะกดผิดและสะกดถูกปนกันให้นักเรียนเลือกคำที่เขียนถูก และแก้ไขคำที่เขียนผิด แบ่งกลุ่มนักเรียนหาคำพ้องเสียงจากพจนานุกรม ให้นักเรียนแต่งคำจากสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ที่กำหนดให้

ประกาศรี สี่ทอ้าโพ (2524 : 349) ได้เสนอแนะวิธีการสะกดคำไว้ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นคว้าหาคำในเรื่องที่เรียนมาแลกเปลี่ยนกัน บอกและเฉลย พร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้
2. รวบรวมศัพท์ไว้ในสมุดให้เป็นหมวดหมู่เรียงร้อย เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะ เรียงตามความหมาย ฯลฯ
3. ครูบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำและพจนานุกรมประกอบการสอน
4. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานดำ
5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูก
6. นำเกมที่มีการเขียนสะกดมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่ายยิ่งขึ้น
7. ฝึกการเขียนเรียงความแล้วใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกดการันต์ของตนหรือของเพื่อน
8. หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมคำ
9. เขียนรายงานคำที่มีกสะกดผิด
10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต คำสมาส สันธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวมกันไว้

11. กำหนดคำศัพท์ให้มาเขียนเป็นรูปประโยคหรือเรื่อง

12. ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้ให้นักเรียนสะกดผิดไว้โดยไม่แก้ไข

ยุพา ส่งศิริ (2512 : 382) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้
การสอนเขียนสะกดคำการันต์ควรฝึกในช่วงสั้น ๆ แต่ให้บ่อยครั้ง ควรหาคำที่นักเรียนมักเขียนผิดมาให้แก้ไข การที่จะให้นักเรียนจดจำได้นอกจากจะให้ท่องจำได้กันตรง ๆ แล้วควรทำด้วยการให้นักเรียนได้เห็นคำที่สะกดถูกต้องนั้นบ่อย ๆ

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32 - 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

1. ครูจัดหาเรื่องความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความมาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์และข้อคิดที่เห็นว่าดีมาส่งครูโดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ

2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์หรือจากวารสารต่าง ๆ แล้วให้คัดลอกข้อความที่น่าสนใจลงไปในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน

3. แบ่งกลุ่มให้ไปหาคำยากจากหนังสือเรียน หรือหนังสืออื่น ๆ มาแจกกันแล้วบอกให้เขียน

4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ โดยเขียนเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงตามตัวอักษร หรือเรียงตามความหมาย

5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค

6. แข่งขันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น

7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพรโดยครูเน้นถึงความเรียบร้อยสวยงามและประณีต

8. ครูทำบัญชีคำยากแล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้องชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนฝึกกันตรวจแล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้ เพื่อพัฒนาการของตน

9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยการกำหนดคำที่มักเขียนผิดให้ เช่น กังสตาล
ขโมย ครหา ชนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนต์ ฯลฯ
 10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ ๆ ให้แข่งขันเขียนคำที่มักเขียนผิด
คิง (King. 1965 : 15) ได้กล่าวถึงการฝึกให้มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ
ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ดังนี้
 1. การตรวจสอบ ได้แก่ การตรวจสอบคำที่ให้นักเรียนเขียนสะกดคำอย่างระมัดระวัง
เช่น คำที่มีอุปสรรค และคำที่มีปัจจัย เป็นต้น และให้นักเรียนบันทึกไว้
 2. การออกเสียง ได้แก่ การให้นักเรียนออกเสียงคำที่เขียนให้ถูกต้อง เป็นต้น
 3. การสะกดคำ ได้แก่ การฝึกให้นักเรียนหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า
โดยออกเสียงดัง ๆ ให้นักเรียนทำเช่นนั้น หลาย ๆ ครั้ง
 4. การเขียน ได้แก่ การฝึกให้นักเรียนเขียนคำที่สะกดนั้น 5 - 10 ครั้ง แล้วตรวจ
 5. ให้นักเรียนนำคำที่เขียนสะกดมาแต่งประโยค
 6. การทบทวน หมายถึง ครูทบทวนคำที่เขียนสะกดแต่ละคำในการเรียนครั้งต่อไป
- Monrae (1968) ได้กล่าวถึง วิธีสอนการเขียนสะกดคำว่า การสร้างรายการของคำ
ควรจะจัดขึ้นด้วยความรอบคอบ เช่น
1. คำนึงถึงความหมายของคำศัพท์แต่ละตัว
 2. เน้นการป้องกันการเขียนผิดมากกว่าการแก้ไข และเน้นวิธีการสอนมากกว่า
การสอน
 3. เป็นคำที่มีความสำคัญต่อนักเรียน คือเป็นคำที่นักเรียนต้องใช้เขียนอยู่เสมอ
- นอกจากนี้ Monrae ได้เสนอความเห็นต่อไปว่า มีวิธีสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ใน
คำแต่ละคำได้โดย
1. บอกความหมายของคำแต่ละคำ ด้วยคำพูด ทำทางจากรูปภาพหรือวัสดุอื่น ๆ
 2. สอนวิธีออกเสียงคำนั้น
 3. สอนวิธีการจัดลำดับตัวอักษรในการเขียนคำนั้น

จากข้อเสนอแนะการฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำดังกล่าว พบว่าการที่จะให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น ครูผู้สอนต้องใช้กลวิธีการสอนหลายวิธีเพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียนเขียนสะกดคำอย่างสนุกสนาน มีความตั้งใจที่จะฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เปิดโอกาสให้ได้ฝึกฝนเขียนคำยากเหล่านั้นบ่อย ๆ จึงจะทำให้นักเรียนจดจำคำเหล่านั้นได้ และเขียนถูกต้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ไพจิตร วัฒนากุล (2517 : 137) ได้ศึกษาสาเหตุการเขียนสะกดการันต์ผิดและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะกับแผนกวิทยาศาสตร์ ในภาคการศึกษา 7 ผลการวิจัยด้านความสามารถ พบว่า

1. นักเรียนในแผนกเดียวกัน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

2. นักเรียนหญิงแผนกศิลปะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ดีกว่านักเรียนชายทั้ง 2 แผนก และนักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์มีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายในแผนกเดียวกัน

3. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศเดียวกันทั้งแผนก นักเรียนศิลปะกับวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนแผนกศิลปะ มีแนวโน้มที่จะเขียนสะกดการันต์ได้ดีกว่าแผนกวิทยาศาสตร์

งามจิตต์ อาไพ (2523 : 95) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร เป็นนักเรียนชาย 208 คน นักเรียนหญิง 208 คน และในเขตการศึกษา 1 เป็นนักเรียนชาย 205 คน นักเรียนหญิง 198 คน รวมทั้งสิ้น 819 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนชาย

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนหญิงและชาย ในเขตการศึกษา 1

มณฑนา วัฒนธอม (2523 : 74 - 75) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง ระหว่างวิธีการฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธทักษะ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 20 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนทั้งสองกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีสะกดคำ และวิธีสัมพันธทักษะ ทักษะแนทดสอบหลังการเรียนซ่อมเสริมแตกต่างกันจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนซ่อมเสริมช่วยแก้ปัญหานักเรียนที่บกพร่องในทักษะการเขียนสะกดคำได้

2. ผลการเปรียบเทียบการสอนซ่อมเสริมทักษะการสะกดคำด้วยวิธีฝึกการสะกดคำกับวิธีสัมพันธทักษะ ปรากฏว่าให้ผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีสัมพันธทักษะให้ผลดีกว่าการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการสะกดคำ

3. นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อการสอนซ่อมเสริม

ยุพิน อินทะยะ (2525 : 59 - 93) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชาย 141 คน นักเรียนหญิง 201 คน รวมทั้งสิ้น 342 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 56

2. นักเรียนหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย

3. นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เคยศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

4. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภท และขนาดของโรงเรียนต่อความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย

สุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 57 - 61) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชาย 190 คน นักเรียนหญิง 220 คน รวมทั้งสิ้น 410 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.16
2. นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ๆ มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง และระดับต่ำนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ

บุญปก อ่อนเผ่า (2528 : 61) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 67.07

สุภาพ คงเพชร (2533 : 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

อาร์รอน (Arron. 1959 : 431) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กระดับชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 8 โดยสร้างแบบทดสอบทั้งหมด 60 คำ นำไปทดสอบกับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นเด็กระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 57 คน ระดับชั้นปีที่ 8 จำนวน 54 คน จากนั้นได้นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น ดังนี้ เด็กระดับชั้นปีที่ 4 แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น .97 และระดับชั้นปีที่ 8 แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น .96 และได้ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 193 คน ระดับชั้นปีที่ 8 จำนวน 174 คน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์การสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า

1. เด็กที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ได้คั้นั้น จะเป็นเด็กที่เขียนสะกดคำได้ดีด้วย
2. สถิติปัญญาของเด็กสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของเด็กได้ นั่นคือ เด็กที่มีสติปัญญาสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำสูง และเด็กที่มีสติปัญญาค่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำต่ำ

ฮอร์น (Horn. 1960 : 213) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยม พบว่า เด็กมักสะกดผิดตัวมากโดยเฉพาะเด็กในระดับ 4 - 12 ปี ซึ่งแสดงถึงความไม่สนใจในการใช้ภาษา เขากล่าวว่า การเขียนผิดนั้นทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าคุณเขียนไม่มีความสามารถ

สแปงเลอร์ (Spangler. 1975 3573A - 3574A) ได้ศึกษาการสะกดคำโดยใช้วิธีการฟังและการมองเห็นของนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 6 จำนวน 386 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบการฟังและแบบทดสอบการมองเห็น สำหรับแบบทดสอบการฟังดำเนินการโดยฟังจากเทปโทรทัศน์ที่ไม่มีภาพบนจอ ส่วนการทดสอบการเห็นนั้นจะมีเทปโทรทัศน์ฉายให้นักเรียนดู คำที่นำมาสะกดก็นำมาจากแบบเรียน นักเรียนในระดับต้น ๆ จะสอนสะกดคำ 10 คำ ในระดับสูงขึ้นไปจะสอน 15 คำ ใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ พบว่า ความแตกต่างระหว่างความจำโดยการฟังและการเห็นจะลดลงจากระดับชั้นต้น

x ชวาร์ทซ์ (Schwartz. 1976 : 8028 - A) ได้ศึกษาถึงพัฒนาการด้านความสามารถของนักเรียนที่ได้รับความรู้เรื่องการสะกดคำโดยการผันคำและการสะกดการันต์กับนักเรียนในระดับ 2 ถึงระดับ 5 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างระดับละ 40 คน ใน 40 คนนี้จัดแบ่งเป็นนักเรียนที่สะกดคำเก่งและไม่เก่งกลุ่มละ 20 คน เท่า ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งเกี่ยวกับคำที่ไม่มีมีความหมาย และในการเขียนตามคำออกที่เกี่ยวกับคำที่ไม่มีมีความหมาย ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งกลุ่มสะกดเก่งและไม่เก่งมีแนวโน้มในการพัฒนาการด้านสะกดคำดีขึ้น

เดลลีย์ (Dailey. 1976 : 5667 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสะกดคำของนักเรียนระดับ 3 ถึงระดับ 6 โดยใช้การสอนแบบสะกดการันต์แบบเดิมกับการสอนแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อน ในโรงเรียนชุมชนครอว์ฟอร์ดวิลล์ (Crawfords Ville Community School) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนด้วยแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อน 61 คน นักเรียน

ที่เรียนด้วยแบบสะกดการันต์แบบเดิม 100 คน มีการทดสอบโดยให้ดูภาพยนตร์เงียนแล้วเขียนเรียงความบรรยายถึงสิ่งที่เห็นในภาพยนตร์ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนทั้งสองแบบนั้นได้คะแนนการสะกดคำไม่แตกต่างกัน แต่การสอนแบบเรียงตามลำดับอักษรก่อนได้ผลดีทุกระดับ ส่วนการสอนแบบสะกดการันต์ตามแบบเดิมจะ ได้ผลดีในระดับ 4 ถึงระดับ 6

คาทาลาโน (Catalano. 1976 : 4983 - A) ได้ศึกษาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนประถมศึกษา 6 โรงเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ ในแต่ละโรงเรียนจะมีกลุ่มทดลองซึ่งเรียนสะกดคำและความหมายของคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และกลุ่มควบคุมจะเรียนตามโครงการ ซึ่งไม่มีเนื้อเรื่องกำหนดให้ ผลปรากฏว่า ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑ ออลสัน (Olson. 1970 : 1147A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงคำที่สอนและคำที่ไม่สอน ซึ่งแบ่งการสะกดคำที่สม่ำเสมอและไม่สม่ำเสมอกับนักเรียนระดับ 2 จำนวน 436 คน โดยใช้คำมาทดสอบ จำนวน 230 คำ แบ่งเป็นคำที่สะกดสม่ำเสมอ และสะกดไม่สม่ำเสมออย่างเท่า ๆ กัน พบว่า

1. ชนิดของคำ ความสามารถในการอ่าน คำที่ใช้สม่ำเสมอและเพี้ยนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. จากการทดสอบ คำที่สอนนักเรียนจะมีการออกเสียงได้ถูกต้องเกือบสองเท่าของคำที่ไม่ได้สอน
3. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง จะออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเกือบสองเท่าของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ
4. คำที่นักเรียนได้สะกดอย่างสม่ำเสมอ จะมีการออกเสียงได้ดีและถูกต้องมากกว่าคำที่นักเรียนสะกดอย่าง ไม่สม่ำเสมอ
5. ชนิดของคำและความสามารถในการอ่านมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
6. ชนิดของคำและคำที่ใช้อยู่สม่ำเสมอจะมีปฏิสัมพันธ์กัน

7. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ จะรู้สึกว่าคำที่ไม่ได้สอนยากกว่าคำที่สอน

8. คำที่นักเรียนได้สะกดอย่างสม่ำเสมอ และคำที่สะกดไม่สม่ำเสมอจะมีความแตกต่างกันน้อยเมื่อมีการสอน และมีความแตกต่างกันมากเมื่อไม่ได้สอนคำเหล่านั้น

พาสซานันตี (Passanante. 1979 : 56) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนสะกดคำ โดยใช้การสอนแบบตามลำดับอักษร (i.t.a.) และแบบตามลำดับอักษรแบบเดิมกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 7 แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่าน ทั้งฉบับและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำสองฉบับ พบว่า ผลการสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและความสามารถในการสะกดคำนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังให้ความคิดเห็นว่า การสะกดคำนั้น จะช่วยการอ่านและการเขียนได้ดีอีกด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ สรุปว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเขียนที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ คำที่จะนำมาใช้สอนต้องเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน และผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ นักเรียนเก่งหรืออ่อนมีโอกาเขียนผิดได้เท่า ๆ กัน นอกจากนี้ การสอนสะกดคำควรใช้วิธีสอนหลายรูปแบบ แต่ยังไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้ว่าแบบใดดีที่สุด

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด

เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

เบลีย์ (Blair. 1968) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่า สาเหตุต่าง ๆ อาจเนื่องมาจากความไม่พร้อมหรือข้อบกพร่องในด้านสุขภาพ ร่างกาย และอารมณ์ การออกเสียงและการรับฟังเสียงไม่ถูกต้อง การจำคำไปใช้อย่างผิด ๆ จากการเรียงลำดับอักษรไม่ได้ ได้รับการฝึกหรือการออกเสียงผิดมาตั้งแต่ระยะเริ่มแรก และไม่ได้รับแรงจูงใจหรือฝึกให้เขียนสะกดคำ

เพ็ตตี (Petty. 1980) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำ เช่น ความสามารถในการอ่าน การฟัง การพูด เจตคติที่มีต่อการสะกดคำ ความเอาใจใส่ในการเรียน สุขภาพทั่วไปและความสามารถพิเศษของแต่ละคน องค์ประกอบเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนทั้งสิ้น

นพดล จันทรพิชญ์ และคนอื่น ๆ (2519 : 547 - 548) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เด็กสะกดคำผิดว่า มีดังนี้

1. ครูมีความรู้ไม่ดีพอ เขียนหนังสือไม่ถูกต้อง
2. สิ่งตีพิมพ์ ตำราตำราในโฆษณา บ้ายประกาศ ชื่อห้างร้าน แม้กระทั่งตัวหนังสือในรถโดยสาร ยังมีการสะกดตัวหนังสือผิด
3. โทรทัศน์ สะกดตัวหนังสือผิด เด็กคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องก็เลยเอาอย่าง
4. ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเขียนหนังสือผิด
5. โรงเรียนจัดครูภาษาไทยไม่เหมาะสม เอาคนที่ไม่สนใจ ไม่ถนัดในวิชาภาษาไทยมาสอน
6. ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่สนใจว่าจะสะกดคำผิดหรือถูก ไม่มีการแก้ไขปล่อยให้คำผิดปรากฏในสายตาเด็กเสมอ
7. เด็กไม่สนใจ เรียนมาไม่ดีพอ เด็กไม่มีความรู้เรื่องหลักภาษา

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2525 : 160 - 161) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด โดยคำนึงถึงตัวเด็กเป็นประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งได้เสนอแนะการฝึกสะกดคำ โดยพิจารณาจากสาเหตุการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนดังนี้

1. สะกดผิดเพราะความเลินเล่อ
 - 1.1 เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง ครูควรฝึกด้านการอ่านให้ก่อนแล้วค่อยมาฝึกหัดเขียนโดยให้สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน
 - 1.2 เลินเล่อแต่อ่านเก่ง ครูต้องให้เด็กเข้าใจว่าการสื่อความคิดจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใดขึ้นอยู่กับความถูกต้องในการเขียนและการสะกดคำด้วย

2. สะกดคำผิดเพราะไม่ชอบอ่าน เด็กที่ไม่ชอบอ่านมักจะขาดความสังเกต ขาดประสบการณ์ ควรแก้ไขด้วยการหาหนังสือดี ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาอ่าน หรือฝึกใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยในตัวสะกดตัวใด

2. สะกดผิดเพราะแยกเสียงไม่ดี อาจมีความบกพร่องทางการฟัง ควรแก้ไข ด้วยการเน้นทักษะการฟัง

4. สะกดผิดเพราะส่ายตาไม่ดี เนื่องมาจากเป็นคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น กาน กานต์ เป็นต้น ควรแก้ไขด้วยการฝึกจำแนกคำ ฝึกสังเกตตัวสะกดอย่างละเอียด หากมีการอ่านไม่ดีขึ้น อาจใช้วิธีใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามอักษร จนกระทั่งจำตัวสะกดได้และให้เขียนคำในรูปประโยค หรือเล่าเรื่องเมื่อคล่องขึ้นก็ตัดอันแรกออกไป เขียนสะกดคำโดยไม่ต้องการสัมผัสแต่ใช้มองด้วยสายตา

5. สะกดผิดเพราะขาดหลักเกณฑ์ แก้ไขด้วยการให้เข้าใจหลักเกณฑ์นั้น ๆ เช่น หลักการใช้สระโอะนั้นมัน "อ" เป็นต้น

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิดเป็นเพราะ ไม่ทราบ ความหมายของคำ ใช้แนวเทียบที่ผิด ออกเสียงผิด การรับฟังไม่ถูกต้อง รูปวรรณยุกต์ผิดจึงทำให้ เขียนผิด เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา อิทธิพลของภาษาถิ่น ขาดการสังเกต และผู้ใช้ภาษาถือ ความสะดวกเป็นใหญ่ในการเขียน เป็นผลให้การเขียนสะกดคำผิด

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด

พงศ์จันทร์ ปิ่นสุวรรณ (2502 : 2 - 3) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์แบบของการ เขียนสะกดการันต์และพยางค์ในภาษาไทย จากบรรดาคำในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบว่า มีสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความยุ่งยากหลายประการคือ

1. ธรรมชาติของภาษาซึ่งมีสัญลักษณ์ คือ พยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียง จึงทำให้เสียงซึ่งใช้ตัวอักษรแทนได้หลายตัว หรือตัวอักษรตัวเดียวกันสามารถแทนได้หลายเสียง

2. ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการถ่ายทอดเสียงลงเป็นตัวอักษร เพราะภาษาไทยมีวิธี เขียนได้หลายแบบ อาทิตำที่มีความหมายต่างกันแต่เสียงเดียวกัน เช่น คำ ข้ำ ซ่า

3. ภาษาไทยยืมคำจากต่างประเทศมาใช้มากและยังยืมวิธีการเขียนแทนเสียงหรือถ่ายทอดรูปเขียนจากภาษาเดิมมาใช้ด้วย โดยมีแนวโน้มที่จะรักษาหรือถ่ายทอดรูปของการเขียนแบบเดิมไว้ ซึ่งมักจะไม่ตรงกับอักษรวิธีของไทยตามปกติ จึงทำให้มีการเขียนซับซ้อนและมากแบบยิ่งขึ้น

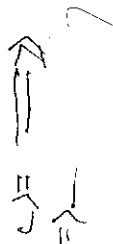
4. ในพจนานุกรมมีคำจากวรรณคดี ซึ่งมีวิธีการเขียนที่ต่างไปจากเสียงพูด ซึ่งมีผู้ใช้อยู่ในภาษาปัจจุบัน เช่น ปราณีต อีหุลยจุณแจก ทำให้การเขียนคำเหล่านี้ผิดไปจากพจนานุกรมได้ง่าย และนอกจากนี้ยังปรากฏคำซึ่งไม่มีที่ใช้ในปัจจุบันเลย หรือคำจำนวนมากที่มีใช้และเป็นที่ยอมรับกันในภาษาปัจจุบัน แต่ไม่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรม จึงไม่อาจจะกำหนดได้แน่นอนว่ามีวิธีเขียนอย่างไร

วิสุทธิ บุษยกุล (2525) ได้เสนอแนะถึงสาเหตุที่ทำให้ภาษาผิด เมื่อประชุมสัมมนา เรื่อง "ปัญหาการใช้ภาษาไทย" สรุปได้ว่า ผู้ใช้ภาษาถือความสะดวกของตนในการพูดและเขียน ลักษณะส่วนบุคคลหรือความนิยมทางสังคมบางประการที่เกี่ยวกับ เพศ วัย อาชีพของผู้ใช้ภาษาและการยืมคำจากต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางการเขียนสะกดคำทั้งสิ้น

สาเหตุที่ทำให้มักเรียนเขียนสะกดคำผิดจากความคิดเห็นของนักการศึกษาไทย ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า ประการแรก เป็นสาเหตุจากสภาพร่างกายของนักเรียนเอง เช่น สุขภาพ เพศ วัย ประการที่สอง เป็นสาเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อมของตัวนักเรียน เช่น เกิดจากลักษณะของภาษาไทยที่ยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้มีหลักเกณฑ์มากมายก่ายกองที่จะจำ นักเรียนขาดการฝึกฝนด้านการเขียน มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ของอักษรวิธีและการใช้แนวเทียบที่ผิด เป็นต้น

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวกับปัญหาในการเขียนสะกดคำผิด

ฮอร์น (Horn. 1960 : 1337 - 54) กล่าวว่า การสะกดคำผิดมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระและการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังนี้คือ

1. การเปลี่ยนแปลงในเรื่องเสียงร่ว
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะท้องถิ่น
3. การเพิ่มและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
4. นักเขียนและสิ่งตีพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
5. หลักการสะกดคำ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลเวลา

ฮัมเมอร์ (Hymer. 1963 : 573 - A) ได้กล่าวว่า จากการวิเคราะห์และศึกษา เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนเกรด 4 และเกรด 5 พบว่า คำที่นักเรียนเขียนผิด เป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งมีทั้งคำพยางค์เดียวและสองพยางค์

① จอห์นสัน (Johnson. 1979 : 6217 - A) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำและเหตุผล ที่นักเรียนเกรด 5 เคยเขียนคำที่ใช้เสมอ พบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะออกเสียงผิด และเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด ๆ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดของต่างประเทศ พบว่า ธรรมชาติของภาษา ครู วิธีสอน และนักเรียนต่างก็มีส่วนที่เป็นสาเหตุของการเขียน สะกดคำผิดทั้งสิ้น แต่ปัญหาสำคัญคือ นักเรียนขาดความเอาใจใส่ ไม่เห็นความสำคัญในการเขียน สะกดคำให้ถูก ทำให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

การที่จะเรียนภาษาไทยได้ดีนั้น สิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือการฝึกฝนจนเกิดความ ชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทางภาษาได้คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพดังที่ กรมล ดิษฐกุล (2509 : 16) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสอนวิชาทักษะไว้ว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะ อยู่กับการฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ ทักษะทางด้านภาษา เป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมาย อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการสอนภาษา ลำดับขั้นของการฝึกทักษะมีดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเสียก่อน เช่น วิธีออกเสียง "ร" "ล" เป็นต้น
2. เมื่อแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีการแล้ว จึงลงมือฝึกโดยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ
3. ฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอไม่ทิ้งระยะจนนักเรียนลืม
4. แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมการฝึกทักษะจำเป็นต้องทำซ้ำ ๆ กัน แต่ทั้งนี้ครูควรพลิกแพลงให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น ๆ
5. ติดตามผล เพื่อสังเกตความก้าวหน้าของนักเรียนภายหลังการฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง การติดตามผลจะช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน อย่าปล่อยให้ข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผ่านไปโดยถือว่าไม่สำคัญ เพราะนักเรียนจะติดเป็นนิสัย นอกจากนี้ยังรวมถึงการเอาใจใส่ของครูในการควบคุมการฝึกอย่างใกล้ชิด ไม่ควรปล่อยให้เด็กไปฝึกกันเอง โดยครูไม่ตรวจแบบฝึกหัด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญซึ่งครูจำเป็นต้องใช้ในการฝึกทักษะภาษาไทย ดังนั้นครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกพอสมควร เพื่อจะได้สามารถสร้างแบบฝึกที่ดี และมีประสิทธิภาพสูง เหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียนมากที่สุด มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวเกี่ยวกับแบบฝึกที่ดีไว้ในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

ก้อ สวัสดิพานิชย์ (2514 : 20) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกให้ตอบว่าจะใช้แบบฝึกแบบใด และแบบฝึกนั้น ๆ จะช่วยฝึกทักษะทางภาษาจนเด็กสามารถนำทักษะที่ฝึกนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่อย่างไร
2. ใช้แบบฝึกสั้นแต่หลายแบบ เพื่อฝึกทักษะในเรื่องเดียวกันเด็กจะไม่เบื่อ แต่เกิดความสนุกสนานและมีความแม่นยำในเรื่องที่จะฝึก
3. ฝึกสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น จับคู่หัวใจ เก็บผลไม้ ฯลฯ

4. การประเมินผลนั้นต้องประเมินเพื่อความก้าวหน้าของเด็ก และเพื่อประเมินค่าแบบฝึกว่า จะช่วยให้เด็กก้าวหน้าเพียงใด ถ้าเด็กไม่มีความก้าวหน้าครูต้องสนใจที่จะค้นหาสาเหตุว่าเป็นเพราะอะไร

5. การประเมินผลนั้นไม่ควรนำเด็กไปเปรียบเทียบกับกลุ่ม แต่ควรให้เด็กได้เปรียบเทียบกับตนเอง

นิภา เล็กบารุง (2518 : 14 - 15) ได้กล่าวถึงหลักการให้แบบฝึกแก่นักเรียนไว้ว่า ครูควรมีหลักในการให้แบบฝึก เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน ดังนี้

1. แบบฝึกต้องแจ่มแจ้งและแน่นอน ครูต้องอธิบายวิธีทำอย่างชัดเจน ให้นักเรียนเข้าใจถูกต้อง และกำหนดขอบเขตให้แน่นอน ไม่กว้างขวางเกินไป
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะกับวัย และพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
3. แบบฝึกควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิมย่อมเป็นรากฐานหรือประสบการณ์ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และสะดวกขึ้น
4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทาสาเร็จลงไปด้วยดี
5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนให้ติดต่อแบบฝึก
6. ครูควรเป็นผู้ตั้งปัญหขึ้น และปัญหานั้นไม่ยากเกินความสนใจของนักเรียน แต่เร้าใจให้อยากรู้อยากเห็น และยั่วให้นักเรียนแก้ปัญห
7. การให้นักเรียนรู้เค้าโครงเสียก่อนจะเป็นเครื่องเร้าใจนักเรียนให้ทำต่อไปจนสำเร็จ
8. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกที่กำหนดสำหรับนักเรียนแก่นักเรียนปานกลาง และนักเรียนอ่อน นั้นควรง่ายต่างกัน แต่ถ้าให้แบบฝึกอย่างเดียวกันก็ควรพิจารณาคุณภาพของแบบฝึกให้แตกต่างกัน หรือให้เด็กที่เรียนอ่อนมีเวลามากกว่า

หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อใช้ในการสอนนั้นต้องใช้หลักการทางจิตวิทยาการศึกษาเข้าช่วย เพื่อให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้นมีความสมบูรณ์เหมาะที่จะนำไปใช้กับนักเรียนให้

สอดคล้องกับวัย ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน หลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องมีหลายประการ ดังที่ พรหม ฐิต (2522 : 142) ได้สรุปแนวความคิดของนักจิตวิทยาการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. กฎแห่งผล หมายถึง หลักการของ Thorndike ที่ว่าการกระทำใด ๆ ก็ตาม ถ้าเป็นสิ่งที่ผู้กระทำพึงพอใจก็จะทำพฤติกรรมนั้น ๆ ซ้ำอีก ในทางตรงกันข้ามการกระทำใด ๆ ถ้ามีผลที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้กระทำจะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยานี้ จึงต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกนั้นได้พอสมควรและควรมีค่าเฉลี่ยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. การฝึกหัด หมายถึง สรุปผลจากการทดลองของ Watson ว่าการเรียนรู้เกิดจากการฝึกหัด และความใกล้ชิด โดยเฉพาะการฝึกหัดนั้น เป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้คงทน ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นในการฝึกทักษะต่าง ๆ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกตามหลักจิตวิทยานี้จึงควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำค่าได้นาน และสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. การเสริมแรง หมายถึง หลักการของ Thorndike ว่าการกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะทำให้มีแนวโน้มให้เกิดการกระทำนั้น ๆ อีก ส่วนการกระทำใด ๆ ที่ไม่ได้รับการเสริมแรงย่อมลดความถี่ของการกระทำนั้น ๆ ไปด้วยและหายไป ดังนั้นการเรียนการสอนผู้เรียนมีปัญหายุ่งแล้วครูจึงควรเสริมแรงด้วยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบผลสำเร็จในงานที่ทำ

4. แรงจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูต้องรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว อยากเรียน อยากเรียน แบบฝึกที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำอยากฝึกและเกิดการเรียนรู้

นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ (2523 : 52) ได้ศึกษาหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสร้างแบบฝึก ได้ดังต่อไปนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ Thorndike เกี่ยวกับกฎการฝึกหัดที่สอดคล้องกับการทดลองของ Watson นั่นคือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่ว

สามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด ทอดทิ้ง ไปนานแล้วย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิม ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ ก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นสิ่งที่ครูควรคำนึงด้วยว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่ต่างกัน จะเน้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป และควรมีหลายแบบ

3. การจูงใจผู้เรียนนั้นครูสามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน เป็นการกระตุ้นให้คิดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก นอกจากนั้นการใช้แบบฝึกสั้น ๆ จะช่วยไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต และการเรียนรู้มาให้แก่ผู้เรียนได้ทดลองทำ ภาษาที่ใช้พูดใช้เขียนในชีวิตประจำวันจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัว นอกจากจะจำได้แม่นยำแล้ว นักเรียนยังสามารถนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย

หลักจิตวิทยาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นจะช่วยเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกที่ดี และน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน ทั้งช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานนักเรียนมีความพอใจที่จะเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518 : 72) ได้ศึกษาพบว่าแบบฝึกที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำเป็นแบบฝึกที่มีลักษณะ ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ

6. เหมาะกับวัยและความสามารถ

7. อาจศึกษาคด้วยตนเอง

นิตยา ฤทธิ์โยธี (2520 : 1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัยหรือความสามารถของเด็ก
3. มีค่าที่แจ่มแจ้ง ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ใช้เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

ริเวอร์ (River. 1968 ; 97 - 105) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ

ต่อไป ทั้งนี้แบบฝึกต้องสร้างขึ้นเพื่อการสอนมิใช่สร้างขึ้นเพื่อทดสอบ

2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักดีแล้ว
6. เป็นแบบฝึกที่นักเรียนใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนแล้ว ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฮาร์เรส (Halress. n.d. : 93 - 94) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ว่า

การเขียนแบบฝึกต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิดเพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่า แต่ละแบบ

แต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร

3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร

4. นักเรียนได้มีโอกาสดูสนองสิ่งเร้าดังกล่าวด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก

5. นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด

ประโยชน์ของของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาทักษะมาก เพ็ตตี้ (Petty. 1963 : 469 - 472) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากเพราะแบบฝึก เป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ

2. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอน

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำดังนี้

4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ

4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. แบบฝึกที่จะใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วทั้งที่

8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่อยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นหนา ย่อมลงทุนต่ำกว่าที่พิมพ์ลงในกระดาษทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่าแบบฝึกเป็นสื่อที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียนและการฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อ แบบฝึกนอกจากจะเป็นสื่อที่สำคัญต่อการเรียนทักษะทางภาษาของนักเรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอนทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของเด็กและเห็นข้อบกพร่องในการเรียน ซึ่งจะได้นำไปปรับปรุงได้ทันทีที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียน

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

บุญมา สังข์โพธิ์ (2523 : 41) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกาสมะเขง จังหวัดลำปาง จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 98.74/84.20 และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากดีขึ้น

สมบูรณ์ ศุภจริยาวัตร (2523 : 41) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดการันต์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับปีที่ 1 แล้วนำไปใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับปีที่ 1 วิทยาลัยครูจะเข้เกรา จังหวัดจะเข้เกรา จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาในการเขียนสะกดการันต์มากหลังจากการฝึกแล้ว นักศึกษาสามารถเขียนสะกดการันต์ได้ถูกต้องมากขึ้น โดยการนำผลการสอบก่อนและหลังฝึกมาเปรียบเทียบกัน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดการันต์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ ช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถ ทางการเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้น

ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 97) ได้สร้างแบบฝึกคำพ้องเสียงขึ้นแล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงเพิ่มขึ้นหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้ว โดยเปรียบเทียบผลการสอบก่อนและหลังเรียน ปรากฏว่าคะแนนความก้าวหน้าในการเขียนสะกดคำพ้องเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้น ช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำพ้องเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

มณฑนา วัฒนอนม (2523 : 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีฝึกสะกดคำและกลุ่มที่ใช้วิธีสัมพันธ์ทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนสาธิตแห่ง กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการเรียนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ปรากฏว่านักเรียนมีความสนใจและชอบการเรียนซ่อมเสริมเนื่องจากได้ทำกิจกรรมและเล่นเกมแปลก ๆ ที่น่าสนใจและคิดว่าการเรียนซ่อมเสริมนี้ทำให้ตนเองมีความสามารถในการเขียนสะกดคำมากขึ้น

ยุพิน อินทะยะ (2525 : 59) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 342 คน เป็นนักเรียนชาย 141 คน และนักเรียนหญิง 201 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
2. การเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนมีสาเหตุตามลำดับดังนี้คือ การไม่ทราบความหมายของคำ ได้รับประสบการณ์ผิด ๆ ไม่แม่นยำในหลักภาษาและไม่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรมออกเสียงพูดหรืออ่านผิด ใช้แนวเทียบผิดโดยอาศัยการเดา
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือนักเรียนหญิงมีความสามารถมากกว่านักเรียนชาย

4. นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความสามารถสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

5. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและขนาดของโรงเรียนต่อความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อดุลย์ ไทรเล็กทิม (2528 : 63) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากแบบสัมพันธ์ทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านซำหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 45 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากใกล้เคียงกัน

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับ การใช้แบบฝึกตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยภายในประเทศดังกล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำในการเรียนการสอนเรื่องการสะกดคำนั้น ช่วยให้เด็กเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

แมคพีค (McPeake. 1979) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและเพชี่ที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาที่เมือง Scituate และ Massachusetts จำนวน 129 คน พบว่า ทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายในกลุ่มที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและพบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคน แต่ระยะเวลา 2 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ในการสะกดคำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษาและคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การอ่านยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนสะกดคำกล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะได้คะแนนในการสะกดคำสูงด้วย และพบว่าเวลาที่ใช้สำหรับการศึกษาการสะกดคำวันละ 20 นาที มีประโยชน์ที่จะทำให้เด็กเรียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น

แมนกีรี และบาลด์วิน (Mangieri and Baldwin. 1979) ได้ศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำเพื่อจะตัดสินว่า การเข้าใจความหมายของคำมีส่วนสัมพันธ์กับการสะกดคำมากน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 ในรัฐคารโรไลนา (Carolina) จำนวน 180 คน โดยใช้คำ 180 คำ ที่สุ่มมาจากหนังสือประมวลคำศัพท์ในคู่มือครูจำนวน 30,000 คำ พบว่า นักเรียนทราบความหมายของคำที่จะเขียน นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง แม้ว่าคำนั้นจะเป็นคำที่ยากซึ่งประกอบด้วยคำหลายพยางค์ก็ตาม แสดงว่าการทราบความหมายของคำมีส่วนสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำในระดับสูง

กลาดีน (Gladene. 1980) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบโปรแกรมคอมพิวเตอร์การสะกดคำระหว่างข้อความที่มีเนื้อหาต่อเนื่องกันและข้อความที่มีเนื้อหาไม่ต่อเนื่องกัน โดยการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับต่ำ โรงเรียน Saskatoon ประเทศ Canada จำนวน 35 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์การสะกดคำที่มีความหมาย กลุ่มที่ 2 สะกดคำที่ไม่มี ความหมายและกลุ่มที่ 3 ใช้โปรแกรมตัวเลข ผลการวิจัย พบว่าในการทดลองระยะเวลา 5 สัปดาห์ ผลการทดลองของทั้ง 3 กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า การสอนเขียนสะกดคำแก่นักเรียนปกติ โดยให้ทราบความหมายของคำนั้น ๆ ด้วยจะทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้อง แม้จะเป็น คำที่ยากก็ตาม ดังนั้นการทราบความหมายของคำก็มีส่วนสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

ความหมายของความซื่อสัตย์

กองการวัฒนธรรม (2497 : 5 - 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ความซื่อตรง ไม่คดโกง ถ้าแสดงออกทางใจจะเป็นน้ำใสใจจริง ไม่ซ่อนเงื่อนงำไว้ในใจ ทางกายเป็นการกระทำจริงไม่ใช่ทำดีเพื่อหลอกลวงให้ผู้อื่นติดกับ ทางวาจา คือพูดจริง พูดตรงไปตรงมาเชื่อถือไว้ใจได้

จากวิทยาสารานุกรม (2514 : 248 - 249) ให้ความหมายเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ไว้ว่า ความซื่อสัตย์คือ ไม่คดโกงในความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซื่อสัตย์ในที่นี้มีความหมายไปในทาง จงรักภักดี เช่น ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาหรือให้คำสัตย์ ตรงกับ Faithful ซื่อตรงต่อหน้าที่ คือ ไม่คดโกงต่อหน้าที่และจงรักภักดีต่อหน้าที่ ส่วนความซื่อสัตย์สุจริตนั้นเน้นความหมายที่จิตใจ ใจอาจซื่อสัตย์ต่อใจ ได้แก่ ใจ ไม่ซื่อสัตย์สุจริตเพราะการกระทำของใจผิดศีลธรรม ไม่เป็นการสุจริต ภาษาอังกฤษใช้ Upright หรือ Rightness ความซื่อสัตย์สุจริตใช้ Integrity

กรมการศาสนา (2522 : 145) ให้ความหมายไว้ว่าความซื่อสัตย์สุจริตและความ ยุติธรรม หมายถึง ความประสงค์ที่ไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน ไม่เอาเปรียบ กลั่นแกล้ง หรือคดโกง

ผู้อื่นหรือส่วนรวม ให้ยึดหลักเหตุผล ระเบียบ แบบแผน กฎหมายของสังคมเป็นเกณฑ์ในการประพฤติทางกาย วาจา ใจ

สงบ ลักษณะ และคนอื่น (2524 : 34) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ ว่าเป็น การมีค่านิยมประพฤติดีปฏิบัติตรงต่อความจริง เช่น ตรงต่อหน้าที่ ตรงต่อความรับผิดชอบ ตรงต่อ คำนับสัญญา ตรงต่อระเบียบกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคม เป็นต้น

จากความหมายของความซื่อสัตย์ดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความซื่อตรง ไม่คดโกงทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเอง สังคม หรือหน้าที่การงาน คือมีความ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อเพื่อนฝูง หมู่คณะ ต่อสังคม ชุมชน ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน และซื่อสัตย์ ต่อระเบียบ กฎเกณฑ์ จารีตประเพณี กฎหมาย และวัฒนธรรม

คุณลักษณะของผู้ที่มีความซื่อสัตย์

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ ได้กล่าวถึงพื้นฐานของบุคลิกภาพของคนที่จะพัฒนาแล้วจะต้องมีคุณสมบัติ พื้นฐาน (Pre - requisite) 5 ประการ คือ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2514 : 55 - 77)

1. ความรับผิดชอบ (Responsibility)
2. ความสม่ำเสมอ (Uniformity)
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self - confidence)
4. ความพยายามพึ่งตนเอง (Self - reliance)
5. ความซื่อสัตย์เที่ยงตรง (Honesty)

จะเห็นได้ว่าความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะพื้นฐานทางบุคลิกภาพของคนที่จะจะมีการพัฒนา ให้เกิดขึ้นประการหนึ่ง

กองการวัฒนธรรม (2497 : 5 - 6) ได้อธิบายคุณลักษณะของบุคคลผู้ที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต ไว้ว่า ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องซื่อตรง ไม่คดโกงหรือหลอกลวงเขากัน ประกอบอาชีพในทางสุจริตสิ่งใด หุจริต ผิดศีลธรรม จะต้องเลิกอย่างเด็ดขาด
2. ต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อมิตรสหาย จะต้องมีความจงรักภักดี ต่อประเทศชาติไม่คิดทรยศ

3. ต้องซื่อสัตย์ในทุกทาง โดยเฉพาะทางที่เป็นประโยชน์ และดีงามเท่านั้น
ถ้าจะเป็นการทำลายประโยชน์ให้เกิดความเสียหายแล้ว ไม่ควรทำอย่างยิ่ง เช่น การซื่อสัตย์
ต่อบุคคลที่คิดทำลายชาติ

4. ต้องรักษาคุณค่าของตนให้มีคุณค่าน่าเชื่อถือได้

ส่วน ประเทิน มหาพันธ์ (2510 : 72) ได้อธิบายลักษณะของบุคคลที่ซื่อสัตย์สุจริตว่า
นอกจากจะไม่หาประโยชน์ใส่ตนเองโดยการโกง การหลอกลวงผู้อื่น โดยที่แม้ว่าการกระทำ
เหล่านั้นจะไม่มีผู้รู้แล้ว ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตจะต้องเป็นคนกล้ารับผิดชอบอีกด้วย ไม่ว่าการกระทำ
นั้นจะเป็นการกระทำด้วยความจงใจ หรือโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็จะยอมรับในการกระทำ
ของตน ไม่ขัดทอดไปถึงบุคคลอื่น เมื่อให้สัตยาบันว่าจะทำตามสัตยาบันนั้นโดย ไม่บิดพลิ้ว

ประโยชน์ของความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์เป็นจริยธรรมที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งซึ่งบุคคลควรมีไว้เป็นคุณสมบัติของตน
เพราะความซื่อสัตย์จะมีประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ โดยสรุปดังนี้

1. ความซื่อสัตย์จะทำให้บุคคลไม่เอาเปรียบแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนเองในทาง
ที่มิชอบ อันจะนำความเสียหายมาสู่อาชีพหรือหน่วยงานของตน อีกทั้งต้องซื้อตรงต่อเวลาในการ
ทำงานอีกด้วย และอุทิศเวลาให้กับงาน รับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด
2. ความซื่อสัตย์ทำให้สังคมสงบสุข เพราะทุกคนเคารพในกติกาและกฎเกณฑ์ของสังคม
ไม่เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน
3. ทำให้บุคคลนั้นเป็นผู้ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอันดี ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความ
เดือดร้อน และยังมีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลังและโอกาสอันควร
4. บุคคลที่มีความซื่อสัตย์ทางด้านความคิด ย่อมเคารพในความคิดของตนเองและ
บุคคลอื่น เมื่อทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะก็จะให้ความคิดที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนางาน พัฒนา
องค์กรให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
5. คนที่มีความซื่อสัตย์ มักพูดจาตรงไปตรงมา ตามความเป็นจริง พูดถ้อยคำที่
อ่อนหวาน ไม่สร้างความบาดหมางใจให้กับผู้อื่น

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (2509 : 295 - 325) ร่วมกับ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทำการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่านักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติหรือไม่เพียงใด ผลการวิจัยคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี พบว่า นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้จัดอันดับคุณธรรมซื่อสัตย์เป็นอันดับสูงสุด

ละม้ายมาศ ศรีทนต์ (2510 : 115) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ พบว่า เด็กหญิงมีความซื่อสัตย์กว่าเด็กชาย เพราะเด็กหญิงจะรู้สึกอายมากที่ต้องถูกลงโทษ เพราะขาดความซื่อสัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุริยงค์ อัยรักษ์ (2517 : 81 - 82) พบว่า นักเรียนหญิงมีความซื่อตรงต่อหน้าที่สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

สุพัตรา สุภาพ (2515 : 60 - 70) กล่าวว่า ความยากจนจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญประการหนึ่งในการที่ทำให้เด็กทำการไม่ซื่อสัตย์สุจริตขึ้น คือเด็กที่ครอบครัวยากจนมีรายได้ไม่เพียงพอจากรายจ่าย ลูกจึงต้องลักขโมยหรือแย่งชิงวิ่งราวเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ ส่วน อรพินธ์ นาคประคิษฐ์ (2518 : 39 - 40) พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

เมธี โพธิพัฒน์ (2523 : 77 - 86) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้น ป.5 ม.ศ.2 และ ม.ศ. 4 ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด จำนวน 886 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิวัฒน์ อัสวานิชย์ (2523 : 55 - 56) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเอง กับความซื่อสัตย์และเปรียบเทียบวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด รวม 5 ภาค เป็นนักเรียนในชั้น ป.5 ม.2 และ ม.ศ.4 จำนวน 586 คน พบว่า

1. วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความซื่อสัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ระดับชั้นเรียนแตกต่างกันทำให้เด็กมีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่วินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาทำให้เด็กมีวินัยในตนเองและความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน
4. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีวินัยในตนเองและความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. เด็กหญิงมีวินัยในตนเองและความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กชาย ที่ระดับ .05
6. เด็กต่างจังหวัดมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับ .05 แต่มีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์เป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจและเร่งดำเนินการปลูกฝังให้กับเด็กและเยาวชนของชาติ ที่จะเติบโตเป็นกำลังสำคัญต่อไปในอนาคตทำให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและช่วยพัฒนาประเทศชาติในด้านต่าง ๆ ต่อไป

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

จากการศึกษาของ ฮาร์ทซอร์น และเมย์ (Thompson, 1952 : 515 ; citing Hartshorne and May, n.d.) พบว่า เด็กฉลาดจะซื่อสัตย์สุจริตมากกว่าเด็กโง่ และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะซื่อสัตย์สุจริตมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คะแนนจากการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนความซื่อสัตย์ เด็กชายและเด็กหญิงมีความซื่อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน สำหรับเรื่องของเพศจะมีอิทธิพลต่อความซื่อสัตย์หรือไม่นั้น เฮอร์ล็อกต์ (Hurlock, 1956 : 439) กล่าวว่า ยังไม่มีหลักฐานในการวิจัยที่เด่นชัดออกมาว่า เพศหญิงและชายมีความแตกต่างกันในด้านศีลธรรม นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจสูงมักจะเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจต่ำจะมีการหลอกลวงมากกว่า

ในทุก ๆ ระยะเวลา ทั้งนี้เพราะว่าเด็กได้รับแรงผลักดันและค่านิยมทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิสุลา (Pisula. 1973) ที่พบว่า กลุ่มเด็กที่มาจากสภาพทางเศรษฐกิจต่ำจะอยู่ในสภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีการลักเล็กขโมยน้อย มีการโกหก ดังนั้น เด็กที่อยู่ในสภาพการเลี้ยงดูจึงมีการลักเล็กขโมยน้อยและโกหกมากกว่า

ไวเคเกอร์ (วรณี รักธรรม. 2515 : 13 - 14 ; อ้างอิงมาจาก Vocker. n.d.) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ และพบว่า ความซื่อสัตย์เป็นอิทธิพลที่ได้รับมาจากการฝึกอบรมในวัยเด็ก และเกี่ยวกับตัวมารดาเองที่จะฝึกเด็กให้รับผิดชอบ ซึ่งเน้นความรับผิดชอบต่อเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่กระทำด้วยความซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้ และประพฤติอยู่ในกฎของศีลธรรมและหลักธรรม และโดยเฉพาะความรับผิดชอบนั้นผู้หญิงจะสูงกว่าผู้ชาย เพราะผู้ปกครองนั้นมุ่งหวังฝึกเด็กหญิง ให้ความรับผิดชอบในงานบ้านเรื่องต่าง ๆ ตั้งแต่อายุน้อย ๆ

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาไทย ท 203 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 80 คน โดยเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มีวิธีการดังนี้

- 2.1 สุ่มนักเรียนมา 2 ห้องเรียน จากจำนวน 10 ห้องเรียน โดยวิธีการจับฉลาก
- 2.2 จับฉลากนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียน เพื่อแบ่งกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน โดย

กลุ่มทดลอง สอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

กลุ่มควบคุม สอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลอง และรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. แผนการสอนตามคู่มือครูในวิชาภาษาไทย
4. แบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เป็นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ขอบข่ายเนื้อหา คู่มือแนวการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แบบเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 และหลักภาษาไทย เล่ม 2
- 1.2 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแบบฝึกและหลักการสร้างแบบฝึก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ดี
- 1.3 ตั้งจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1.4 นำคำศัพท์ในแบบฝึกหัดตามคู่มือครู มาเป็นหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยนำมาพร้อมกับคำที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ซึ่งคัดเลือกจากหนังสือแบบเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หนังสือเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 1 และคำในหนังสือพิมพ์รายวันไทยรัฐ เดลินิวส์ ประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. 2534 โดยพิจารณาเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนผิด จำนวน 650 คำ นำไปทดลองให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโยธินิมิตวิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2534 จำนวน 50 คน เขียนตามคำบอกครั้งละ 50 คำ จำนวน 13 ครั้ง

1.5 นำผลการเขียนตามคำบอกมาตรวจหาความถี่ ของแต่ละคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิด แล้วคำนวณหาค่าร้อยละ คำที่นักเรียนเขียนผิดร้อยละ 50 ขึ้นไปคือคำที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยจำแนกเป็น 8 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ 1 คำที่ประวิสรรชนีย์
- กลุ่มที่ 2 คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์
- กลุ่มที่ 3 คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ
- กลุ่มที่ 4 คำที่มีอักษรนำ
- กลุ่มที่ 5 คำพ้องเสียง
- กลุ่มที่ 6 คำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาต และ รร
- กลุ่มที่ 7 คำที่ใช้ น ฌ
- กลุ่มที่ 8 คำที่ใช้การันต์และไม้ทัณฑฆาต

1.6 ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างคำแบบง่ายเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะรวมทั้งหมดกลุ่มละ 10 คำ นำกลุ่มคำทั้ง 8 กลุ่ม สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ 16 แบบฝึก ดังนี้

- แบบฝึกที่ 1 - 2 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์
- แบบฝึกที่ 3 - 4 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ใช้รูปวรรณยุกต์
- แบบฝึกที่ 5 - 6 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ
- แบบฝึกที่ 7 - 8 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ใช้อักษรนำ
- แบบฝึกที่ 9 - 10 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ใช้คำพ้องเสียง
- แบบฝึกที่ 11 - 12 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ใช้ น ฌ
- แบบฝึกที่ 13 - 14 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ใช้ตัวการันต์และ ไม้ทัณฑฆาต
- แบบฝึกที่ 15 - 16 ฝึกการเขียนสะกดคำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาต และ รร

1.7 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทยตรวจ และแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลอง เพื่อตรวจหาความเหมาะสมเกี่ยวกับความยากง่ายด้านภาษา และคำถาม

ครั้งที่ 1 นำนแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาฯ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง

ครั้งที่ 2 นำนแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนอนันต์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ทดลองใช้ประกอบกับแผนการสอนเพื่อศึกษาเวลาในการสอน และความเป็นไปของกระบวนการเรียนการสอน แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 3 นำนแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาฯ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อทดสอบของ ขวาล แพทย์กุล การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล และหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 นำคำซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่นำไปสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทยตรวจสอบ

2.3 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนอนันต์ เขตบางกอกน้อย จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.4 ตรวจให้คะแนน ตอบถูกต้องตามคำสั่งให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 แห่ง ในข้อเดียวกันให้ 0

2.5 นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบ ทดสอบเป็นข้อโดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตฟาน (Fan. 1952 : 16 - 30) คัดเลือกข้อสอบไว้ 60 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง .42 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20 ถึง .62

2.6 นำข้อสอบที่ได้คุณภาพแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ โดยคำนวณจากสูตร KR-20 (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 130) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9077

3. แผนการสอนตามคู่มือครูในวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนสำหรับใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร แบบเรียนวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 2 แบบเรียนภาษาไทย เล่ม 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

3.2 ศึกษาแนวการสอนภาษาไทยจากคู่มือครูภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 และคู่มือครูหลักภาษาไทย เล่ม 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างแผนการสอนเป็นรายคาบ ซึ่งประกอบด้วย

3.4.1 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.4.2 กิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งเป็น

3.4.2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

3.4.2.2 ขั้นดำเนินการสอน

3.4.2.3 ขั้นสรุป

3.4.2.4 สื่อและอุปกรณ์

3.4.2.5 ขั้นประเมินผล

3.5 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยตรวจเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาเวลาและความเป็นไปของกระบวนการเรียนการสอน แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแผนการสอนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบวัดความซื่อสัตย์

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษาเรื่องความซื่อสัตย์จากข้อเขียนในเอกสารและตำราต่าง ๆ

4.2 รวบรวมลักษณะ นิยามต่าง ๆ ของความซื่อสัตย์จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

เกี่ยวข้อง

4.3 นำแบบสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ของ ชไมพร มุขโต (2525 : 121 - 126) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาปรับปรุงทางด้านภาษา เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.4 นำแบบสอบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ว่าข้อความที่สร้างขึ้นวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องความซื่อสัตย์ และพิจารณาว่า ข้อความใดมีความหมายเป็นทางบวก (Positive) ข้อความใดมีความหมายทางลบ (Negative)

ตัวอย่าง แบบสอบวัดความซื่อสัตย์

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือเพียงช่องเดียวให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
000	ในการเล่นทายปัญหา เรารู้ว่า คนอื่น ๆ แอบบอกกัน เราก็ก ทำบ้าง เพื่อไม่ให้เสียเปรียบ คนอื่น เกิดเป็นคนต้องมีวาจาข้อสัตย์ พูดคำไหนต้องคำนั้น	✓			✓

4.5 นำนแบบสอวัดความซื่อสัตย์ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
จำนวน 100 คน

4.6 นำนแบบสอวัดความซื่อสัตย์ที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

ในกรณีใดที่ข้อความมีความหมายเป็นบวก (Positive) การให้คะแนน
เป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

ส่วนในการวัดข้อความใดมีความหมายเป็นลบ (Negative) การให้คะแนน
เป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	4	คะแนน

4.7 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ตามหลักการ
ตัดกลุ่ม 25 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มมีความซื่อสัตย์สูง และกลุ่มมีความซื่อสัตย์ต่ำ โดยใช้ค่าอัตราส่วน
วิกฤต (t-test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละข้อทั้งสองกลุ่ม เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า
ที (t-test) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการวิจัยซึ่งได้แบบทดสอบที่มีค่า t
ระหว่าง 1.77 ถึง 2.21

4.8 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้จากคำนวณโดยใช้สูตร การหาค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ
และอังคณา สายยศ. 2531 : 171) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.812

5. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ
Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ
และอังคณา สายยศ. 2531 : 216) ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T2	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- X แทน การสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- ~X แทน การสอนโดยใช้คู่มือครู
- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
- E แทน กลุ่มทดลอง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- T1 แทน การสอบก่อนทดลอง
- T2 แทน การสอบหลังการทดลอง

6. การดำเนินการทดลอง

6.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและแบบสอบวัดความซื่อสัตย์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการทดลองสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกัน ตามแบบแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที การสอนในช่วง 30 นาทีแรก สอนเนื้อหาวิชาทักษะสัมพันธ์ และ 20 นาทีหลัง สอนโดยให้ทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบฝึกหัดต่างกันดังนี้

6.2.1 กลุ่มทดลอง ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

6.2.2 กลุ่มควบคุม ทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

6.3 ตรวจผลการสอบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

6.4 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ทำการทดสอบทั้งสองกลุ่มอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ และแบบสอบวัดความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิม

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

7.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Independent

7.2 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

7.3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent

7.4 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่ม ก่อนและ
หลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ภาษาไทย คำนวณจากสูตร KR-20 ของ Kuder Richardson 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1-p$

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถใน

การเขียนสะกดคำภาษาไทย ใช้หลักตัดกลุ่ม 27% แบ่งเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ และใช้ตาราง ฟาน (Fan. 1952 : 16 - 30)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ ∞	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนของเครื่องมือ
s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2.4 การหาค่าอำนาจจำแนกความยากง่ายของแบบสอบวัดความเชือสัตย์ โดยวิธี
การแจกแจงแบบ ที่ t (t-distribution)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
s_H^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
s_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
และความเชือสัตย์ ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยคำนวณ
จากสูตร t-test แบบ Independent (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 84)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มควบคุม
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย และความซื่อสัตย์ในตนเองในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง คำนวณจากสูตร t-test dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 78)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกัน เป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการ เปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้ จากการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติ
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูและทาบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูและทาบแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
3. เปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง
4. เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำและที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยต่างกัน ดังตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	2.3	26.98	0.318
กลุ่มควบคุม	40	1.97	16.00	

จากตาราง 2 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีผลต่างของความซื่อสัตย์ ดังตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	2.43	20.25	0.769
กลุ่มควบคุม	40	1.83	14.23	

จากตาราง 3 แสดงว่า ความซื่อสัตย์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง

ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 4 .

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ความสามารถใน				
การเขียนสะกดคำ	N	$\bar{X}$	S ²	t
ก่อนการทดลอง	40	30.30	45.979	2.80**
หลังการทดลอง	40	32.60	49.83	

จากตาราง 4 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองแตกต่างกันกับการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

4. เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลอง

ผลการเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง ได้ผลดังตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ความซื่อสัตย์	N	$\bar{X}$	S^2	t
ก่อนการทดลอง	40	87.35	91.67	4.802**
หลังการทดลอง	40	89.78	75.14	

จากตาราง 5 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีความซื่อสัตย์แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีขั้นตอนและผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกัน

3. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

4. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยมีขั้นตอนการเลือก ดังนี้

1.1 สุ่มอย่างง่ายโดยจับสลากห้องเรียนมา 2 ห้อง จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 10 ห้อง

1.2 จับสลากห้องเรียนทั้ง 2 ห้องอีกครั้ง เพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ห้องละ 40 คน

กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

กลุ่มควบคุม สอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำคำศัพท์จากหนังสือแบบเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 และหนังสือเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 1 ซึ่งเป็นหนังสือเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ประกอบกับคำที่พิจารณาคัดเลือกจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยรัฐและเดลินิวส์ ประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนมักเขียนผิด แบบฝึกที่จัดทำขึ้นจำนวน 8 กลุ่ม คือ

- กลุ่ม 1 คำที่ประวิสรรชนีย์
- กลุ่ม 2 คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์
- กลุ่ม 3 คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ
- กลุ่ม 4 คำที่มีอักษรนา
- กลุ่ม 5 คำพ้องเสียง
- กลุ่ม 6 คำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาต และ รร
- กลุ่ม 7 คำที่ใช้ ฦ น
- กลุ่ม 8 คำที่ใช้การันต์และไม้ทัณฑฆาต

แบบฝึกทักษะมีหลายลักษณะ เช่น แบบเติมคำ ประสมคำ แก้ไขคำ แยกคำ และแปลความ
แบบฝึกทักษะมีทั้งหมด 16 ชุด

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นข้อสอบ
ปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.9077

2.3 แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากหลักสูตร ที่มัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แนวการสอนภาษาไทยจากคู่มือครูภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 และคู่มือครูหลักภาษาไทย เล่ม 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.4 แบบสอบวัดความซื่อสัตย์ ที่ผู้วิจัยปรับปรุงและดัดแปลงมาจากแบบสอบวัด
ทัศนคติเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ของ ชโนพร มุขโต จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยทำการสอนด้วยตนเอง ในชั่วโมงภาษาไทย โดยสอนสัปดาห์ละ 4 วัน
วันละ 1 คาบ ทั้ง 2 กลุ่ม มีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

3.1 ก่อนทำการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบ
วัดความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย และแบบสอบวัดความซื่อสัตย์

3.2 การทดลอง กระทำดังนี้

กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

กลุ่มควบคุม สอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

3.3 หลังการทดลอง ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย และแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์กับตัวเองก่อนทำการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ $t - test Independent$

4.2 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test Independent$

4.3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ $t - test Dependent$

4.4 เปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ $t - test Dependent$

สรุปผลการทดลอง

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความซื่อสัตย์สูงขึ้นกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. จากสมมติฐานข้อที่ 1 ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การสอนที่ใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่คนอื่น ๆ ทำการวิจัยไว้ เช่น มาสวิล รักบ้านเกิด (2526 : 72) พงษ์โย ทุมณี (2529 : 184) และสุภาพ ดวงเพชร (2533 : 73) ที่พบว่า การสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมในแผนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สาเหตุสำคัญที่ทำให้ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติอาจเนื่องจากเหตุผลหลายประการ ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีวุฒิภาวะ พื้นฐานความรู้ และประสบการณ์เดิมใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่มและได้ทำการทดลองเมื่อเริ่มเปิดเรียนภาคต้น ปีการศึกษา 2535 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนด้วยตนเองทั้งสองกลุ่ม และได้ตั้งใจสอนอย่างเต็มที่ กลุ่มทดลองเรียนตามแผนการสอนและใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้เน้นย้ำสิ่งที่น่าสังเกตจดจำไว้ในแบบฝึกแต่ละชุด รวมทั้งเป็นผู้เสริมแรงในขณะทำแบบฝึกเป็นระยะ ๆ เพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจทำแบบฝึกต่อไปอย่างไม่เบื่อหน่าย ส่วนกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้อธิบายลักษณะของคำที่สอน เน้นย้ำและชี้ให้เห็นถึงข้อสังเกตของคำศัพท์ซึ่งเป็นคำยากแต่ละคำ จึงทำให้นักเรียนมีหลักเกณฑ์ที่ดีในการจดจำคำยากและเขียนสะกดคำให้ดีขึ้นด้วย

นอกจากนี้โครงสร้างของเนื้อหาการเขียนสะกดคำ มีเนื้อหาไม่ซับซ้อน นักเรียน
ใช้ความสามารถในการจำเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

2. การวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลองระยะสั้น คือ แต่ละกลุ่มใช้เวลา
ในการทดลอง 16 คาบ แต่จำนวนคำที่นำมาใช้ให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมี
ทั้งหมด 160 คำ และเป็นคำยากที่นักเรียนมักเขียนผิดบ่อย ๆ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนไม่
สามารถจะจดจำคำเหล่านั้นได้มากในช่วงระยะเวลาจำกัด จากข้อมูลรายบุคคลพบว่า มีนักเรียน
หลายคนที่มีระดับความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยลดลงกว่าก่อนการทดลอง

3. คำที่ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบฝึกเป็นคำที่ประมวลคำยากและคำที่นักเรียนมัก
เขียนผิดบ่อย ๆ จากประมวลคำทั้งปีที่ใช้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคำที่เคยพบเห็น
ในหนังสือพิมพ์ แต่ผู้วิจัยนำมาทดลองในภาคต้น ของปีการศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสสททวน
ซ้ำจากครูผู้สอนน้อยแต่ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าคำใดที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วและได้รับการสอนซ้ำ
อีกครั้งหนึ่ง จากบทเรียนและแบบฝึกที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลอง นักเรียนก็สามารถเขียนคำนั้น ๆ ได้
ถูกต้องมากขึ้น

อย่างไรก็ดีถ้าพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย และคะแนนความแปรปรวนของนักเรียน
กลุ่มตัวอย่างแล้ว จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีแนวโน้ม
ที่จะมีความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดตาม
คู่มือครูแต่ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนภายในกลุ่มแตกต่างกัน
มากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ถึงแม้ผลการวิจัยจะปรากฏว่า ความสามารถ
ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันก็ตาม
แต่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยก็สามารถนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มาใช้ประกอบการเรียน
หรือใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนได้ เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ หากเปิดโอกาส
ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนบ่อย ๆ ก็จะทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้นและจาก
การสังเกตของผู้วิจัยในขณะทดลอง

พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความกระตือรือร้นและ
 ความสนใจในการเรียนมากกว่านักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
 แบบฝึกเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียนที่ใช้เรียนด้วยตนเอง

2. จากสมมติฐานข้อ 2 ความเชื่อสำคัญของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
 การเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้
 แบบฝึกหัดตามคู่มือครูมีความเชื่อสำคัญแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม
 สมมติฐานที่ตั้งไว้

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าเป็นดังนี้ เนื่องจากเหตุผล คือ

การปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ต้องให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ ความจำเป็น
 และประโยชน์ที่จะได้รับการปฏิบัติตามคุณธรรมนั้น ๆ และจะต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติอย่าง
 ต่อเนื่อง สม่ำเสมอจึงจะบังเกิดผล การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ ซึ่งเป็นระยะ
 เวลาค่อนข้างสั้น จึงไม่ทราบความแตกต่างของความเชื่อสำคัญระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 อย่างเด่นชัด แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า พัฒนาการด้านความเชื่อสำคัญของนักเรียนกลุ่ม
 ทดลอง ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก การให้
 นักเรียนทบทวนแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำด้วยตนเองนั้น ในแบบฝึกจะมีคำที่แจ่ม ชัด เสนอแนะ
 ในการทำเป็นขั้นตอน และมีเฉลยคำตอบไว้ท้ายแบบฝึกทุกแบบ ซึ่งครูผู้สอนได้ชี้แจงและเน้น
 ย้ำว่า ถ้านักเรียนทบทวนแบบฝึก โดยการดูเฉลยคำตอบก่อนทบทวนแบบฝึกเสร็จ การฝึกก็จะไม่ประสบ
 ผลสำเร็จ และไม่เกิดประโยชน์แก่ตัวนักเรียน ซึ่งนักเรียนก็ให้ความร่วมมือตามที่ครูชี้แจง จึง
 ให้ความเชื่อสำคัญต่อตนเองของนักเรียนในกลุ่มทดลองแม้จะไม่แตกต่างกันจากกลุ่มควบคุมอย่าง
 เด่นชัดแต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

3. สมมติฐานข้อที่ 3 ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้
 รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง แตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าเป็นดังนี้ เนื่องมาจากเหตุผล คือ

การจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อ แก้ไขข้อบกพร่องเรื่องการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน และส่งเสริมความสามารถของนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้แล้วให้มีความสามารถสูงขึ้นไปอีก โดยนักเรียนจะปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแบบฝึก อย่างมีขั้นตอน และฝึกการเขียนสะกดคำทุกครั้งที่เรียนจบบทเรียนหนึ่ง ๆ แล้ว ดังนั้นนักเรียนจึงมีโอกาสนฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ ประกอบกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแบบฝึกจะมีส่วนช่วย เสริมแรงทางบวกเพื่อให้นักเรียนทานแบบฝึกต่อไปเรื่อย ๆ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบข้อบกพร่องของตนเอง ได้ทันที ซึ่งทำให้ผู้เรียนแก้ไขปรับปรุงทักษะการเขียนสะกดคำได้ตลอดเวลา จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกิจรา ศรีนวล (2526 : 34) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การให้นักเรียนทานแบบฝึกทักษะและแบบฝึกหัดหลังการสอนทุกครั้ง เป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในตนเองเดียวกัน สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 73 - 75) ก็ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นก็คือ หลังจากทีนักเรียน เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจะมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

4. จากสมมติฐานข้อ 4 ความเชื่อดั้งเดิมของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความเชื่อดั้งเดิมก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยหลังจากที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจนครบเวลาการทดลองแล้ว ทำการสอบวัดความเชื่อดั้งเดิมของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามวัดความเชื่อดั้งเดิมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความเชื่อดั้งเดิมสูงขึ้นก่อนการทดลอง ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้น เนื่องจาก แบบฝึกที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สร้างขึ้นโดยยึดหลักการสร้างแบบฝึกที่ดีและให้ผู้เชี่ยวชาญเรื่องแบบฝึกตรวจแก้ไขปรับปรุงจนเชื่อมั่นได้ว่ามีความเที่ยงตรงสูง โดยลักษณะของแบบฝึกจะมีคำที่แจ่มในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ และแบบตรวจสอบผลการปฏิบัติด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนใช้แบบฝึกทักษะและดำเนินการตามคำชี้แจงทุกขั้นตอน นอกจากจะช่วยให้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นแล้วยังปลูกฝังนิสัยให้นักเรียน มีความเชื่อดั้งเดิมต่อตนเอง เคารพความคิดเห็นของตนเอง ไม่ดูแคลยคำตอบก่อนทำแบบฝึกเสร็จ การที่นักเรียนได้ฝึกกระทำเช่นนั้นบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความตระหนัก และเห็นความสำคัญของความเชื่อดั้งเดิมรวมทั้งจะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ด้วยจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนเริ่มให้ความสำคัญต่อการทำตามคำชี้แจงในแบบฝึกโดยการละเว้น ไม่เปิดดูเฉลยคำตอบท้ายแบบฝึกหลังจากทำแบบฝึกทักษะไปได้ 3 - 4 แบบฝึก ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนเริ่มมีความเชื่อดั้งเดิมต่อตนเอง ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นประโยชน์ว่าหากจะพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของตนให้สูงขึ้นจะต้อง ไม่ดูแคลยคำตอบก่อนทำแบบฝึกเสร็จ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อดั้งเดิมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทย และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นวิธีการที่ดีประการหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนและช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำ จึงควรสนับสนุนให้มีการจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำขึ้นใช้ในทุกระดับชั้น
2. ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบของแบบฝึกทักษะในลักษณะต่าง ๆ ว่าแบบฝึกทักษะใดช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ดี
3. ควรเปรียบเทียบการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้เพลงและเกม การสอนโดยกระบวนการกลุ่ม การสอนโดยใช้บัตรงาน ฯลฯ ว่ามีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ อย่างไร
4. ควรมีการศึกษาว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจะช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนตามที่หลักสูตรกำหนด ในเรื่องใดอีกบ้างนอกจากเรื่องของความซื่อสัตย์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ดิษฐกมล. "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ," ศูนย์ศึกษา. 13(1) : 12 - 13 ; 2509.

ก่อ สวัสดิพานิชย์. "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือครูภาษาไทย เอกสารนิเทศการศึกษา.

กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2514.

การวัดวัฒนธรรม, กรม. เอกสารวัฒนธรรมฉบับที่ 2 แนวการศึกษาวัฒนธรรมภาคปฏิบัติ.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กัศปรีเสริฐ, 2497.

กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2509.

กุหลาบ มลลิกามาศ และวิพุธ ไสภวงศ์. หนังสือเรียนภาษาไทยรายวิชา 041 การเขียน

กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2524. อัดสำเนา.

ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำห้องสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

งามจิตต์ อาไฟ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ ระหว่างนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,

2529.

จุไร วรศักดิ์โยธิน. การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2523. อัดสำเนา.

ชไมพร มุกโต. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร 2525. อัดสำเนา.

ช่วย เพิ่มพูน. "สนุกกับภาษาไทยเขียนให้ถูกต้องเพียงวันละคำ," ไทยรัฐ. 26 กุมภาพันธ์

2525.

- นพดล จันทรเพ็ญ. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นอ้อ, 2531.
- นพดล จันทรเพ็ญ และคนอื่น ๆ. ภาษาไทยยุค พ.ศ. ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2519.
- นวลใจ หุ้มนี่. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่วงพรานวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.
- นราธิปพงศ์ประพันธ์, พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่น. วิทยาสารานุกรม. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2518.
- นิตยา ฤทธิโยธี. การทำงานและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2520.
- นิภา เล็กบำรุง. พฤติกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนและการทบทวนเมื่อจบบทเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- บุญปก อ่อนเผ่า. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- บุญมา สังข์โพธิ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. พิมพ์ครั้งที่ 3. 2523.
- ประภาศรี สีหอาไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประเทิน มหาจันทร์. คู่มืออบรมนักเรียนโรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ". ชลบุรี : วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน, 2510. อัดสำเนา.
- ผะอับ โปะชะกฤษณะ. หลักการเขียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2511.

- พงษ์จันทร์ ปิ่นสุวรรณ. การวิเคราะห์แบบการเขียนสะกดการันต์ พยางค์ ในภาษาไทย
จากบรรดาคำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2502. อัดสำเนา.
- พรณี ชูทัย. สารัตถะทางจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- ไพจิตร วัฒนกุล. สาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด และเปรียบเทียบความสามารถทาง
การเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะและแผนก
วิทยาศาสตร์ในภาคการศึกษา 7. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- มณฑา วัฒนธม. การเปรียบเทียบการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีการสะกดคำและวิธีสัมผัสทักษะ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- มาสวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชา
ภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- เมธี ไพรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์
และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- ยุพา สงศิริ. การสอนเขียน คู่มือวิชาภาษาไทย เล่ม 3. หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2512.
- _____. "สุ จิ ปุ ภาษาไทย," เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 223. กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู,
- ยุพิน อินทะยะ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
อัดสำเนา.

ละม้ายมาศ ศรีหัตต์ และคนอื่น ๆ. อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็กที่ตำบลนาป่า
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. รายงานการวิจัยฉบับที่ 9 สถาบันระหว่างชาติสำนักงาน
ค้นคว้าเรื่องเด็ก, 2510.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร
จำกัด, 2531.

วรรณี รักธรรม. การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลของความต้องการผลสัมฤทธิ์และ
ความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทยและเด็กไทยเชื้อชาติจีน. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

วิวัฒน์ อัสวาณิชย์. ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2523. อัดสำเนา.

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. การซ่อมเสริม (การสอนเพื่อบริการ)
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.

✓ ศศิธร สุทธิแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คุณธรรมและจริยธรรม : หลักการและวิธีการพัฒนาจริยศึกษา
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ,
2534.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง 2533. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.

สงบ ลักษณะ. "การศึกษาและพัฒนาจริยธรรมไทย," การวัดผลการศึกษา.

หน้า 29 - 57. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สัณญา สัณญาวิวัฒน์. การพัฒนาคุณภาพของประชากรไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์,
2514.

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก. การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2509.

สนิท ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์ไตร์, 2528.

สมบุรณ์ สุภกริยาวัตร. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดการันต์สำหรับระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุทิววงศ์ พงศ์ไพบูลย์ การเขียนเรียงความและเขียนกลอน. สงขลา : จิงจิงการพิมพ์,
2516.

_____. หลักภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2513.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

สุภาพ ดวงเพชร. การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำ
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

สุมาลี โกศลสมบัติ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.

สุริยงค์ อัยรักษ์. ความซื่อตรงต่อหน้าที่มีในภาพแห่งตนความเกรงใจของเด็กไทยพุทธและ
เด็กไทยมุสลิมในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

อคุลย์ ไทรเล็กทิม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากและทักษะสัมพันธ์ ของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านขี้ป่าหวาย จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

- อรพรรณ ภูษินภาพ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- อรพินธ์ นาคประดิษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี
ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2518. อัดสำเนา.
- Arron, I.E. "The Relationship of Selected Measures to Spelling Achievement at the Fourth and Eight Levels," Journal of Educational Research. 4 : 138 - 142; December, 1959.
- Barnett, J.A. Geoffrey Broughton and Tomas Greenwood. "Teachers Handbook 2," Success with English the Penguin Course Middle. London Penguin book Company, 1966.
- Blari, G.M. Diagnostic and Remedial Teaching. New York : The Macmillan Company, 1968.
- Catalano, Erilecn Aiken. "The Effect of a Spelling Program Using Works in given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores," Dissertation Abstracts International. 4983-A; February, 1976.
- Dale, Edgar, Joseph O'Rourke and Henry A. Bamman. Techniques of Teaching Vocabulary. California : Field Education Publications Ind, 1971.
- Fan Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Education Testing Service, Princeton, 1952.
- Gladene, R. "A Comparison of Meaningful and Nonmeaningful Content in Computer Assisted Spelling Program," S.S.T.A. Research Center Report. 15(66) : August, 1980.
- Harless, J.H. "The Two Meanings of Mathematics," A Handbook of Programmed Learning. Anand Press, India nodete.
- Hanna, Paul R. and others. Spelling : Structure and Strategies. Boston Houghton Mifflin Company, 1971.
- Horn, Earnest. "Spelling," Encyclopedia of Educational Research. New York : Macmillan Company, 1960.
- Hurlock, H.B. Child Development. New York : McGraw-Hill, Book Company, Inc., 1956.
- Hymer, Robert Charles. "An Analysis of Spelling Errors Found in the Writing Composition of Fourth Fifth and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts. 24 : 573-A ; August, 1963.

- John, Imogene Temple. "A Description of Language Processing Characteristics of Selected Secondary Students With Reading and Spelling Difficulties," Dissertation Abstracts. 40 : 6217-A ; June 1980.
- King, Babel Houk. College Spelling. 3rd ed., South-Western Publishing Company, 1965.
- Mangieri, J.N. and S.R. Baldwin. "Meaning As a Factor in Predicting Spelling difficulty," The Journal of Educational Research. 285 - 287, 1979.
- Mcpeake, J.G. "The Effects of Original Systematic Study Worksheets, Reading Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts. 39 : 7199-A; June, 1979.
- Monrae, Paul. "Spelling Teaching of," A Encyclopedia of Education. Detroit : Gale Research Company, Book Tower, 1968.
- Olson, James Harry. "A Study of the Performance of Second Grade Children on "Taught" and "Untaught" Words Having Regular and Less Regular Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 3 : 1147-A; September, 1970.
- Passanante, Cail R. "Spelling of Proficiency and Early Training with I.T.A.," Resources In Education. 7 : 56 ; July, 1979.
- Petty, G. "Language Workbook and Practice Materials," Development Language Skills in the Elementary School. New York : Allyn and Bacon, Inc., 1963.
- Petty, W.T. and J.M. Jensen. The Spelling Program Developing Children's Language. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1980.
- River, Willga M. Teaching Foreign Language Skills. The University of Chicago Press, 1970.
- Schwartz, Sybil. "A Development Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 12 : 8020-A; June, 1976.
- Spangler, Richard Burton. "Auditory and Modality Preference of Elementary School Children," Dissertation Abstracts International. 6 : 3573-A; December, 1975.
- Thompson, Green G. Child Psychology : Growth Trends in Psychological Adjustment. Boston : Houghton Mifflin, 1952.
- Webster, N. Webster's Third New International Dictionary. Springfield, Massachusetts : G and C Merrimack Company, 1966.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์แบบทดสอบ

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	P _H	P _L	p	r
1	.74	.37	.56	.38
2	.63	.29	.46	.35
3	.88	.51	.71	.43
4	.55	.33	.44	.23
5	.70	.44	.57	.27
6	.66	.33	.49	.33
7	.81	.66	.74	.20
8	.92	.64	.79	.40
9	.85	.44	.66	.45
10	.60	.24	.42	.37
11	.77	.48	.63	.31
12	.85	.70	.78	.21
13	.66	.25	.45	.42
14	.92	.63	.79	.41
15	.64	.32	.48	.32
16	.80	.40	.61	.42
17	.96	.48	.76	.62
18	.96	.76	.79	.40
19	.74	.40	.57	.35
20	.96	.52	.78	.59

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	P _H	P _L	p	r
21	.88	.55	.73	.40
22	.74	.33	.54	.41
23	.92	.72	.80	.32
24	.77	.51	.64	.28
25	.88	.55	.73	.40
26	.70	.33	.52	.37
27	.80	.60	.70	.24
28	.92	.66	.80	.38
29	.80	.52	.67	.31
30	.68	.24	.46	.44
31	.72	.40	.56	.33
32	.81	.40	.61	.43
33	.84	.48	.67	.40
34	.88	.56	.73	.39
35	.77	.51	.64	.28
36	.88	.68	.79	.28
37	.68	.48	.58	.21
38	.48	.28	.38	.21
39	.88	.63	.73	.25
40	.76	.60	.68	.22
41	.80	.40	.61	.42

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	P _H	P _L	p	r
42	.63	.33	.48	.30
43	.66	.37	.52	.29
44	.63	.33	.48	.30
45	.59	.29	.44	.31
46	.63	.33	.48	.30
47	.74	.29	.52	.45
48	.77	.55	.66	.25
49	.64	.20	.41	.45
50	.81	.66	.74	.20
51	.92	.80	.80	.22
52	.56	.28	.42	.29
53	.66	.37	.52	.29
54	.76	.44	.66	.33
55	.80	.28	.55	.52
56	.85	.44	.66	.45
57	.68	.40	.54	.29
58	.96	.76	.78	.40
59	.66	.33	.49	.33
60	.77	.48	.63	.31

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบวัดความซื่อสัตย์ จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1	1.82	16	1.77
2	1.79	17	1.91
3	2.08	18	1.93
4	1.93	19	1.81
5	1.87	20	1.79
6	2.21	21	1.98
7	1.86	22	1.97
8	1.94	23	1.85
9	1.88	24	1.87
10	2.01	25	1.81
11	1.78	26	1.94
12	1.88	27	1.90
13	2.01	28	1.83
14	2.03	29	1.90
15	1.80	30	1.77

ภาคผนวก ข

- แผนการสอน
- แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
- แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย
- แบบสอบวัดความซื่อสัตย์

แผนการสอนที่ 1 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้อักษรนา

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พ่อแม่รักกัน

สาระสำคัญ

การที่พ่อแม่รักและตามใจลูกในทางที่ผิด เป็นการทลายอนาคตของลูก มารู้ทางอ้อม ดังนั้นการอบรมสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี มีอนาคตนั้นมีความสำคัญมาก เพราะลูกจะมีอนาคตอย่างไร จุดสำคัญอยู่ที่พ่อแม่ว่ามีวิธีอบรมเลี้ยงดูอย่างไร ให้ลูกสามารถแยกได้ว่าอะไรถูกอะไรผิด ควรทำหรือไม่ควรทำในเรื่องต่าง ๆ เช่น การคบเพื่อน การศึกษา เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอธิบายลักษณะและแต่งคำประพันธ์ตามแบบแผนของกลอนสุภาพได้
2. วิเคราะห์และประเมินค่าการกระทำของตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถเขียน คติธรรมที่ได้จากเนื้อเรื่องได้
4. สามารถเขียนคำที่ใช้อักษรนาได้ถูกต้อง
5. สามารถเขียนคำที่ใช้ไม้หันอากาศและ รร ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนทุกคนศึกษารูปแบบแผนผังกลอนสุภาพ (กลอนแปด) จากตัวอย่างที่ครูให้นามา โดยให้นักเรียนหากลอนสุภาพที่นักเรียนคิดว่านักเรียนชอบที่สุด ซึ่งจะหาได้จากหนังสือวารสารต่าง ๆ และหนังสือที่ขณะการประกวด
2. นำแผนภูมิ ลักษณะบังคับการ แต่งกลอนสุภาพที่ถูกต้องแสดงให้นักเรียนดูและให้ช่วยกัน สรุปกฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการแต่งกลอนสุภาพ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป ถึงลักษณะ การผูกเนื้อเรื่อง ความไพเราะจากเรื่อง พ่อแม่รักกันที่นำมาแต่งเป็นกลอนสุภาพโดยผูกเรื่องราวเป็นนิทาน

4. ให้นักเรียนอ่านกลอนสุภาพ เรื่อง พ่อแม่รังแกฉันตามแถบเสียง โดยเน้นความถูกต้องและความไพเราะ
5. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่มีอักษรนาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและคำที่นักเรียนใช้และพบเห็นบ่อย ๆ ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติม ในเรื่อง หลักเกณฑ์การใช้อักษรนาที่ถูกต้อง ดังนี้ คือ
 พยัญชนะต้น คือ พยัญชนะตัวแรกของคำหรือพยางค์ พยัญชนะต้นที่ไม่ได้ประสมอยู่กับสระส่วนใหญ่ อ่านออกเสียงเหมือนประวิสรรชนีย์ ยกเว้นคำบางคำที่อ่านออกเสียงเหมือนประสมด้วยสระออ
6. ครูให้นักเรียนค้นหาคำที่มีพยัญชนะต้น ในเรื่อง พ่อแม่รังแกฉันแล้วให้บันทึกลงในสมุดเป็นรายบุคคล
7. ส่งตัวแทนออกไปเขียนบนกระดานดำแถวละ 5 คำแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
8. ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำที่เขียนบนกระดานดำ และให้นักเรียนบันทึกเพิ่มเติมต่อจาก ข้อที่ 7
9. ให้นักเรียนจัดกลุ่มคำ โดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ และใช้วิธีค้นหาด้วยตนเองว่า คำศัพท์ตัวใดที่อ่านออกเสียงเหมือนประวิสรรชนีย์ และคำศัพท์ตัวใดที่อ่านออกเสียงเหมือนประสมด้วยสระออ
10. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้อักษรนา

สื่อการสอน

แผนภูมิ

ใบงาน

พจนานุกรม

แถบเสียงกลอนสุภาพ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องการใช้อักษรนา

ประเมินผล

1. ประเมินความสามารถในการค้นหาศัพท์จากเรื่อง
2. สังเกตความตั้งใจ ความสนใจในการปฏิบัติงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 2 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ไม้หันอากาศ (๑) และ รร (ร หัน)

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน (ต่อจากคาบที่ 2)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน แล้วถอดความเป็นร้อยแก้ว แล้วบันทึกลงในสมุดเป็นรายบุคคล
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ประมาณกลุ่มละ 8 คน โดยแต่ละกลุ่มจับสลากอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้ คือ
 - 2.1 ที่ว่า "พ่อแม่รังแกฉัน" รังแกอย่างไร
 - 2.2 นิสัยและลักษณะของตัวละครในเรื่อง ได้แก่
 - เศรษฐีและภรรยา
 - ลูกเศรษฐี
 - เพื่อนลูกเศรษฐี
 - ครูแต่ละคนของลูกเศรษฐี
 - 2.3 คติธรรมที่ได้จากบทเรียน เรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน
3. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารายงานกลุ่มละประมาณ 3 นาที
4. ครู ตี ชม เกี่ยวกับการรายงานและเนื้อหาของแต่ละกลุ่มพร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่อง ให้ทุกคนบันทึกของแต่ละกลุ่มลงในสมุดเป็นการบ้าน
5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เรื่อง การใช้ รร และไม้หันอากาศ โดยซักถามถึงคำที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ครูอธิบายหลักเกณฑ์การใช้ รร และใช้ไม้หันอากาศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - ไม้หันอากาศ (๑) เป็นรูปสระที่เปลี่ยนรูปมาจากวิสรรชนีย์ (๕) ในคำที่ประวิสรรชนีย์แล้วมีตัวสะกด เช่น กะด เป็น กัด

- คำที่ใช้ รร (ร หัน) คือคำที่มีพยัญชนะ ประสมกับ ร เรียงกัน 2 ตัวหากคำนั้น ไม่มีตัวสะกด อ่านออกเสียง -น เช่น จัดสรร อ่านว่า จัด-สัน

- หากใช้ รร (ร หัน) ในคำที่มีตัวสะกด รร ใช้แทนไม้หันอากาศ เช่น นิทรรศการ พรรณนา บรรพชา ฯลฯ

6. ให้นักเรียนดูในเนื้อเรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน ว่ามีคำใดที่ใช้ รร และไม้หันอากาศโดยให้หาแถวละ 5 คำ พร้อมกับความหมายแล้วส่งตัวแทนออกไปเขียนบนกระดานดำ

7. ให้นักเรียนในชั้นอ่านคำศัพท์และความหมายพร้อมกัน แล้วบันทึกลงในสมุดของนักเรียนทุกคน

8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้ไม้หันอากาศและ รร (ร หัน)

สื่อการสอน

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้ไม้หันอากาศ และ รร (ร หัน)

ประเมินผล

1. ประเมินความสามารถในการอภิปรายระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้และการนำเสนองานกลุ่ม
2. ประเมินความสามารถในการค้นหาคำศัพท์จากในเนื้อเรื่อง
3. สังเกตความตั้งใจ ความสนใจในการปฏิบัติงานกลุ่ม
4. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 3 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง คำควบกล้ำ

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง นิทานเทียบสุภาษิต

สาระสำคัญ

นิทานเทียบสุภาษิต เป็นนิทานที่แต่งขึ้น เพื่อให้คนรุ่นหลัง เข้าใจความหมายของสุภาษิตต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เป็นการขยายความของสุภาษิตให้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น นับได้ว่าเป็นการอนุรักษ์สุภาษิตของไทยไว้ให้คงอยู่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตคนไทยขนบธรรมเนียม และคติไทยในสมัยต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์แก่การศึกษาภาษาไทยได้อีกทางหนึ่งด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะของวรรณกรรมที่มีรูปแบบเป็นนิทานได้
2. บอกความหมายของสุภาษิตในเรื่องได้ถูกต้อง
3. สามารถเขียนอธิบาย คุณธรรมที่แฝงอยู่ในสุภาษิตจากเนื้อเรื่องได้
4. สามารถเขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำควบกล้ำได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างสุภาษิตที่นิยมใช้ซึ่งได้ยินหรือพบเห็นอยู่บ่อย ๆ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับสุภาษิตที่นักเรียนยกตัวอย่างในเรื่องของ ความหมายและการนำสุภาษิตนั้น ๆ มาเป็นคติยึดถือปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8 คนเพื่อให้สรุปและวิจารณ์สุภาษิตในเรื่องที่เรียนตามหัวข้อต่อไปนี้

ผันทิ้งให้เป็นเข็ม พายเรือทวนน้ำ เป็นครกขึ้นภูเขา

4. ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาวิจารณ์ ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งแสดงความ
คิดเห็นเกี่ยวกับศิษย์ทั้ง 3 คนของอาจารย์

5. ให้นักเรียนฟังแถบเสียงโคลงสี่สุภาพ เรื่อง ผนทั้งให้เป็นเข็ม โดยให้นักเรียน
ฝึกการอ่านให้ถูกต้อง แล้วอธิบายความหมายให้นักเรียนทราบ

6. ให้นักเรียนเลือกสุภาชิตบทใดบทหนึ่งและบอกเหตุผลในการเลือกโดยใช้วิธีสุ่มให้
ตอบประมาณ 5 คน

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับสุภาชิตในเรื่อง และประโยชน์ที่ได้รับจาก
เรื่องที่เรียน

8. ครูซักถามเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ที่นักเรียน เรียนมาในชั้น ม. 1 ครูอธิบาย
หลักเกณฑ์การใช้คำควบกล้ำเพิ่มเติมเพื่อความแม่นยำดังต่อไปนี้

อักษรควบกล้ำแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

อักษรควบกล้ำแท้ คือคำที่มีพยัญชนะต้นควบกัน 2 ตัว อ่านออกเสียงกล้ำกันเป็น
พยางค์เดียว เช่น กร้ากราย ขลิบ ฯลฯ

อักษรควบไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกัน 2 ตัวอ่านออกเสียงเฉพาะตัวหน้า
หรือไม่ก็เปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นไป เช่น จริง พระสรวล พุทรา ฯลฯ

9. ให้นักเรียนค้นหาคำที่มี ร ล ว ประสมอยู่ในเนื้อเรื่อง นิทานเหี้ยบสุภาชิต โดย
ส่งตัวแทนออกเขียนบนกระดานดำแถวละ 3 คำ พร้อมกับเขียนความหมายโดยค้นจากพจนานุกรม

10. ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อม ๆ กัน โดยออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้อง

11. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำควบกล้ำ

สื่อการสอน

แถบเสียง

พจนานุกรม

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำควบกล้ำ

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ประเมินความสามารถในการค้นหาศัพท์และความหมาย
3. ตรวจสอบงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 4 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ น ฃ

ใช้ประกอบการสอน เรื่อง พระอภัยมณี

สาระสำคัญ

บุคคลที่ยึดถืออารมณ์ของตนเป็นใหญ่ ขาดสติและเหตุผล ไม่มีการยั้งคิด วิเคราะห์ ใคร่ครวญว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ควรทำหรือไม่ควรทำ ย่อมนำความเดือดร้อนมาสู่ตนเองและผู้อื่นได้ในที่สุด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านวรรณคดี ประเภทนิทานคำกลอนได้
2. บอกลักษณะนิสัยของตัวละครสำคัญในเรื่อง และแสดงความคิดเห็นในการกระทำของตัวละครได้
3. อธิบายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแง่คิด คติธรรมของเรื่องได้
4. สามารถเขียนสะกุดคำในเรื่อง การใช้ น ฃ การใช้วรรณยุกต์ คำพ้องเสียง และการใช้ตัวการันต์ และไม่ทัณฑฆาต ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เรื่อง พระอภัยมณีว่า มีความสำคัญอย่างไร ผู้แต่งมีจุดหมายมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนได้เรียนผ่านมาแล้วมีกี่ตอน สาระสำคัญของแต่ละตอนเป็นอย่างไร
2. ครูนำแผนภูมิกลอนสุภาพมาให้ให้นักเรียนดูประกอบการอธิบาย ทบทวนความรู้เดิมที่เรียนผ่านมาแล้ว
3. ให้ทุกคนอ่านเนื้อเรื่องย่อ พระอภัยมณี โดยให้สังเกตการใช้คำ และภาษาในการเขียนของผู้แต่งพร้อมกันไปด้วย

4. ครูซักถามความเข้าใจในเรื่อง ความแตกต่าง ในเรื่องการใช้ น ฌ จากที่เรียนผ่านมาแล้ว ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ น ฌ ดังนี้

- น จะใช้มากในภาษาไทย ซึ่งมักเข้าใจความหมายกันคืออยู่แล้ว
- ฌ ใช้มากในคำบาลี สันสกฤต เช่น โฆธมา คารุณี ฯลฯ
- คำที่มาจากภาษาอื่นใช้ น ทั้งหมด เช่น ญี่ปุ่น ปราณี ฯลฯ

5. ให้นักเรียน ชีคเส้นใต้คำที่ใช้ น ฌ ในเรื่อง ย่อ พระอภัยมณี แล้วบันทึกลงในกระดาษที่ครูแจกให้

6. ให้นักเรียนส่งตัวแทนในแต่ละแถวมาอ่านหน้าชั้นแถวละ 1 คน

7. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 คน แล้วนำคำศัพท์ที่ได้จากเนื้อเรื่องพระอภัยมณีมา

รวบรวม และค้นความหมายจากพจนานุกรมแล้วบันทึกลงในสมุดของแต่ละคน

8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้ น ฌ

สื่อการสอน

กระดาษขาว

พจนานุกรม

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้ น ฌ

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ประเมินจากความตั้งใจเรียนของนักเรียน
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 5 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต

ใช้ประกอบการสอน เรื่อง พระอภัยมณี (ต่อจากคาบที่ 2)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำแถบเสียง เรื่อง พระอภัยมณีมาให้ให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนอ่านพร้อมกันตามแถบเสียง
2. ให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคลประมาณ 5 คน โดยวิธีสลับแต่ละแถว
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ถอดความจากกลอนสุภาพที่กำหนดให้เป็นร้อยแก้ว เพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมาเสนอหน้าชั้น
4. ครูและนักเรียนอภิปราย หลักการใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต ตามที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ครูอธิบายเนื้อหารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต ดังนี้
 - คำที่มีพยัญชนะหลายตัวอยู่หลังพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ถ้าไม่ต้องการออกเสียงพยัญชนะเหล่านั้น จะใช้ไม้ทัณฑฆาตวางไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น อาถรรพ์
 - คำที่มาจากภาษาอังกฤษ บางคำเมื่อนำมาเขียนภาษาไทยมักใส่ไม้ทัณฑฆาตลงบนตัวอักษรที่ไม่ต้องการออกเสียง เช่น พาร์ม การ์ตูน
 - คำบางคำออกเสียงเหมือนกันเป็นคู่ ๆ ถ้ามีตัวการันต์ทำให้มีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น กรณ์ แปลว่า เหตุ - เรื่องราว
กรณี แปลว่า กิจที่พึงกระทำ
5. ให้นักเรียนหาคำจากเรื่อง พระอภัยมณี ว่าคำใดที่ใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาตแล้วให้บันทึกลงในสมุด
6. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำที่นักเรียนนำมาจากเรื่อง พระอภัยมณี

7. ครูตัดส่วนที่เป็นตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาตของคำที่กำหนดให้ออกไปและให้นักเรียนสังเกตส่วนที่หายไปของคำศัพท์ และให้นักเรียนเติมส่วนที่หายไปของคำศัพท์ ส่วนที่หายไปเสียใหม่ให้ถูกต้อง

8. ครูแจกพจนานุกรมโดยให้นักเรียนหาคำศัพท์พร้อมกับบอกความหมายเพิ่มเติมจากพจนานุกรม นอกเหนือจากคำที่มีในบทเรียนคนละ 5 คำ โดยเขียนในกระดาษที่ครูแจกให้แล้วนำมาอ่านหน้าชั้น

9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต

สื่อการสอน

แถบเสียง

บัตรคำ

พจนานุกรม

กระดาษเปล่า

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 6 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้รูปวรรณยุกต์

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พระอภัยมณี (ต่อจากคาบที่ 4)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนในชั้นอ่านทานเองเสนาะ เรื่อง พระอภัยมณี พร้อมกันประมาณ 1 ย่อหน้า
2. ให้นักเรียนประมาณ 5 คน ถอดความบทร้อยกรองเป็นร้อยแก้วให้ได้ใจความที่สมบูรณ์
3. แบ่งนักเรียนออกเป็นแถว ให้แต่ละแถวสรุปเนื้อเรื่องย่อต่อจากคาบที่ 4 โดยส่งตัวแทนแถวละ 1 คนออกสรุปให้เพื่อนฟังหน้าชั้น
4. ครูและนักเรียนอภิปรายถึงความไพเราะของกลอนสุภาพว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะเสียงวรรณยุกต์ ชักถามนักเรียนเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์ ตามความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมา ครูเสริมรายละเอียดเกี่ยวกับหลักการใช้วรรณยุกต์ ดังต่อไปนี้
 - การผันอักษรสามหมู่
 - คำที่มาจากภาษาซึ่งมีรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษาจีน วิธีเขียนเขียนตามเสียงที่ออก และ ถ้ามีรูปวรรณยุกต์ ก็ใช้ผันตามหลักไตรยางศ์
 - คำที่มาจากภาษาที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษายุโรป บาลี สันสกฤต เขมร มักไม่นิยมใช้รูปวรรณยุกต์
5. ให้นักเรียนทุกคนแข่งขันกันหาคำที่ใช้รูปวรรณยุกต์ จากเรื่อง พระอภัยมณี โดยครูเป็นผู้จับเวลา ใครหาได้มากที่สุดและถูกต้องที่สุดเป็นผู้ชนะ
6. ผู้ชนะเป็นผู้อ่านของตนเองให้เพื่อนฟัง ครู ดิษฏา แนะนำเสริมสิ่งที่ควรรู้เพิ่มเติม
7. ให้นักเรียนทดลอง เขียนคำที่กำหนดให้บนกระดานเป็นรายบุคคล ครูวิจารณ์เป็นรายบุคคล
8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้วรรณยุกต์

สื่อการสอน

แผนภูมิของอักษร 3 หมู่

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การใช้วรรณยุกต์

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ประเมินความสามารถในการแข่งขันหาคำศัพท์
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 7 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง คำพ้องเสียง

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พระอภัยมณี (ต่อจากคาบที่ 6)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาจากเรื่อง พระอภัยมณี ตอนที่กำลังเรียนตั้งแต่ต้น จนจบแล้วให้นักเรียนบันทึกลงในสมุด
 2. แบ่งกลุ่ม ประมาณกลุ่มละ 8 คน บันทึกตัวละครทั้งหมดในเรื่อง พระอภัยมณีแล้วให้วิจารณ์ลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่อง โดยครูเป็นผู้กำหนด
 3. ส่งตัวแทนของกลุ่มนำเสนอหน้าชั้น
 4. ครูและนักเรียนอภิปรายในเรื่องของคำพ้องรูปและคำพ้องเสียงว่าแตกต่างกันอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ ครูอภิปรายรายละเอียดเกี่ยวกับคำพ้องเสียงเพิ่มเติม ดังนี้
 - คำพ้องเสียง คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและต่างความหมายกัน
- การเขียนคำพ้องให้ถูกต้องมีหลักดังนี้
- ต้องรู้ความหมายของคำ
 - อาศัยคำข้างเคียงหรือบริบท เช่น โจทย์เลข โจทย์จำเลย
- ให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนแตกต่างกันในเรื่อง พระอภัยมณี โดยให้เขียนในกระดาษที่จัดเตรียมไว้ให้ และอ่านให้เพื่อนฟังในห้อง โดยครูเป็นผู้กำหนด
6. ครูให้นักเรียนหาความหมายของคำในข้อ 5 จากพจนานุกรม และหาคำที่นอกเหนือจากในเรื่อง พระอภัยมณี ซึ่งเป็นคำพ้องเสียง อีกคนละ 5 คำพร้อมกับความหมาย
 7. ครูให้แลกเปลี่ยนสมุดกัน และจดบันทึกคำที่แตกต่างจากของตนเอง ลงในสมุดทุกคำ พร้อมความหมาย

8. ครูนำประโยคที่ยัง ไม่สมบูรณ์เสียบนกระป๋องผนัง แล้วให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ ไปใส่ในช่องว่างให้ถูกต้อง

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการใช้คำพ้องเสียง การใช้คำที่ต่างกันในแต่ละ ประโยค ว่าเป็นเพราะเหตุใด

10. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำพ้องเสียง

สื่อการสอน

บัตรคำ

พจนานุกรม

กระดานขาว

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำพ้องเสียง

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ทักษะการเติมคำในประโยคให้ถูกต้องและสมบูรณ์
3. ตรวจผลงานของนักเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

แผนการสอนที่ 8 กลุ่มทดลอง

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์

ใช้ประกอบการสอน เรื่อง ข้อคิดในการบวช

สาระสำคัญ

ประเพณีการบวชในปัจจุบัน ยังมีการประพฤติปฏิบัติกันผิด ๆ ในการบวชผู้บวชจะต้องบวชทั้งกายและใจ เมื่อบวชเป็นภิกษุแล้ว จะต้องรู้จักสำรวม อยู่ในธรรมวินัยและธรรมาปฏิบัติ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายลักษณะของบทความที่แสดงความคิดเห็นได้
2. สามารถเขียนแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นออกจากกันได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายประเพณีงานบวชได้
4. นักเรียนสามารถบอกกฎเกณฑ์ หลักการจำ การเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ลักษณะของบทความ ว่ามีลักษณะอย่างไร
2. ครูอธิบาย บทความเรื่อง ข้อคิดในการบวชในบทนำเรื่อง โดยกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทความ การใช้ภาษาในการเขียน
3. ให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง ข้อคิดในการบวช
4. ครูอธิบาย ความเป็นมา และความสำคัญของประเพณีการบวชของไทย ซึ่งยึดถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่ในอดีต จนถึงปัจจุบัน ให้นักเรียนที่เคยได้ไปร่วมงานบวชหรือพบเห็นมาแล้วให้เพื่อนฟัง ลำดับขั้นตอน ของการบวชตั้งแต่ต้นจนจบ
5. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8 คนให้จับสลากอภิปรายในหัวข้อเรื่องต่อไปนี้
 - คนดีบ คนเสีย

- เครื่องอัฐบริวาร
 - "หาคิดไม่ว่าชีวิตของตนเหมือนแมลงเม่าที่กำลังบินเข้าใกล้ไฟ"
 - การบวชมิใช่การเป็นท่อนยนต์ให้ใครนำผ้าเหลืองมาทอห่ม
6. ส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอเรื่องที่รับมอบหมายหน้าชั้น กลุ่มละประมาณ 3 นาที
 7. ครู ติ ชม วิจารย์ ผู้ที่นำเสนอเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล และเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนควรรู้
 8. ให้นักเรียนสรุปผลของแต่ละกลุ่ม บันทึกลงในสมุดของแต่ละคน
 9. ครูซักถามนักเรียนในเรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ที่เคยเรียนผ่านมาแล้วว่ามีหลักเกณฑ์อย่างไรครูอธิบายรายละเอียดหลักการประวิสรรชนีย์เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้ คือ
 - คำไทยที่ออกเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น กะ จะ ฯลฯ
 - คำเดิมที่เป็นคำประสมอยู่แล้ว ต่อมาเสียงคำหน้ากร่อนไป กลายเป็นเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น หมากพร้าว เป็น มะพร้าว หมากม่วง เป็น มะม่วง
 - คำที่มาจากบาลีและสันสกฤต ถ้าพยางค์สุดท้ายของคำ ออกเสียง อะ ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น ลักษณะ สมณะ อังสะ ฯลฯ
 - คำที่มาจากภาษาอื่น ต้องประวิสรรชนีย์ ทุกพยางค์ที่อ่านออกเสียง อะ เช่น ซากระ อังวะ ฯลฯ
 10. ให้นักเรียนแต่ละแถวแข่งขันหาคำที่ประวิสรรชนีย์ในเรื่อง ข้อคิดในการบวชโดยครูเป็นผู้กำหนดเวลา
 11. ให้นักเรียนออกมาเขียนบนกระดานดำ ให้เพื่อนในชั้นอ่านพร้อมกัน และในแถวที่ใช้เวลาในการเขียนมากที่สุด ช่วยกันเติมความหมายต่อจากแถวที่ชนะ โดยค้นคว้าจากพจนานุกรม
 12. ให้นักเรียนบันทึกคำทั้งหมดลงในสมุดของแต่ละบุคคล
 13. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์

สื่อการสอน

พจนานุกรม

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การประวิสรรชนีย์

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจผลงานของนักเรียนทั้งที่เป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 1 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้อักษรนา

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พ่อแม่รักกัน

สาระสำคัญ

การที่พ่อแม่รักและตามใจลูกในทางที่ผิด เป็นการทำลายอนาคตของลูก ทำลูกทางอ้อม ดังนั้นการอบรมสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี มีอนาคตนั้นมีความสำคัญมาก เพราะลูกจะมีอนาคตอย่างไร จุดสำคัญอยู่ที่พ่อแม่ว่ามีวิธีอบรมเลี้ยงดูอย่างไร ให้ลูกสามารถแยกได้ว่าอะไรถูกอะไรผิด ควรทำหรือไม่ควรทำในเรื่องต่าง ๆ เช่น การคบเพื่อน การศึกษา เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอธิบายลักษณะและแต่งคำประพันธ์ตามแบบแผนของกลอนสุภาพได้
2. วิเคราะห์และประเมินค่าการกระทำของตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง ได้
3. นักเรียนสามารถเขียน คติธรรมที่ได้จากเนื้อเรื่องได้
4. สามารถเขียนคำที่ใช้อักษรนาได้ถูกต้อง
5. สามารถเขียนคำที่ใช้ไม้หันอากาศและ รร ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนทุกคนศึกษารูปแบบแผนผังกลอนสุภาพ (กลอนแปด) จากตัวอย่างที่ครูให้เข้ามา โดยให้นักเรียนหากลอนสุภาพที่นักเรียนคิดว่านักเรียนชอบที่สุด ซึ่งจะหาได้จากหนังสือวารสารต่าง ๆ และหนังสือที่ชนะการประกวด
2. นำแผนภูมิ ลักษณะบังคับการแต่งกลอนสุภาพที่ถูกต้องแสดงให้นักเรียนดูและให้ช่วยกัน สรุปกฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการแต่งกลอนสุภาพ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป ถึงลักษณะ การผูกเนื้อเรื่อง ความไพเราะจากเรื่อง พ่อแม่รักกันที่นำมาแต่งเป็นกลอนสุภาพโดยผูกเรื่องราวเป็นนิทาน

4. ให้นักเรียนอ่านกลอนสุภาพ เรื่อง พ่อแม่รังแกฉันตามแถบเสียง โดยเน้นความถูกต้องและความไพเราะ
5. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่มีอักษรนาที่ ใช้อยู่ในปัจจุบันและคำที่นักเรียนใช้และพบเห็นบ่อย ๆ ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติม ในเรื่อง หลักเกณฑ์การใช้อักษรนาที่ถูกต้อง ดังนี้ คือ
พยัญชนะต้น คือ พยัญชนะตัวแรกของคำหรือพยางค์ พยัญชนะต้นที่ไม่ได้ประสมอยู่กับสระส่วนใหญ่ อ่านออกเสียงเหมือนประวิสรรชนีย์ ยกเว้นคำบางคำที่อ่านออกเสียงเหมือนประสมด้วยสระออ
6. ครูให้นักเรียนค้นหาคำที่มีพยัญชนะต้น ในเรื่อง พ่อแม่รังแกฉันแล้วให้นักเรียนทักลงในสมุดเป็นรายบุคคล
7. ส่งตัวแทนออกไปเขียนบนกระดานคำแถวละ 5 คำแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
8. ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำที่เขียนบนกระดานคำ และให้นักเรียนบันทึกเพิ่มเติมจาก ข้อที่ 6
9. ให้นักเรียนจัดกลุ่มคำ โดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ และใช้วิธีค้นหาด้วยตนเองว่าคำศัพท์ตัวใดที่อ่านออกเสียงเหมือนประวิสรรชนีย์ และคำศัพท์ตัวใดที่อ่านออกเสียงเหมือนประสมด้วยสระออ
10. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

แผนภูมิ

ใบงาน

พจนานุกรม

แถบเสียงกลอนสุภาพ

ประเมินผล

1. ประเมินความสามารถในการค้นหาศัพท์จากเรื่อง
2. สังเกตความตั้งใจ ความสนใจในการปฏิบัติงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 2 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ไม้หันอากาศ (๑) และ รร (ร หัน)

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน (ต่อจากคาบที่ 2)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน แล้วถอดความเป็นร้อยแก้ว แล้วบันทึกลงในสมุดเป็นรายบุคคล
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ประมาณกลุ่มละ 8 คน โดยแต่ละกลุ่มจับสลากอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้ คือ
 - 2.1 ทักว่า "พ่อแม่รังแกฉัน" รังแกอย่างไร
 - 2.2 นิสัยและลักษณะของตัวละครในเรื่อง ได้แก่
 - เศรษฐีและภรรยา
 - ลูกเศรษฐี
 - เพื่อนลูกเศรษฐี
 - ครูแต่ละคนของลูกเศรษฐี
 - 2.3 คติธรรมที่ได้จากบทเรียน เรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน
3. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารายงานกลุ่มละประมาณ 3 นาที
4. ครู ตี ชม เกี่ยวกับการรายงานและเนื้อหาของแต่ละกลุ่มพร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่อง ให้ทุกคนบันทึกของแต่ละกลุ่มลงในสมุดเป็นการบ้าน
5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เรื่อง การใช้ รร และไม้หันอากาศ โดยชักถามถึงคำที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ครูอธิบายหลักเกณฑ์การใช้ รร และใช้ไม้หันอากาศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - ไม้หันอากาศ (๑) เป็นรูปสระที่เปลี่ยนรูปมาจากวิสรรชนีย์ (๕) ในคำที่ประวิสรรชนีย์แล้วมีตัวสะกด เช่น กะด เป็น กัด

- คำที่ใช้ รร (ร หัน) คือคำที่มีพยัญชนะ ประสมกับ ร เรียงกัน 2 ตัวหากคำนั้น ไม่มีตัวสะกด อ่านออกเสียง -ัน เช่น จัศจร อ่านว่า จัด-สัน

- หากใช้ รร (ร หัน) ในคำที่มีตัวสะกด รร ใช้แทนไม้หันอากาศ เช่น นิทรรศการ พรรณนา บรรพชา ฯลฯ

6. ให้นักเรียนดูในเนื้อเรื่อง พ่อแม่รังแกฉัน ว่ามีคำใดที่ใช้ รร และไม้หันอากาศโดยให้หาแถวละ 5 คำ พร้อมกับความหมายแล้วส่งตัวแทนออกไปเขียนบนกระดานดำ

7. ให้นักเรียนในชั้นอ่านคำศัพท์และความหมายพร้อมกัน แล้วบันทึกลงในสมุดของนักเรียนทุกคน

8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

พจนานุกรม

ประเมินผล

1. ประเมินความสามารถในการอธิบายระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้และการนำเสนองานกลุ่ม
2. ประเมินความสามารถในการค้นหาคำศัพท์จากในเนื้อเรื่อง
3. สังเกตความตั้งใจ ความสนใจในการปฏิบัติงานกลุ่ม
4. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 3 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง คำควบกล้ำ

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง นิทานเทียบสุภาษิต

สาระสำคัญ

นิทานเทียบสุภาษิต เป็นนิทานที่แต่งขึ้น เพื่อให้คนรุ่นหลัง เข้าใจความหมายของสุภาษิตต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เป็นการขยายความของสุภาษิตให้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น นับได้ว่าเป็นการอนุรักษ์สุภาษิตของไทยไว้ให้คงอยู่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตคนไทย ขนบธรรมเนียม และคติไทยในสมัยต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์แก่การศึกษาภาษาไทยได้อีกทางหนึ่งด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะของวรรณกรรมที่มีรูปแบบเป็นนิทานได้
2. บอกความหมายของสุภาษิตในเรื่อง ได้ถูกต้อง
3. สามารถเขียนอธิบาย คุณธรรมที่แฝงอยู่ในสุภาษิตจากเนื้อเรื่องได้
4. สามารถเขียนสะกดย่อ และบอกความหมายของคำควบกล้ำได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างสุภาษิตที่นิยมใช้ซึ่งได้ยินหรือพบเห็นอยู่บ่อย ๆ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับสุภาษิตที่นักเรียนยกตัวอย่างในเรื่องของ ความหมายและการนำสุภาษิตนั้น ๆ มาเป็นคติ ยึดถือปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8 คน ให้สรุปและวิจารณ์สุภาษิตในเรื่องที่เรียนตามหัวข้อต่อไปนี้

盼ทั้งให้เป็นเข็ม พายเรือทวนน้ำ เป็นครกขี้กฐเขา

4. ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาวิจารณ์ ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งแสดงความ
คิดเห็นเกี่ยวกับศิษย์ทั้งสามคนของอาจารย์

5. ให้นักเรียนฟังแถบเสียงโคลงสี่สุภาพ เรื่อง ผนทั้งให้เป็นเข็ม โดยให้นักเรียน
ฝึกการอ่านให้ถูกต้อง แล้วอธิบายความหมายให้นักเรียนทราบ

6. ให้นักเรียนเลือกสุภาวศิบทบาใดบทหนึ่งและบอกเหตุผลในการเลือกโดยใช้วิธีสุ่มให้
ตอบประมาณ 5 คน

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับสุภาวศิตาใน เรื่อง และประโยชน์ที่ได้รับจาก
เรื่องที่เรียน

8. ครูซักถามเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ที่นักเรียน เรียนผ่านมาในชั้น ม. 1 โดยทบทวน
ความรู้เดิมของนักเรียน ครูอธิบายหลักเกณฑ์ เพิ่มเติมเรื่องการใช้คำควบกล้ำเพื่อความแม่นยำ
ดังต่อไปนี้ คือ

อักษรควบกล้ำแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

อักษรควบกล้ำแท้ คือคำที่มีพยัญชนะ ต้นควบกัน 2 ตัว อ่านออกเสียงกล้ำกันเป็น
พยางค์เดียว เช่น กร้ากราย ขลิบ ฯลฯ

อักษรควบไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกัน 2 ตัวอ่านออกเสียงเฉพาะตัวหน้า
หรือไม่ก็เปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นไป เช่น จริง พระสรवल พุทรา ฯลฯ

9. ให้นักเรียนค้นหาคำที่มี ร ล ว ประสมอยู่ในเนื้อเรื่อง นิทานเตียบสุภาวศิต โดย
ส่งตัวแทนออกเขียนบนกระดานดำแถวละ 3 คำ พร้อมกับเขียนความหมายโดยค้นจากพจนานุกรม

10. ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อม ๆ กัน โดยออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้อง

11. ให้นักเรียนทาบแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

แถบเสียง

พจนานุกรม

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ประเมินความสามารถในการค้นหาศัพท์และความหมาย
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 4 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ น ๗

ใช้ประกอบการสอน เรื่อง พระอภัยมณี

สาระสำคัญ

บุคคลที่ยึดถืออารมณ์ของตนเป็นใหญ่ ขาดสติและเหตุผล ไม่มีการยั้งคิด วิเคราะห์ ใคร่ครวญว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ควรทำหรือไม่ควรทำ ย่อมเกิดความเดือดร้อนมาสู่ตนเองและผู้อื่น ได้ในที่สุด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านวรรณคดี ประเภทนิทานคำกลอนได้
2. บอกลักษณะนิสัยของตัวละครสำคัญในเรื่อง และแสดงความคิดเห็นในการกระทำของตัวละครได้
3. อธิบายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแง่คิด คติธรรมของเรื่องได้
4. สามารถเขียนสะกดย่อในเรื่อง การใช้ น ๗ การใช้วรรณยุกต์ คำพ้องเสียง และการใช้ตัวการันต์ และไม้ทัณฑฆาต ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เรื่อง พระอภัยมณีว่า มีความสำคัญอย่างไร ผู้แต่งมีจุดหมายมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนได้เรียนผ่านมาแล้วมีกี่ตอน สาระสำคัญของแต่ละตอนเป็นอย่างไร
2. ครูนำแผนภูมิกลอนสุภาพมาให้ให้นักเรียนดูประกอบการอธิบาย แผนผังและลักษณะข้อบังคับของการแต่งกลอนสุภาพ
3. ให้ทุกคนอ่านเนื้อเรื่องย่อ พระอภัยมณีที่กำลังจะเรียนต่อไปโดยให้สังเกตการใช้และภาษาในการเขียนของผู้แต่งพร้อมกันไปด้วย

4. ครูซักถามความเข้าใจในเรื่อง ความแตกต่าง ในเรื่องการใช้ น ฌ จากที่เรียนผ่านมาแล้ว ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ น ฌ ดังนี้

- น จะใช้มากในภาษาไทย
- ฌ ใช้มากในคำบาลี สันสกฤต เช่น โฆษณา คารุณี ฯลฯ
- คำที่มาจากภาษาอื่นใช้ น ทั้งหมด เช่น ญี่ปุ่น ปราณี ฯลฯ

5. ให้นักเรียน บิดเส้นใต้คำที่ใช้ น ฌ ในเรื่อง ย่อ พระอภัยมณี แล้วบันทึกลงในกระดาษที่ครูเตรียมให้

6. ให้นักเรียนส่งตัวแทนในแต่ละแถวมาอ่านหน้าชั้นแถวละ 1 คน

7. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 คน แล้วนำคำศัพท์ที่ได้จากเนื้อเรื่องพระอภัยมณีมารวบรวม และค้นความหมายจากพจนานุกรมแล้วบันทึกลงในสมุดของแต่ละคน

8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

กระดาษขาว

พจนานุกรม

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ประเมินจากความตั้งใจเรียนของนักเรียน
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 5 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต

ใช้ประกอบการสอน เรื่อง พระอภัยมณี (ต่อจากคาบที่ 2)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำแถบเสียง เรื่อง พระอภัยมณีมาให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนอ่านพร้อมกันตามแถบเสียง
2. ให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคลประมาณ 5 คน โดยวิธีสลับแต่ละแถว
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ถอดความจากกลอนสุภาพที่กำหนดให้เป็นร้อยแก้ว เพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้น
4. ครูและนักเรียนอภิปราย หลักการใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต ตามที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ครูอธิบายเนื้อหารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต ดังนี้
 - คำที่มีพยัญชนะหลายตัวอยู่หลังพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ถ้าไม่ต้องการออกเสียงพยัญชนะเหล่านั้น จะใช้ไม้ทัณฑฆาตวางไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น ออกรรพ์
 - คำที่มาจากภาษาอังกฤษ บางคำเมื่อนำมาเขียนภาษาไทยมักใส่ไม้ทัณฑฆาตลงบนตัวอักษรที่ไม่ต้องการออกเสียง เช่น ฟาร์ม การ์ตูน
 - คำบางคำออกเสียงเหมือนกันเป็นคู่ ๆ ถ้ามีตัวการันต์ทำให้มีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น กรณฺ์ แปลว่า เหตุ - เรื่องราว
 - กรณฺ์ แปลว่า กิจที่พึงกระทำ
5. ให้นักเรียนดูเรื่อง พระอภัยมณี ว่าคำใดที่ใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาตแล้วให้บันทึกลงในสมุดของตน
6. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ แต่ละคำที่นักเรียนนำมาจากเรื่อง พระอภัยมณี

7. ครูตัดส่วนที่เป็นตัวการันต์และไม่ตัดพยางค์ของคำที่กำหนดให้ออกไป ให้นักเรียนสังเกตส่วนที่หายไปของคำศัพท์ และให้นักเรียนเติมส่วนที่หายไปของคำศัพท์ เสียใหม่ให้ถูกต้อง ให้ความหมาย

8. ครูแจกพจนานุกรมโดยให้นักเรียนหาคำศัพท์พร้อมกับบอกความหมายเพิ่มเติมจากพจนานุกรม นอกเหนือจากคำที่มีในบทเรียนคนละ 5 คำ โดยเขียนในกระดาษที่ครูแจกให้ แล้วนำมาอ่านหน้าชั้น

9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

แถบเสียง

บัตรคำ

พจนานุกรม

กระดาษเปล่า

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 6 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้รูปวรรณยุกต์

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พระอภัยมณี (ต่อจากคาบที่ 4)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนในชั้นอ่านทบทวนองเสนาะ เรื่อง พระอภัยมณี พร้อมกันประมาณ 1 ย่อหน้า
2. ให้นักเรียนประมาณ 5 คน ถอดความบทร้อยกรองเป็นร้อยแก้วให้ได้ใจความที่สมบูรณ์
3. แบ่งนักเรียนออกเป็นแถว ให้แต่ละแถวสรุปเนื้อเรื่องย่อต่อจากคาบที่ 4 โดยส่งตัวแทนแถวละ 1 คนออกสรุปให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้น
4. ครูและนักเรียนอภิปรายถึงความไพเราะของกลอนสุภาพว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะเสียงวรรณยุกต์ ที่ทำให้เสียงขึ้นลง ได้รสชาติ ตามความรู้ที่นักเรียนได้เรียนแล้ว ครูเสริมรายละเอียดเกี่ยวกับหลักการใช้วรรณยุกต์ ดังต่อไปนี้
 - การผันอักษรสามหมู่
 - คำที่มาจากภาษาซึ่งมีรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษาจีน วิธีเขียนเขียนตามเสียงที่ออก และ ถ้ามีรูปวรรณยุกต์ ก็ใช้ผันตามหลักไตรยางค์
 - คำที่มาจากภาษาที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษายุโรป บาลี สันสกฤต เขมร มักไม่นิยมใช้รูปวรรณยุกต์
5. ให้นักเรียนทุกคนแข่งขันกันหาคำที่ใช้รูปวรรณยุกต์ จากเรื่อง พระอภัยมณี โดยครูเป็นผู้จับเวลา ใครหาได้มากที่สุดและถูกต้องที่สุดเป็นผู้ชนะ
6. ผู้ชนะเป็นผู้อ่านของตนเองให้เพื่อนฟัง ครู ตีชม และเสริมสิ่งที่ควรรู้เพิ่มเติม
7. ให้นักเรียนทดลองเขียนคำที่กำหนดให้บนกระดานเป็นรายบุคคล ครูวิจารณ์เป็นรายบุคคล
8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

แผนภูมิของอักษร 3 หมู่

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ประเมินความสามารถในการแข่งขันหาคำศัพท์
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

แผนการสอนที่ 7 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง คำพ้องเสียง

ใช้ประกอบการสอนเรื่อง พระอภัยมณี (ต่อจากคาบที่ 6)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาจากเรื่อง พระอภัยมณี ตอนที่กำลังเรียนตั้งแต่ต้น จนจบแล้วให้นักเรียนบันทึกลงในสมุด
2. แบ่งกลุ่ม ประมาณกลุ่มละ 8 คน บันทึกตัวละครทั้งหมดในเรื่อง พระอภัยมณีแล้วให้วิจารณ์ลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่อง โดยครูเป็นผู้กำหนด
3. ส่งตัวแทนของกลุ่มนำเสนอหน้าชั้น
4. ครูและนักเรียนอภิปรายในเรื่องของคำพ้องรูปและคำพ้องเสียงว่าแตกต่างกันอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ ครูอภิปรายรายละเอียดเกี่ยวกับคำพ้องเสียงเพิ่มเติม ดังนี้
 - คำพ้องเสียง คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและต่างความหมายกัน
 - การเขียนคำพ้องให้ถูกต้องมีหลักดังนี้
 - ต้องรู้ความหมายของคำ
 - อาศัยคำข้างเคียงหรือบริบท เช่น ใจหทัยเลบ ใจทักจำเลย
5. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนแตกต่างกันในเรื่อง พระอภัยมณี โดยให้นักเรียนเขียนในกระดาษที่จัดเตรียมไว้ให้ และอ่านให้เพื่อนฟังในห้อง โดยครูเป็นผู้กำหนด
6. ครูให้นักเรียนหาความหมายของคำในข้อ 5 จากพจนานุกรม และหาคำที่นอกเหนือจากในเรื่อง พระอภัยมณี ซึ่งเป็นคำพ้องเสียง อีกคนละ 5 คำพร้อมกับความหมาย
7. ครูให้แลกเปลี่ยนสมุดกัน และจดบันทึกคำที่แตกต่างจากของตนเอง ลงในสมุดทุกคำ พร้อมความหมาย

8. ครูนำประโยคที่ยัง ไม่สมบูรณ์ เสียบบนกระเป๋าค้น แล้วให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ ไปใส่ในช่องว่างให้ถูกต้อง

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการใช้คำพ้องเสียง และหลักการเขียนการใช้คำที่ แตกต่างกันในแต่ละประโยคว่าเป็นเพราะเหตุใด

10. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

บัตรคำ

พจนานุกรม

กระดานขาว

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ทักษะการเติมคำในประโยคให้ถูกต้องและสมบูรณ์
3. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

แผนการสอนที่ 8 กลุ่มควบคุม

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์

ใช้ประกอบการสอน เรื่อง ข้อคิดในการบวช

สาระสำคัญ

ประเพณีการบวชในปัจจุบัน ยังมีการประเพณีปฏิบัติกันผิด ๆ ในการบวชผู้บวชจะต้องบวชทั้งกายและใจ เมื่อบวชเป็นภิกษุแล้ว จะต้องรู้จักสำรวม อยู่ในธรรมวินัยและธรรมาปฏิบัติ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายลักษณะของบทความที่แสดงความคิดเห็นได้
2. สามารถเขียนแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นออกจากกันได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายประเพณีงานบวชได้
4. นักเรียนสามารถบอกกฎเกณฑ์ หลักการจำ การเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ลักษณะของบทความ ว่ามีลักษณะอย่างไร
2. ครูอธิบาย บทความ เรื่องข้อคิดในการบวชในบทนาเรื่อง โดยกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทความ การใช้ภาษาในการเขียน
3. ให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง ข้อคิดในการบวช
4. ครูอธิบาย ความเป็นมา และความสำคัญของประเพณีการบวชของไทย ซึ่งยึดถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่ในอดีต จนถึงปัจจุบัน ให้นักเรียนที่เคยได้ไปร่วมงานบวชหรือพบเห็นมาแล้วให้เพื่อนฟัง ลำดับขั้นตอน ของการบวชตั้งแต่ต้นจนจบ
5. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8 คนให้จับสลากอภิปรายในหัวข้อเรื่องต่อไปนี้
 - คนดิบ คนสุก

- เครื่องอัฐบริหาร
 - "หาคิดไม่ว่าชีวิตของตนเหมือนแมลงเม่าที่กำลังบินเข้าไถ่ไฟ"
 - การบวชมิใช่การเป็นทนายแต่ให้ใครนำพาสิ่งมาต่อห้าม
6. ส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอเรื่องที่รับมอบหมายหน้าชั้น กลุ่มละประมาณ 3 นาที
 7. ครู ติ ชม วิจารย์ ผู้ที่นำเสนอเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล และเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนควรรู้
 8. ให้นักเรียนสรุปผลของแต่ละกลุ่ม บันทึกลงในสมุดของแต่ละคน
 9. ครูซักถามนักเรียนในเรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ที่เคยเรียนผ่านมาแล้วว่ามีหลักเกณฑ์อย่างไรครูอธิบายรายละเอียดหลักการประวิสรรชนีย์เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้ คือ
 - คำไทยที่ออกเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น กะ จะ ฯลฯ
 - คำเดิมที่เป็นคำประสมอยู่แล้ว ต่อมาเสียงคำหน้ากร่อนไป กลายเป็นเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น หมากพร้าว เป็น มะพร้าว หมากม่วง เป็น มะม่วง
 - คำที่มาจากบาลีและสันสกฤต ถ้าพยางค์สุดท้ายของคำ ออกเสียง อะ ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น ลักษณะ สมณะ อังสะ ฯลฯ
 - คำที่มาจากภาษาอื่น ต้องประวิสรรชนีย์ ทุกพยางค์ที่อ่านออกเสียง อะ เช่น ชากุระ อังวะ ฯลฯ
 10. ให้นักเรียนแต่ละแถวแข่งขันหาคำที่ประวิสรรชนีย์ในเรื่อง ข้อคิดในการบวชโดยครูเป็นผู้กำหนดเวลา
 11. ให้แถวที่ชนะ ออกมาเขียนบนกระดานดำ ให้เพื่อนในชั้นอ่านพร้อมกัน และในแถวที่ใช้เวลาในการเขียนมากที่สุด ช่วยกันเติมความหมายต่อจากแถวที่ชนะ โดยค้นคว้าจากพจนานุกรม
 12. ให้นักเรียนบันทึกคำทั้งหมดลงในสมุดของแต่ละบุคคล
 13. ให้นักเรียนทบทวนแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

พจนานุกรม

ประเมินผล

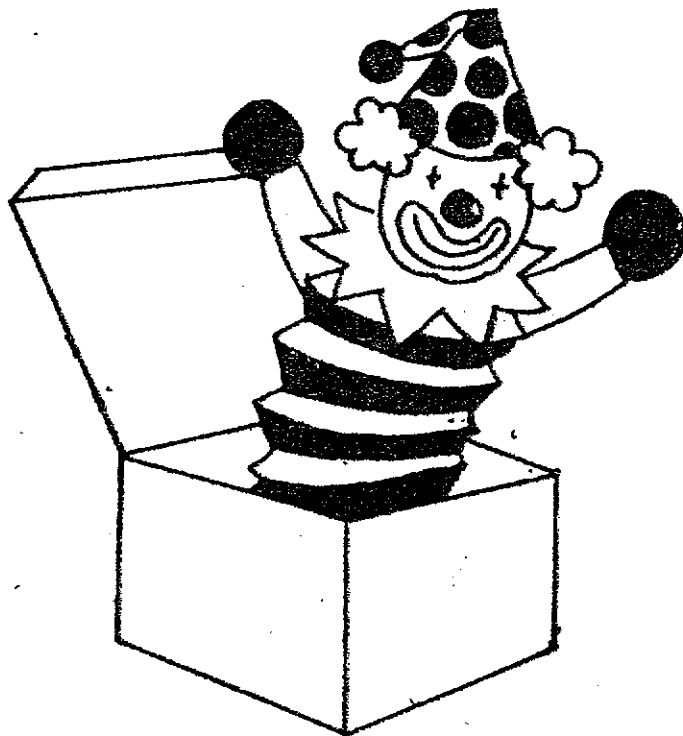
1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจผลงานของนักเรียนทั้งที่เป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง

คำที่มีอักษรนำ

คำที่มีอักษรนำ

ชื่อ.....ชั้น ม. 2/..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีอักษรนำ มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน คำที่มีอักษรนำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

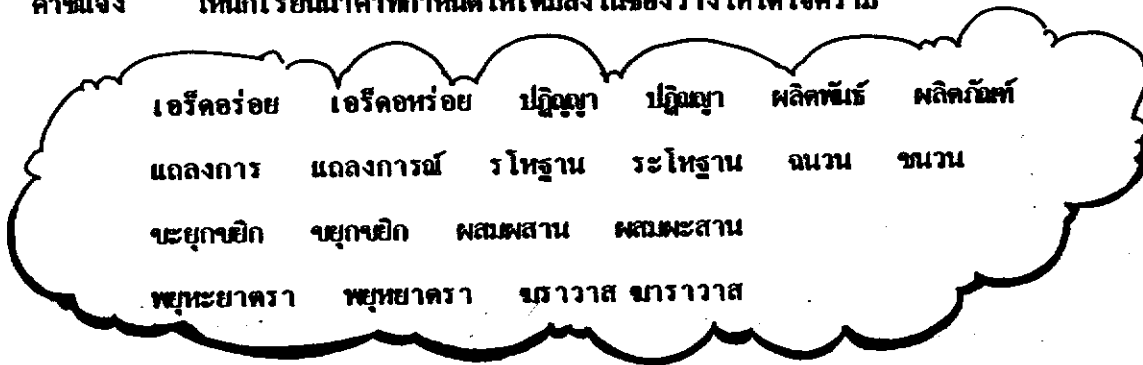
1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำเฉลยที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้งจะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

ชั้น ม.2

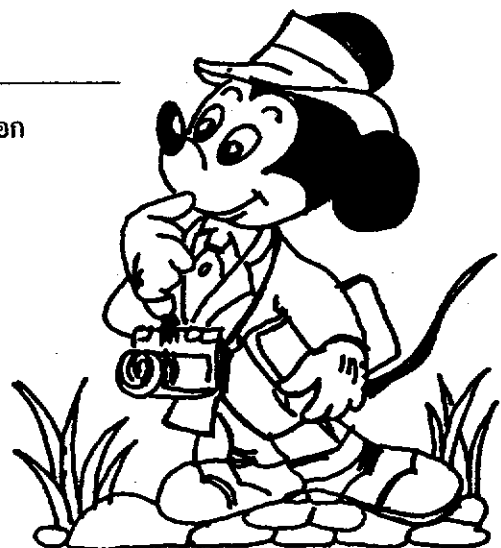
เรื่อง คำที่มีอักษรนำ

ชุดที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

1. คณะปฏิวัติออก _____ ฉบับแรกเมื่อเช้าวานนี้
2. องค์การอนามัยโลกได้ประกาศ _____ สาทล ว่าด้วยสิทธิของสตรีและเด็ก
3. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินลงสู่พระตำหนักจิตรลดา _____
4. วันนี้มีงานแสดง _____ ราชทัณฑ์ ที่บริเวณสวนอัมพร
5. พลาสติค เป็น _____ ไฟฟ้าอย่างหนึ่ง
6. พุทธศาสนิกชน ควรปฏิบัติตนโดยยึดหลัก _____ ธรรม
7. งานเลี้ยงวันเกิดของนงนุชเมื่อคืนนี้ ทุกคนสนุกสนานและรับประทานอาหารอย่าง _____
8. เมื่อคราวสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี ฉันได้ชมขบวนแห่ _____
ทางชลมารค สวยงามมาก
9. รัฐบาลประกาศใช้นโยบายการพัฒนาชนบทแบบ _____
10. ลายมือของสมสมัย _____ ทำให้ครูอ่านไม่ออก

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ชั้น บ. 2

เรื่อง คำที่มีอักษรนำ

ชุดที่ 2

คำชี้แจง จงเขียนอักษรนำที่มีความหมายตรงกับคำที่กำหนดให้

1. คำที่ใช้เรียกชาวบ้านหรือพุทธศาสนิกชน

--	--	--	--	--	--	--

2. ลักษณะที่ไม่เรียบร้อย ไม่อยู่นิ่ง

3. การให้คำมั่นสัญญาหรือการแสดงยืนยันโดย
ถือเอาสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือความสุจริตใจเป็นที่ตั้ง

4. การเคลื่อนย้ายเป็นกระบวนทัพใหญ่

5. กลมกลืนกัน หลายอย่างรวมกัน

--	--	--	--	--	--	--

6. การรับประทานอาหาร
ที่มีรสชาติดี

7. ผลผลิตที่ทำขึ้นและนำมาจำหน่าย

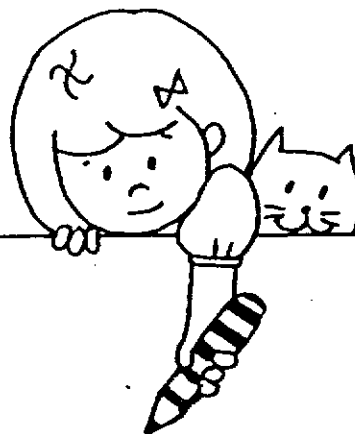
8. สถานที่อันกว้างขวาง ว่างเปล่า

9. ประกาศ แจ้งให้ทราบ

10. วัตถุที่ไม่เป็นควมนำไฟฟ้า

--	--	--	--

เฉลยแบบฝึกทักษะ
เรื่อง คำที่มีอักษรนำ

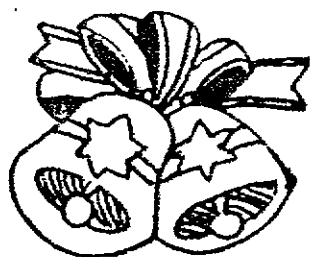
ชุดที่ 1

1. แอลงการณ	6. บราวาส
2. ปฏิญา	7. เอรีคอรอย
3. รโหฐาน	8. พุทยาตรา
4. พลิตมณ	9. ผสมผสาน
5. ฉนวน	10. ขยุกขยิก

ชุดที่ 2

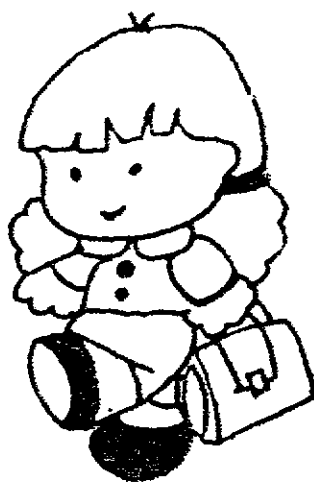
1. บราวาส	6. เอรีคอรอย
2. ขยุกขยิก	7. พลิตมณ
3. ปฏิญา	8. รโหฐาน
4. พุทยาตรา	9. แอลงการณ
5. ผสมผสาน	10. ฉนวน

แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เรื่อง

คำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

คำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร

ชื่อ.....ชั้น ม.2/.....โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน คำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ค่อยไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำเฉลยที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้ง จะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ชั้น ม. 2

เรื่อง คำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร

ชุดที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร ลงในกรอบให้ตรง
กับ ความหมาย และคำอ่าน ที่กำหนดให้

ความหมาย	ตัวสะกด	คำอ่าน
งานรื่นเริงตามฤดูกาล		นัก - ขัด-ตะ-เรือก
ความรัก ความปลาบปลื้ม		พิล-สะ-หมัย
เจ้าหน้าที่ห้องสมุด		บัน-นา-รัก
สร้างให้ดีขึ้น		สร้าง-สัน
เป็นสร้อยชื่อของกรุงเทพ		รัด-ตะ-นะ-โก-สิน
การบวชเณร		บัน-พะ-ชา
เขียนเป็นตัวหนังสือ		ลาย-ลัก-อัก-สอน
กล่าวเป็นเรื่องเป็นราว อย่างละเอียด		พัน-นะ -นา
ของถวายพระ		ไท-ยะ-ทำ
ที่มั่งเป็นชั้น ๆ มีลักษณะ เป็นรูปครึ่งวงกลม		อัด-ทะ-จัน

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ชั้น ม. 2

เรื่อง คำที่ใช้ไม่หันอากาศ และ รร

ชุดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแก้ไขคำผิดที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละประโยค แล้วเขียนใหม่ให้ถูกต้อง

1. ธนาคารปิดทำการในวันอาทิตย์ และ วันนักขัตฤกษ์

2. จังหวัดเชียงรายกำลังก่อสร้าง อัครราชย์ เพื่อเตรียมเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬานักเรียน

3. คณะรัฐมนตรีมีมติให้ปรับปรุงบริเวณโดยรอบของเกาะ รัตนโกสิน

4. รอนาเจ้างามนัก เห็นแคว่งพัศตรีก็น่าเขยชิด พิศมัย

5. นักเรียนที่จะไปทัศนศึกษาจะต้องมีหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองเป็น ลายลักษณ์อักษร

6. การยืมหนังสือของห้องสมุด จะต้องขอยืมจาก บัณฑิต

7. งานศิลปะเป็นงานที่ต้องอาศัยความคิด สร้างสรรค์ ของศิลปิน

8. วัฒนธรรมกายมีโครงการ บันพะชา หมู่ในภาคอุดร

9. พ่อ แม่ ช่วยกันถวาย เครื่องไทยทำ แก่พระสงฆ์ในการทำบุญที่วัด

10. เรื่องที่นำมาพิมพ์ลงในหนังสือเล่มนี้ เกือบทั้งหมดเป็นการ พรรณา ไหวหาร

เฉลยแบบฝึกทักษะ
เรื่อง คำที่ใช้ไม้หันอากาศ และ รร

ชุดที่ 1

1. นักขัตฤกษ์	6. บรรพชา
2. พิสมัย	7. ลายลักษณ์อักษร
3. บรรณารักษ์	8. พรรณนา
4. สร้างสรรค์	9. ไพบรรณ
5. รัตนโกสินทร์	10. อัฒจันทร์

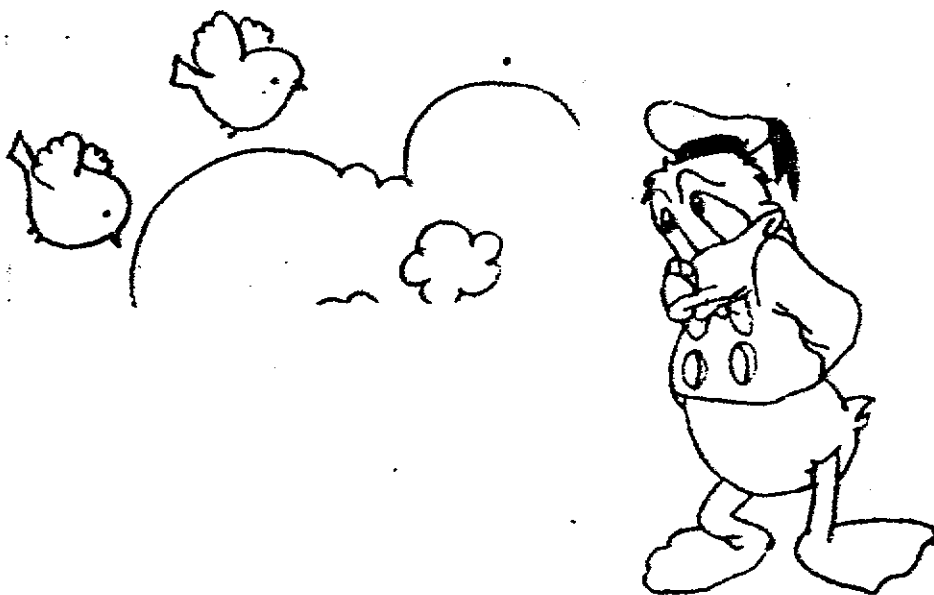
ชุดที่ 2

1. นักขัตฤกษ์	6. บรรณารักษ์
2. อัฒจันทร์	7. สร้างสรรค์
3. รัตนโกสินทร์	8. บรรพชา
4. พิสมัย	9. ไพบรรณ
5. ลายลักษณ์อักษร	10. พรรณนา

แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ

ชื่อ.....ชั้น ม. 2/..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่..... เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำควบกล้ำ มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน คำควบกล้ำ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำเฉลยที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้ง จะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

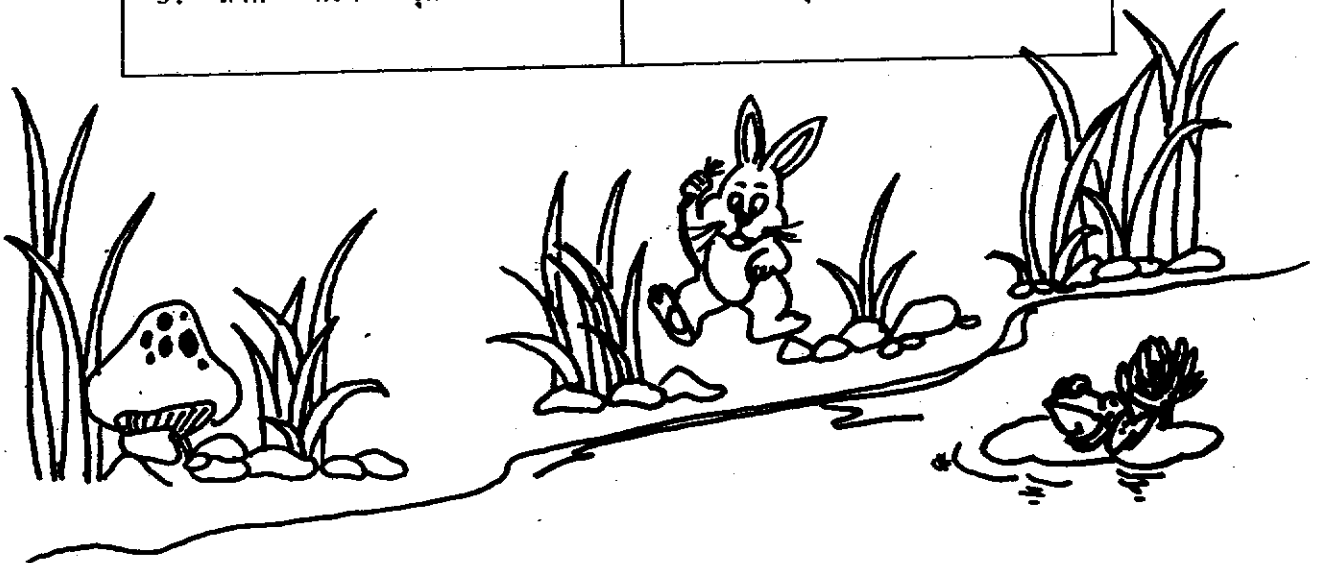
ชั้น ม.2

เรื่อง คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ

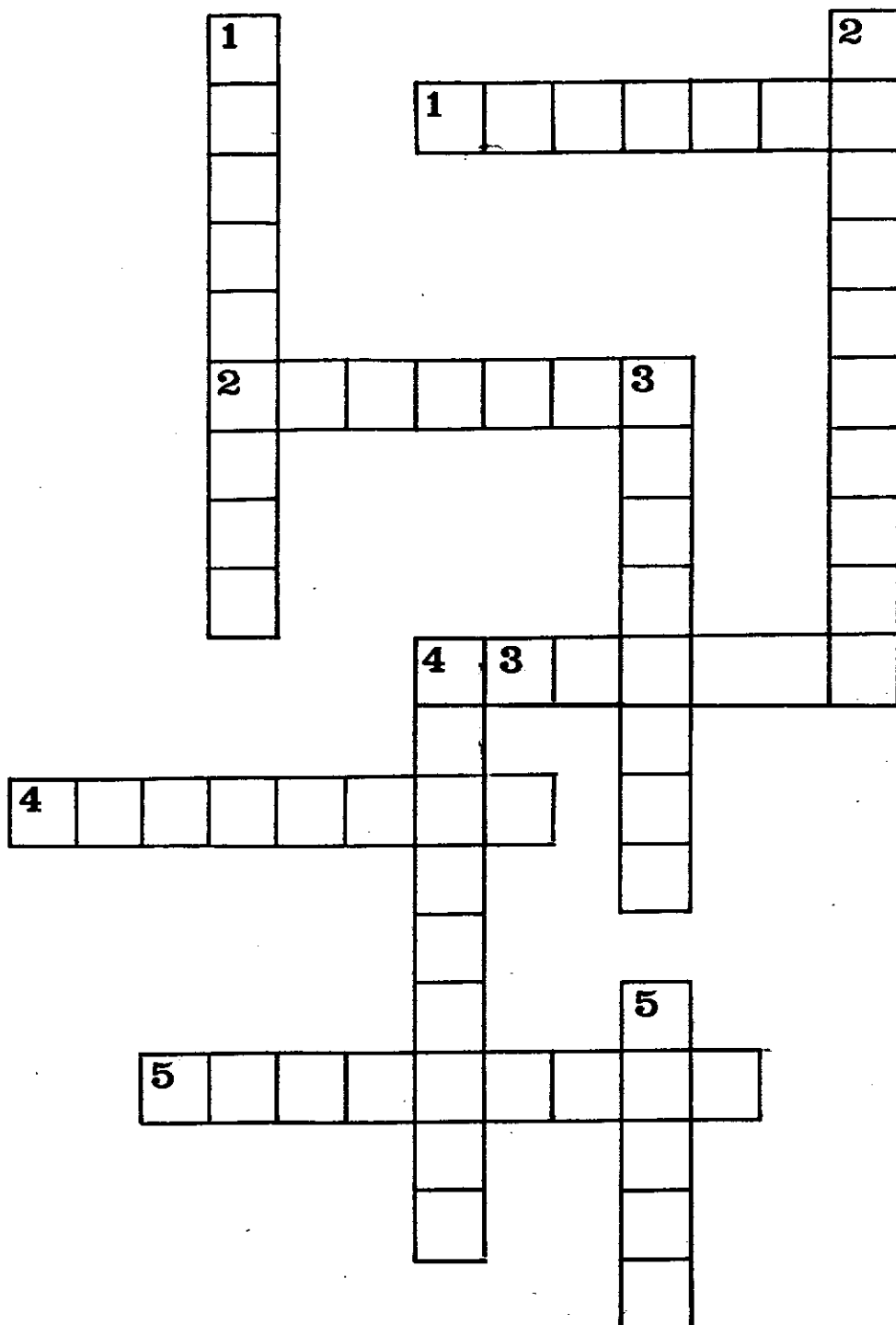
ชุดที่ 1

ชุดที่ 1 คำขึ้นเอง จากคำอ่านที่กำหนดให้ ให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง
แล้วนำไปเติมลงในตารางตามแนวดิ่ง และแนวนอน

แนวนอน	แนวดิ่ง
1. พระ - สรวล	6. พรึ่น - พรึง
2. พลาดสะ - ดิก	7. คลุ้ม - คลึง
3. แชก - แชง	8. กร้า - กราย
4. ไหรง - เพรง	9. แพร้ง - พราย
5. สาด - ครา - วุด	10. พุด - ชา

ตารางสำหรับเขียนคำความกล้า ชุดที่ 1

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ชั้น ม. 2

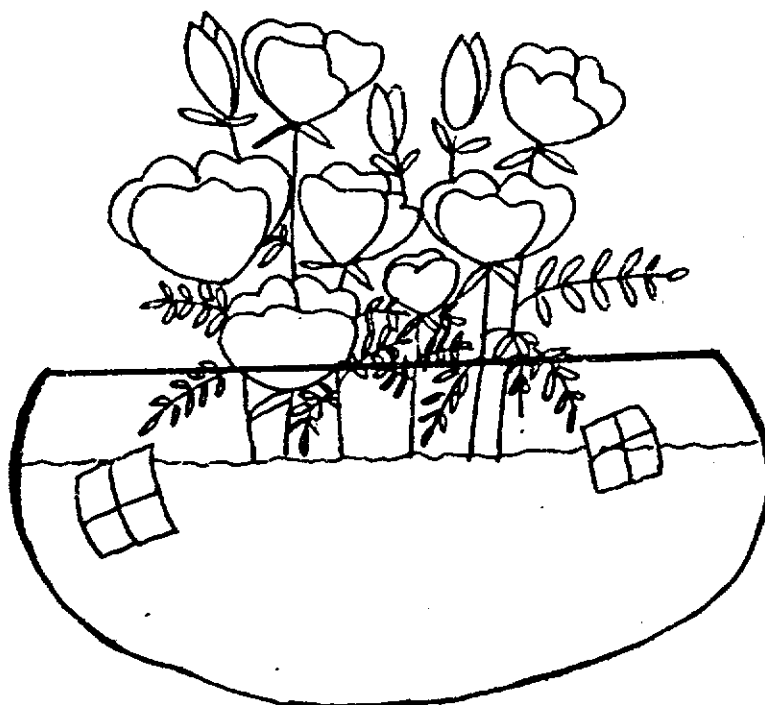
เรื่อง คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ

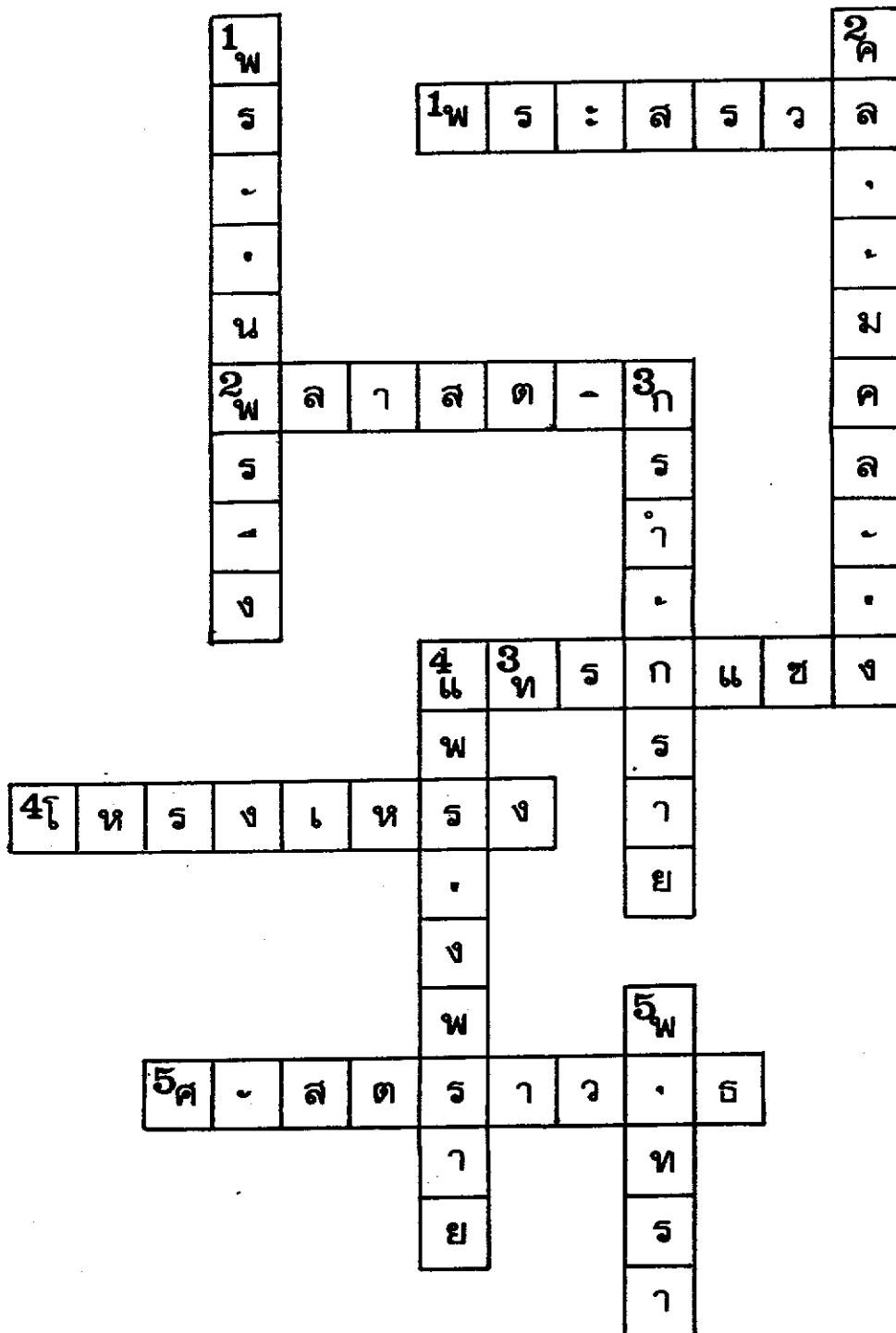
ชุดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำควบกล้ำที่ถูกต้อง เติมในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์

1. _____ ขายกิโลเท่าไรครับ (พุดทรา พุทรา)
2. การกำจัด ฝูง _____ โดยการฝัง จะทำให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม
(พลาสติค พลาสติก)
3. รัฐบาลใช้นโยบาย _____ ราคาข้าว เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร
(แทรกแซง แชกแซง)
4. บรรดา _____ ทั้งหลาย ที่ใช้ในการรบสมัยโบราณ ถูกเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์
(ศัสตราวุธ สาศตราวุธ)
5. เรื่องนี่ย่าได้ _____ ให้ใครทราบ จนกว่าจะมีกฎหมายรับรอง
(แผ่งพราย แพร่งพราย)
6. คนไข้โรคจิตมีอาการ _____ เมื่อไม่ได้รับการบำบัดจากจิตแพทย์
(คลุ้มคลั่ง คุ่มคลั่ง)

7. พรรคการเมืองใช้สนามหลวงเป็นเวที _____ หาเสียง
(ปราศัย ปราศรัย)
8. ทหารเผ่าระวังตามชายแดน เพื่อไม่ให้ศัตรูลุกล้ำ _____ เข้ามาใน
แผ่นดินไทย (กล้ากราย กร้ากราย)
9. กษัตริย์มอญทรง _____ อย่างสำราญพระราชหฤทัย (พระสรวล
พระศรวล)
10. ออกประหวั่น _____ ถึงเหตุร้าย เป็นใจหนอเจ้าเขาวมาลัย
(พั่นพริ้ง พรั่นพริ้ง)

ชุดที่ 2

1. พุทรา

2. พลาสติค

3. แพรงแขง

4. ศัสตราวุธ

5. แพร่งพราย

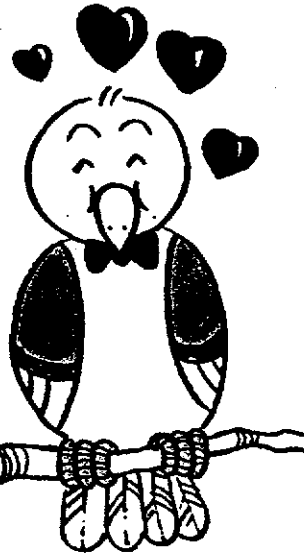
6. คลุ้มคลั่ง

7. ปราศรัย

8. กร้ากราย

9. พระสรวล

10. พร้นพริง

แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง

คำที่ใช้ ณ ณ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

คำที่ใช้ ๗ น

ชื่อ.....ชั้น ม. 2/..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่..... เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ ๗ น มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน คำที่ใช้ ๗ น ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำตอบที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้ง จะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

ชั้น ม. 2

เรื่อง คำที่ใช้ ณ น

ชุดที่ 1

คำชี้แจง ให้พิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละข้อ ถ้าเห็นว่าเขียนถูกต้องให้กาเครื่องหมาย ✓
ใน ☐ หน้าข้อที่ถูกต้อง ถ้าข้อใดเขียนผิดให้กาเครื่องหมาย × ใน ☐
หน้าข้อที่ผิด แล้วแก้ไขให้ถูกต้อง

- ☐ 1. พิพิธภัณ์ สถานแห่งชาติ เป็นที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุอันล้ำค่าของชาติ _____
- ☐ 2. กรรมการเป่านกหวีดให้ สัญญาณ เริ่มต้นการแข่งขันกีฬา _____
- ☐ 3. คนที่กระทำผิดจะต้องถูกลงโทษทัณฑ์ ตามกฎหมาย _____
- ☐ 4. กฤษณา เป็นไม้หอมที่นำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมากมาย _____
- ☐ 5. มณฑิรา เป็นคนทำงานละเอียดและ ปรานีต _____
- ☐ 6. การนั่งวิปัสสนา จะช่วยอบรมจิตใจของคนเราให้สงบสุข _____
- ☐ 7. นิทานในสมัยโบราณจะมีเรื่องของไสยศาสตร์และ เวทมนตร์ มาเกี่ยวข้องเป็นส่วนมาก

- ☐ 8. การตัดสินใจจะทำให้โครงการนี้หรือไม่ให้อยู่ในดุลพินิจ ของคณะกรรมการ _____
- ☐ 9. ประเทศไทยและประเทศมาเลเซียได้ลงนามให้ สัตยานัน ในการทำประมงทะเล
ร่วมกัน _____
- ☐ 10. อนุสาวรีย์นี้สร้างขึ้นเพื่อเป็น อนุสรณ์ แก่ผู้พลีชีพเพื่อชาติ _____

ชั้น ม.2

เรื่อง คำที่ใช้ ณ น

ชุดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้ ณ น จากคำอ่านที่กำหนดให้

คำอ่าน	คำเขียน
1. อะ - นุ - สอน	
2. สัก - ตะ - ยา - บัน	
3. คุณ - ละ - ยะ - พิ - นิด	
4. เวด - มน	
5. วิ - ปัด - สะ - นา	
6. ปรา - นิด	
7. กริด - สะ - หนา	
8. โทด - ทัน	
9. พิ - พิด - ทะ - พัน	
10. สัน - ยาน	

เฉลยแบบฝึกทักษะ
เรื่อง คำที่ใช้ ณ น

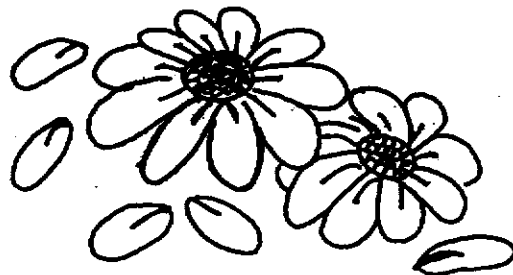

ชุดที่ 1

1. ☐ พืชพันธุ์	6. ☐ วิปัสสนา
2. ☐ สัญญาณ	7. ☒
3. ☐ โทษทัณฑ์	8. ☐ คุลยพินิจ
4. ☐ กฤษณา	9. ☐ สัตยาบัน
5. ☐ ปราณิด	10. ☐ อนุสรณ์

ชุดที่ 2

1. อนุสรณ์	6. ปราณิด
2. สัตยาบัน	7. กฤษณา
3. คุลยพินิจ	8. โทษทัณฑ์
4. เวทมนตร์	9. พืชพันธุ์
5. วิปัสสนา	10. สัญญาณ

แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง

ดัดการ์นัต และ ทณตมต

ตัวการ์ตูน และ ไม้ทัณฑฆาต

ชื่อ.....ชั้น ม.2/.....โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวการ์ตูน และ ไม้ทัณฑฆาต มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน ตัวการ์ตูน และ ไม้ทัณฑฆาต ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำตอบที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้งจะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ชั้น ม. 2

เรื่อง ตัวการันต์ และ ไม้ทัณฑฆาต

ชุดที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมตัวการันต์ และ ไม้ทัณฑฆาต ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. วิจาร _____
2. ไตรรง _____
3. ฉันทลักษณ์ _____
4. พระพักตร์ _____
5. พระปฤษฎางค์ _____
6. รามเกียรติ์ _____
7. โหราศาสตร์ _____
8. นาฏศิลป์ _____
9. กติมาศ _____
10. อุปลักษณ์ _____

ชั้น ม. 2

เรื่อง ตัวการ์ตูน และ ไม้เท้ามหาด

ชุดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเปิดเส้นใต้คำในวงเล็บที่ใช้ตัวการ์ตูน และ ไม้เท้ามหาดได้ถูกต้อง

1. โคลงบทนี้ มีความไพเราะมาก และแต่งได้ถูกต้องตาม (ฉันทลักษณ์ ฉันทลักษณ์)
2. นักการเมืองต่างพากันวิพากษ์ (วิจารณ์ วิจารย์) การทำงานของรัฐบาล
3. ธง (ไครรงค์ ไครรงค์) เค้นงามด้วยสามสี
4. พระพุทธรูปองค์นี้ (พระพักตร์ พระพักตร์) อุ่มเอิบ (พระประไพวงศ์ พระประไพวงศ์) งดงาม
5. คิณีจะมีการแสดงโขน เรื่อง (รามเกียรติ์ รามเกียรติ์) ตอน พระรามเดินดง
6. บัณฑิตวิทยาศาสตร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามาก แต่การทำงานบางอย่างยังคงใช้วิชา (ไหรศาสตร์ ไหรศาสตร์)
7. (ฟิมล์ ฟิมล์) ม้วนนี้ใช้สำหรับถ่ายภาพในเวลากลางคืน
8. การแสดง (นาฏศิลป์ นาฏศิลป์) ของไทย เป็นที่ชื่นชมและประทับใจของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ
9. นายทหารผู้ใหญ่ส่วนมากจะเป็นประธาน (กิตติมศักดิ์ กิตติมศักดิ์) ให้แก่บริษัทต่าง ๆ
10. สมชาย พยายาม (อุปโลกน์ อุปโลกซ์) ตัวเองเป็นหัวหน้าชั้น ทั้ง ๆ ที่เพื่อนในชั้นไม่ยอมรับ

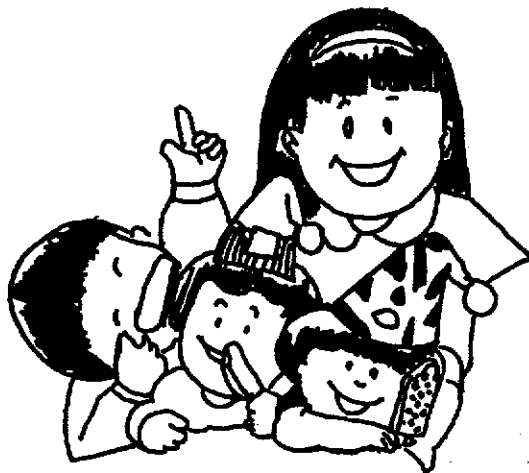
เฉลยแบบฝึกทักษะ
เรื่อง ตัวการ์ตูน และ ไม้ทัณฑฆาต

ชุดที่ 1

1. ณ	6. ดี
2. ศ	7. ร
3. ณ	8. ป
4. ร	9. ดี
5. ก	10. น

ชุดที่ 2

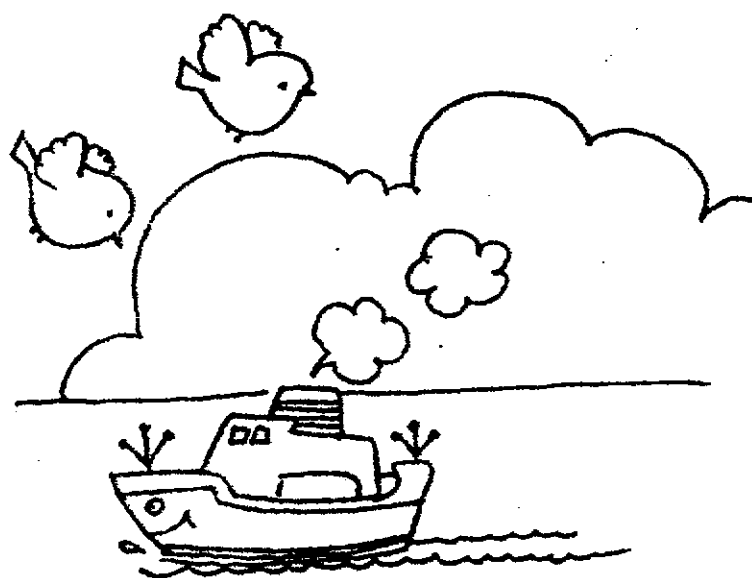
1. ฉันทลักษณ์	6. ไทโรลเลอร์
2. วิจัย	7. ฟัน
3. ไตรรงค์	8. นาฏศิลป์
4. พระพักตร์ . พระปฤษฎางค์	9. กิตติมศักดิ์
5. รามเกียรติ์	10. อุปโลกน์

แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง

คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์

คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์

ชื่อ.....ชั้น ม. 2/..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่..... เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์ มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำเฉลยที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้ง จะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ชั้น ม.2

เรื่อง คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์

ชุดที่ 1

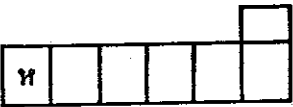
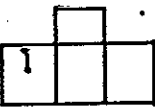
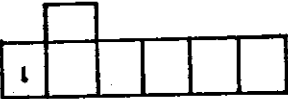
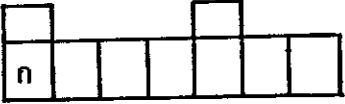
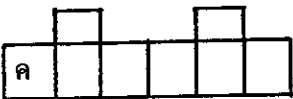
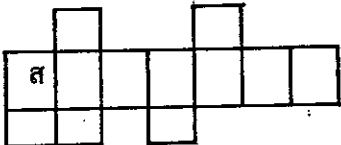
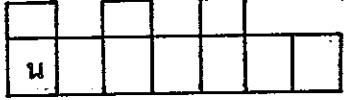
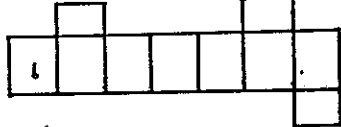
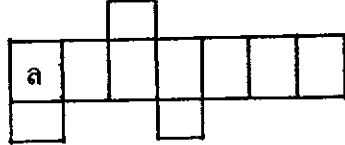
คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาเลือกคำที่เขียนได้ถูกต้องในวงเล็บท้ายประโยค แล้วนำมาเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ให้ เพื่อให้ประโยคสมบูรณ์

1. สุชาติไม่อยู่บ้าน 2 สัปดาห์ _____ เต็มไปหมด (หยากไย้ / หยากไย่)
2. การเล่นดนตรีให้ดี จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับ _____ เบื้องต้นก่อน (โน้ต / นีต)
3. สมคิดชอบรับประทาน _____ ที่ร้านหน้าปากซอยทุกวันหยุด (ก้วยเตี้ยว/ก้วยเตี้ยว)
4. เสื้อผ้าที่เด็กคนนั้นสวมใส่ดูเก่า _____ มาก (คำคร่ำ / คร่ำคร่ำ)
5. ลมพัดใบไม้ร่วง _____ เต็มสนาม (เรี่ยไร / เรี่ยราย)
6. ลูกเศรษฐีชอบใช้จ่ายเงินอย่าง _____ ในไม่ช้าเขาก็กลายเป็นขอทาน (สุรุษสุร่าย / สุหุ่ยสุร่าย)
7. ปัจจุบันการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ได้ผสมสีลงใน _____ ให้มีสีฟ้า (น้ำมันก๊าด / น้ำมันก๊าด)
8. การทำงานอย่าง _____ จะได้ผลงานที่ไม่ดี (ลูกลี้ลูกลน / ลูกลี้ลูกลน)
9. เมื่อกลับถึงบ้านเราควรช่วยพ่อ แม่ ทำงานอย่าให้ท่านต้อง _____ (เคี้ยวเจี๊ย / เจี้ยวเจี๊ย)
10. พนักงานของ โรงงานหุคงานประทัง บริเวณหน้าโรงงานจึงสืบสน _____ (อลมัน / อลหม่น)

เรื่อง คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์

ชุดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้

1. หมายถึง ไยแมงมุมที่ติดค้างอยู่ในที่ต่าง ๆ
2. หมายถึง เครื่องหมายกำหนดเสียงดนตรี
3. หมายถึง กระจายเกลื่อนกลาด
4. หมายถึง ชื่อของกินชนิดหนึ่ง ที่ทำด้วยแป้งเป็นเส้น ๆ
5. หมายถึง แก่แก่จนชำรุดทรุดโทรม
6. หมายถึง จับจ่ายโดยไม่คำนึงความเปลี่ยนแปลง
7. หมายถึง ชื่อเรียกน้ำมันชนิดหนึ่ง
8. หมายถึง บังคับ
9. หมายถึง รีบเร่งอย่างไม่เป็นระเบียบ
10. หมายถึง ชุมนุมชุมนุม

เฉลยแบบฝึกหัด
เรื่อง คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์

ชุดที่ 1

1. หยากไย่	6. สُرุ่มสุร่าย
2. ไน้ด	7. น้ำันก้าด
3. ก้วยเตี้ยว	8. ลูกลี้ลูกสน
4. คร้าคร่า	9. เคี้ยวเจ็ญ
5. เร็ยร่าย	10. อลหม่าน

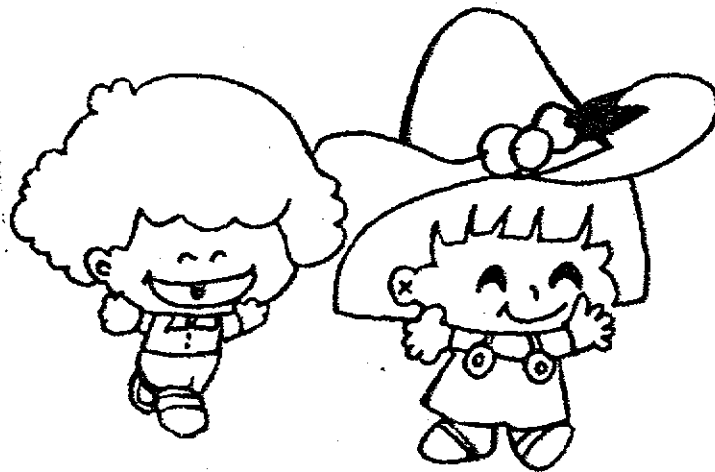
ชุดที่ 2

1. หยากไย่	6. สُرุ่มสุร่าย
2. ไน้ด	7. น้ำันก้าด
3. เร็ยร่าย	8. เคี้ยวเจ็ญ
4. ก้วยเตี้ยว	9. ลูกลี้ลูกสน
5. คร้าคร่า	10. อลหม่าน

แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เรื่อง

คำพ้องเสียง

คำพ้องเสียง

ชื่อ.....ชั้น ม. 2/..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่..... เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำพ้องเสียง มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน คำพ้องเสียงได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำเฉลยที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้ง จะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ชั้น ม.2

เรื่อง คำพ้องเสียง

ชุดที่ 1

คำชี้แจง ให้เลือกคำพ้องเสียงในวงเล็บมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. วัน _____ (1) หน้า จะมีการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จัดทำด้วย _____ (2) ใหม่
ให้กองเชียร์ประ _____ (3) หน้ากัน (จัน จันทร)
2. แม่บอกว่าถ้ากินกล้วย _____ (1) งอม แล้วจะมีความ _____ (2) (สุข สุข)
(1) (2) (3)
3. _____ (1) ปีน วาครูปัก _____ (2) กำลังบินไปทางทิศ _____ (3) (บน บน ลึล)
4. ร้านนี้มีผลิต _____ (1) ที่ทำจากผ้าแพร _____ (2) นับเป็น _____ (3) จัน
(พัน พันต์ พรณ)
5. ชาวจังหวัด _____ (1) บุรี เล่าเหตุ _____ (2) ที่นายทุน _____ (3) ต้นไม้ในป่าสงวน
(การณ์ กาญจน กาน)
6. สมชายไปตลาด ซื้อ _____ (1) มาถวายพระ และซื้อเชือกมาทำ _____ (2) บ่วง
(3)
ราคาทั้งหมดสองร้อย _____ (บาท บาท บาท)
(1) (2) (3)
7. เดินไปในไพร _____ (1) ทำให้อารมณ์ _____ (2) และ _____ (3) ญา
ว่าจะกลับมาเที่ยวใหม่ (สัม สัม สัน)

(1)

(2)

161

8. ดุสิต กำลังอ่าน _____ เลข และได้ยืมชาวบ้าน _____ จันกันว่า

(3)

นายดำเป็น _____ ฟ้อง นายคือว่าเป็นโจรปล้นทรัพย์ (โจษ โจทก์ โจทย์)

(1)

(2)

9. ผู้รักษา _____ หมาย กล่าวหาว่า นายทองแดง ขโมยปลา _____

(3)

ของนายทองคำ แม้ว่าจะไม่ปรา _____ หลักฐาน (กฏ กต กฎ)

(1)

(2)

(3)

10. ผู้ที่ประ _____ จะ _____ น้ำพระ _____ ขอเชิญบนศาลาการเปรียญ

(สรง สงฆ์ สงค์)

คำขึ้นใจ ให้นักเรียนเขียนคำพ้องเสียงกับคำที่กำหนดให้แต่ละคำให้ได้มากที่สุด

162

ตัวอย่าง

กาล

กาน

การ

การณ

กานค

กานท

1.

จัน

2.

สิน

3.

สัน

4.

พัน

5.

กค

6.

บาค

7.

จัน

8.

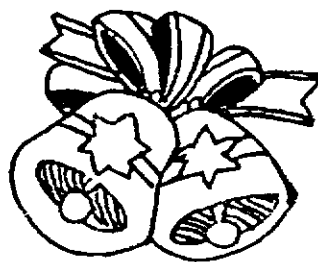
โจษ

9.

มาน

10.

สุก

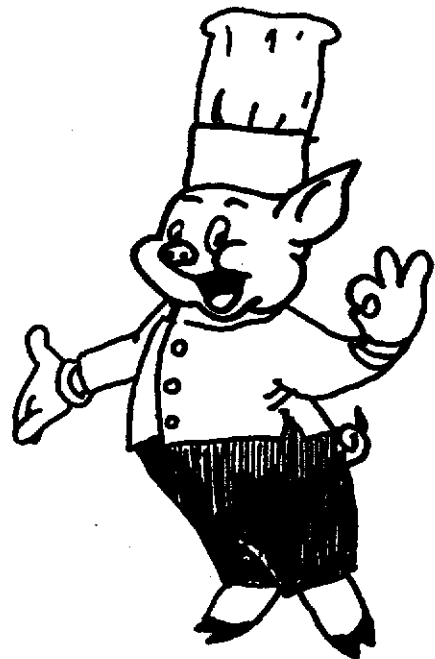
เรื่อง คำพ้องเสียง

1. (1) จันทร	(2) จันทร	(3) จัน
2. (1) สุข	(2) สุข	
3. (1) ศิล	(2) ชิน	(3) ชิน
4. (1) ภัณฑ	(1) พรรณ	(3) พัน
5. (1) กาญจน	(2) การณ์	(3) กาน
6. (1) บาตร	(2) บาตร	(3) บาท
7. (1) สันต์	(2) สันต์	(3) สัน
8. (1) โจทย์	(2) โจษ	(3) โจทก์
9. (1) กฏ	(2) กต	(3) กฏ
10. (1) สงค์	(2) สรร	(3) สงฆ์

1. จันทร จรรย์ จรร จัล
2. สันต์ สิม ชิน ชิน ศิล
3. สัน สันต์ สันต์ สรร สรรค์
4. พันธุ์ พรรณ พัน ภัณฑ พรร
5. กฏ กฏ กษ
6. บาตร บาท บาตร บาท บาท
7. ขรรค์ จันธุ์ จันท์
8. โจทก์ โจทย์
9. มาน มาลัย มาร
10. สุข สุข สุข

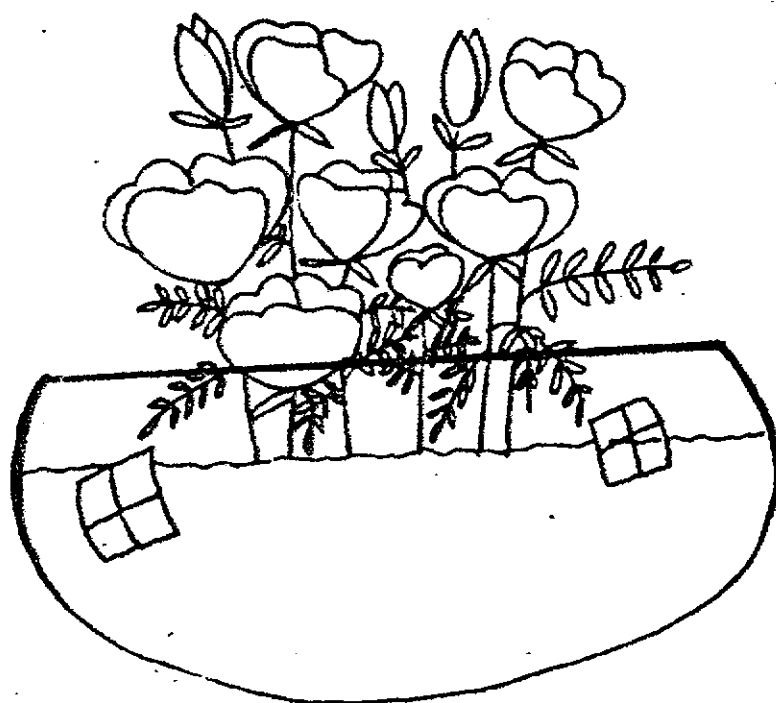

แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง

คำประวิสรรชนีย์

คำที่ประวิสรรชนีย์

ชื่อ.....ชั้น ม.2/ โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 203 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียน คำที่ประวิสรรชนีย์ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แบบฝึกนี้ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำชุดที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากคำเฉลยที่อยู่แผ่นสุดท้าย
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนใหม่ และเขียนคำตอบอีกครั้งหนึ่ง จะทำให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

ชั้น ม. 2

เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์

ชุดที่ 1

คำชี้แจง ให้ขีดเส้นใต้คำที่ประวิสรรชนีย์ได้ถูกต้อง

1. สมชายกำลังดูหนังสืออย่าง (ขมักเขม้น เขม้นเขม้น) เพราะจะสอบในสัปดาห์หน้า
2. การพูดไม่ตรงกับความจริง พูดกลับไปกลับมา เขาเรียกว่าเป็นคน (ตลบตะแลง ตะลบตะแลง)
3. นิภาไปหาพระเพื่อบุรุษภัณฑ์ (สละเคราะห์ สละเคราะห์)
4. เมื่อวานมีไฟไหม้โรงงานทำของเด็กเล่น ไฟคลอกคนงานตายอย่างน่า (สยดสะหยอง สยดสยอง) ถึง 12 คน
5. บัจจุบันมีภูเขา (มละภาวะ มลภาวะ) เป็นพิษ เป็นภูเขาที่ทุกฝ่ายต้องแก้ไข
6. โรงงาน (สับประรด สับประรด) กระป๋อง ปล่อน้ำเสียลงในแม่น้ำแม่กลอง
7. ทางที่ดีทั้งสองฝ่ายควร (ปรานีประนอม ประณีประนอม) กันจะเกิดประโยชน์มากกว่า
8. ฉันเห็นอังคณาเคียนอบของ (พรงพะรัง พรงพะรัง) ข้ามถนน
9. การ (อะลุ่มอล่วย อะลุ่มอะล่วย) กัน จะทำให้สังคมสงบสุขได้
10. เขา (ทะเยอทยาน ทะเยอทะยาน) ที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศ แต่เขาไม่ขยันเรียนหนังสือ

เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์

ชุดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์จากคำอ่านที่กำหนดให้

คำอ่าน	คำเขียน
1. อะ - มั - อะ - เบน	
2. สะ - เคาะ - เควาะ	
3. สับ - ปะ - รด	
4. ประ - ณี - ประ - นอม	
5. ดะ - หลบ - ดะ - แลง	
6. สะ - หยด - สะ - หยอง	
7. พะ - รุง - พะ - รัง	
8. ทะ - เยอ - ทะ - ยาน	
9. อะ - ลุ่ม - อะ - หล่วย	
10. มน - พา - วะ	

เฉลยแบบฝึกทักษะ
เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์

ชุดที่ 1

1. ชะมักเข้มน	6. สับประค
2. คลบทะแลง	7. ประนีประนอม
3. สะเคาะเคราะห้	8. พะรุงพะรัง
4. สยดสยอง	9. อะลุ่มอล่วย
5. มลภาวะ	10. ทะเยอทะยาน

ชุดที่ 2

1. ชะมักเข้มน	6. สยดสยอง
2. สะเคาะเคราะห้	7. พะรุงพะรัง
3. สับประค	8. ทะเยอทะยาน
4. ประนีประนอม	9. อะลุ่มอล่วย
5. คลบทะแลง	10. มลภาวะ

แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 60 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X
ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ
3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ในแบบทดสอบ
4. ถ้าพบข้อบกพร่องอย่าท้อใจ ให้เว้นไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงค่อยย้อนกลับมา
ทำใหม่

ตัวอย่างคำถาม

0) คำใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. สบู่
- ข. สักด
- ค. สพาน
- ง. สำน

วิธีตอบ

0) ก. ~~X~~ ค. ง.

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีดเส้นทับ ทับคำตอบเดิม แล้วทำเครื่องหมาย X
ทับตัวอักษรที่เลือกใหม่ เช่น

0) ก. ~~X~~ ~~X~~ ง.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าคำที่สะกดผิด

<p>1. ก. ประณีต
ข. ประเวณี
ค. มณฑป
ง. พยัคฆ์</p>	<p>5. ก. อาภรรพ์
ข. พิธีกรรม
ค. आयुกรรม
ง. พรหมจรรย์</p>
<p>2. ก. สับคับ
ข. สับหงก
ค. สับประค
ง. สับระยู่ถ์</p>	<p>6. ก. อรรณพ
ข. มทกรรม
ค. มพรรณพ
ง. มรรคทายก</p>
<p>3. ก. บรรพชา
ข. บรรพชิต
ค. บรรยากาศ
ง. บรรณารักษ์ศาสตร์</p>	<p>7. ก. สระแค้น
ข. สักการะ
ค. สะเปะสะปะ
ง. สะโอดสะอง</p>
<p>4. ก. พรรคึก
ข. พรรษา
ค. ทัยธรรม
ง. สร้างสรรค์</p>	<p>8. ก. อักษระ
ข. อะไหล่
ค. อะลุ่มอล่วย
ง. ทะเยอทะยาน</p>

9. ก. มโหฬาร ข. รโหฐาน ค. พรവാาส ง. ผสมผสาน	14. ก. สอาด ข. สมาร ค. สะไม้ ง. สะคุด
10. ก. ประพาด ข. ประพาส ค. ประภาส ง. ประพาช	15. ก. ก้าข ข. โน้ต ค. บ้อแบ้ ง. บ้องคั้น
11. ก. กรรมกร ข. กรรมฐาน ค. กรรมกรณ์ ง. กรรมมาชีพ	16. ก. ไชม ข. ไชรม ค. ทรุคไชม ง. ทรุคไทรม
12. ก. วิปลาส ข. วิบัสนา ค. วิสรรชนี ง. วิประโยค	17. ก. ดาษฟ้า ข. ดาษดา ค. ดาษคั้น ง. กระดาษสา
13. ก. เวทนา ข. เวชยันต์ ค. เวชภัคท์ ง. เวทมนตร์	18. ก. ระเนระนาด ข. ระเกะระกะ ค. ระนาดเอก ง. ระส่ำระสาย

19. ก. ขมกขมัว	24. ก. เคี้ยวเข็น
ข. ขยุกขยิก	ข. ไคร์ครวญ
ค. ขะยุกขยุย	ค. ไคร้งคร้าง
ง. ขยะแซยง	ง. เคว้งคว้าง
20. ก. ตระการ	25. ก. พรั่นพรั่ง
ข. ตระเตรียม	ข. พร้งพร้อม
ค. พยุกพยิก	ค. พร้าเพรื่อ
ง. อุดหยาก	ง. เพรศพรั่ง
21. ก. ตีอกต้อย	26. ก. ออกซิเจน
ข. ตีนตุ๊กแก	ข. อັชดาสัย
ค. ตะปุมตะป้า	ค. อัคไนมัต
ง. กระตุงกะตั่ง	ง. อักษรศาสตร์
22. ก. ปืบับ	27. ก. สาธารณะ
ข. ปาเต๊ะ	ข. สาทิศ
ค. เปาะเปี๊ยะ	ค. สาธารณ
ง. เปี้ยะบร้าง	ง. สาธารณูปโภค
23. ก. กู้กกัก	28. ก. กลืน
ข. เก้งก้าง	ข. สดับ
ค. เกลี่ยกล่อม	ค. เเพชฌ
ง. เกยงเกลลา	ง. ผไท

29. ก. พรวดพราด	34. ก. สันฐาน
ข. พร้าพลอด	ข. สึงสรรค์
ค. ประเปรี้ยว	ค. สวรรคต
ง. พรวนแปร	ง. สัตตบรรณ
30. ก. เกลียวกลม	35. ก. สัจจ
ข. กรุ่มกริม	ข. สุขสันต์
ค. ไกล่เกลี้ย	ค. สัจชาติ
ง. กรีดกราย	ง. อาสัจ
31. ก. เร็ยราย	36. ก. นพรัตน์
ข. พยาภัย	ข. นาฏศิลป์
ค. แพร่งพราย	ค. นารายณ์
ง. สร้อยสุราย	ง. อัมลักษณ์
32. ก. บรรลัย	37. ก. ละมุน
ข. บรรทุกัน	ข. ตระหนี่
ค. บรรพบุรุษ	ค. จาระนัย
ง. บัณฑิต	ง. จานรรจา
33. ก. พรรนา	38. ก. สันทนา
ข. พยากรณ์	ข. สันทยา
ค. พรหมจารี	ค. ศัตราวุธ
ค. พุพฺพชาติรา	ง. กาศรวล

39. ก. ประภาคาร ข. ปรางาส ค. ปราศรัย ง. ปรางู	44. ก. กันดาน ข. กัवाल ค. กัวล ง. กันยายน
40. ก. ข้อค ข. เชื้อค ค. ป้าเป๋อ ง. จู๊บแจง	45. ก. บั๊นเน่ง ข. ธารังค์ ค. กุณฑล ง. สันับเพลลา
41. ก. พรอดไปร่ง ข. ไพรคปราน ค. พรวนแปร ง. พรองคอง	46. ก. สบง ข. ขอ้ม ค. สอ้าน ง. สลาย
42. ก. พิสดาร ข. พิสุทธิ ค. พิสง ง. พิสวาส	47. ก. ทันตกรรม ข. วิศกรรม ค. บริกรรม ง. อุกศลกรรม
43. ก. จั๊วไร ข. จรรโลง ค. จัณฑาล ง. จันทรคติ	48. ก. พุทธา ข. โพล์เพล ค. พลาสติก ง. เฟลิดเฟลิน

49. ก. สํารวล ข. ตรวจตรา ค. ประปราย ง. เปรียบพร้อม	50. ก. เจ็ก ข. ใจัก ค. จือกัก ง. ใจ่งแจ้ง
คำสั่ง ให้ลักเรียนวงกลมล้อมตัวอักษรหน้าประโยคที่มีคำขีดเส้นใต้เป็นคำสะกดผิด 51. ก. พระ<u>ขรรค์</u>อยู่ใน<u>ขันนํ้า</u>มนต์ ข. กิน<u>ข้าวสุก</u>แล้วมีความสุข ค. เขา<u>ช่าง</u>สรรค<u>หา</u>ผ้าที่มีสี<u>สํานึก</u>ฉาด ง. ทน<u>อน</u>เป็นศัตรูที่ร้ายกา<u>จ</u> ของ<u>แปลง</u>ผัก<u>กาด</u> 52. ก. บ่วง<u>บา</u>ศรา<u>คาย</u>ี<u>ลึ</u>บ<u>า</u>ท ข. ลู<u>ก</u>บ<u>า</u>ศ<u>ก</u>อยู่<u>ใน</u>บ<u>า</u>ตร ค. กาก<u>บ</u>า<u>ด</u>ทับตัวอักษรหน้าภาพ<u>กระ</u>บิ<u>ณ</u>พ<u>า</u>ด ง. สะ<u>ก</u>เกิด<u>หิ</u>น<u>กระ</u>เด็น<u>ณ</u>ก<u>พระ</u>บ<u>า</u>ท ทำให้<u>บ</u>า<u>ด</u>เจ<u>็บ</u> 53. ก. บัก<u>ข</u>ิน กําลัง<u>บ</u>ิน<u>ไป</u>ทาง<u>ท</u>ศ<u>ทัก</u>ข<u>ิ</u>ณ ข. เดิน<u>ไป</u>ใน<u>ไ</u>พร<u>สั</u>ณ<u>ที่</u>ทำให้<u>ส</u>ุ<u>ข</u><u>สัน</u>ต์ ค. <u>ผ</u>้า<u>พร</u>พ<u>รร</u>ณ<u>เป็น</u>พ<u>ัน</u>พ<u>ัน</u>บ<u>เร</u>ียง<u>ไว้</u> ง. <u>คร</u>อบ<u>คร</u>าว<u>จะ</u>ได<u>อยู่</u>ร<u>วม</u>ก<u>ัน</u>อย่าง<u>ผ</u>า<u>สุ</u>ข <u>ใน</u>วัน<u>ห</u>ยุ<u>ด</u>โดย<u>เจ</u>พา<u>ะ</u>เ<u>ย</u>น<u>วัน</u>ศ<u>ร</u>์	

54. ก. พันธุ์ไม้ในสวนเมื่อนับพันชนิด
 ข. สุคาทาพานดอกไม้ล้ม แล้วพาลหาเรื่องน้อง
 ค. แม่เมศสาปเจ้าหญิงให้เป็นท่านอยู่ในทะเลสาบ
 ง. เมื่อเด็กไปขออนุญาตผู้ใหญ่ควรระวังกิริยามารยาทให้มาก
55. ก. ผลิตภัณฑ์ที่รักษาผิวพรรณทำจากพันธุ์ไม้ในธรรมชาติ
 ข. อัจฉรินทร์สร้างได้ใหญ่โตอย่างน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก
 ค. การทำงานจะได้รับผลสำเร็จช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับสถานการณ์
 ง. เพื่อน ๆ โจษขานว่า อาจารย์ชอบให้นักเรียนแก้โจทย์เลขยาก ๆ
56. ก. เขาถูกอาจารย์ทำทัณฑ์บน เนื่องจากทำผิดเพราะไม่รู้ทันเพื่อน
 ข. คนทั่วไปนิยมใช้ดอกพุดบูชาพระพุทธรูป
 ค. เข้าเฝ้าเพ่งพิศดูความงามของคนรักด้วยความหลงใหลจนลืมนึกถึงพิษสงของมัน
 ง. เขาพูดจาดูหมิ่นไสยศาสตร์จึงถูกกฏติให้เข้าสั่ง
57. ก. งานสมโภชของวัดมีคนมาขายข้าวโพคมามากมาย
 ข. คนนิยมใช้หอยมุกมาประดับไว้ที่หน้ามุขของบ้าน
 ค. รัฐบาลเร่งรัดให้พวกชาวเขาเลิกปลูกฝิ่น
 ง. เขารดน้ำต้นไม้บะที่มีรศมาจอดที่หน้าบ้าน

58. ก. พระลักษณ ถูกฝ่ายตรงข้ามลักพาตัวไปกักขัง
 ข. ศาลเจ้าที่ศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้น เพราะชาวบ้านประสานน้ำใจกันสร้างขึ้นเพื่อ
 สักการะบูชา
 ค. วันอาทิตย์ ปอเก็บกระเป๋าคอมพิวเตอร์และนำไปคืนให้เจ้าของจึงได้รับรางวัล
 ง. เพศ ชายเหมาะสมที่จะมีครอบครัวเมื่อย่างเข้าสู่วัยเบญจพล
59. ก. ทหารคอยลาดตระเวนในบริเวณที่คิดว่าเป็นอันตราย
 ข. เทศกาลวันสารท จะมีผลไม้ประเภทผลไม้รสหวานที่สุด
 ค. เขาเป็นครูสอนการใช้อาวุธประเภทลูกศรและศร
 ง. มังรายกะยอจะรู้สึกไม่เกรงกลัวในการทำศึกครั้งนี้
60. ก. เขาใช้รหัสบังคับเครื่อง เพื่อให้รถทำงานอัตโนมัติ
 ข. ครูมีสิทธิ์ที่จะให้ความรู้ทั้งที่เป็นวิชาการและอื่น ๆ แก่ศิษย์
 ค. นักเรียนที่เลือกแผนการเรียนคณิต - วิทยาศาสตร์ สุดลมหายใจเข้าออกเป็นสูตร
 คณิตศาสตร์
 ง. วันเสาร์นี้จะมีพิธีลงเสาเอกของบ้าน

แบบสอบวัดความซื่อสัตย์

คำชี้แจง

แบบสอบวัดฉบับนี้ ต้องการถามความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง การเรียนและเรื่องทั่ว ๆ ไป โดยให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วพิจารณาว่า นักเรียน มีความรู้สึกหรือปฏิบัติเหมือนข้อความนั้น ๆ หรือไม่เพียงใด และคำตอบที่นักเรียนเลือกตอบ จะ ไม่ถูกหรือผิด ข้อสำคัญให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตัวเอง นักเรียนเองมากที่สุด คำตอบของนักเรียนจะ ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด

วิธีตอบแบบสอบถาม

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในคำตอบที่เห็นว่าตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำ ที่แท้จริงของนักเรียน ซึ่งในแต่ละข้อนักเรียนจะกาเครื่องหมายได้เพียงข้อเดียว

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	กรรมการคุมสอบไม่อยู่ นักเรียนควร รีบเปิดตำราดู ถ้าทำข้อสอบไม่ได้			/	
00	เกิดเป็นคนต้องมีวาจาสัตย์ พูดคำไหนต้องเป็นคำนั้น		/		

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ในการเล่นเกมส การโกงกันเพื่อ การเอาชนะเป็นเรื่องธรรมดา				
2.	สมศรีรู้จักหลีกเลี่ยงการหาโทษจาก ครูได้แสดงว่าเธอเป็นคนฉลาด				
3.	แดงทักวณน้ำอัดลมแตก ขณะที่ เพื่อนวิ่งเล่น จึงรีบเก็บขวดทิ้งเพื่อ ไม่ให้แม่ค้ามาปรับเงินเพื่อน ๆ				
4.	แม่ค้าคนทั้งขายของแพงมาก ป้อม จำเป็นต้องซื้อเพราะอยู่ใกล้บ้าน วันหนึ่งแม่ค้าทอนเงินให้เกิน 10 บาท ป้อมจึงเก็บเงินใส่กระเป๋ เพราะเห็นว่าแม่ค้าเป็นคนขายของ แพง				
5.	นิตออกจากห้องเห็นกล่อง เครื่องเขียนวางอยู่ที่ระเบียงห้อง นิตเห็นว่าถ้าทิ้งไว้ คนอื่นก็คงเก็บ ไปแล้ว ไม่คืนและนิตไม่ทราบว่าเป็น ของใคร จึงเก็บเอาไปใช้เอง				

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6.	บางครั้งคนเราต้องพูดโกหกบ้างเพื่อ ทำให้ตัวเองสบายใจ				
7.	การที่ครูช่วยเพิ่มคะแนนให้นักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนถูกไล่ออกจาก โรงเรียนเป็นสิ่งที่ควรกระทำ				
8.	สุชาตินับคะแนนสอบได้ 49 คะแนน ครูตรวจผิดเป็น 50 คะแนน สุชาติ จึงไปบอกครูทำให้คะแนนเขาลดลง การกระทำของสุชาติแสดงว่า ไม่ฉลาด				
9.	เพื่อนรักของสมบัติทำข้อสอบไม่ได้ สมบัติจึงแอบส่งคำตอบให้ โดยไม่ให้ ครูเห็น				

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10.	กระเป๋ารถโดยสารลืมเก็บเงินจ่อม เพราะรถแน่นมาก จ่อมจะลงจากรถ เห็นกระเป๋ารถยืนอยู่หน้าบ้านใด จึงเสี่ยงไปลงด้านหลัง เพราะ ไม่อยากเผชิญหน้ากับกระเป๋ ารถโดยสาร				
11.	ปากกาอย่างดีของเพื่อนในชั้นเรียน หายทุกคนไม่มีใครรับ ครูบอกว่าจะ ลงโทษทุกคน สุชาดาซึ่งเป็นคนเก็บ ปากกานี้ได้ที่สนามขณะเล่นพลศึกษา โดยไม่มีใครเห็นจึงไม่บอกความจริง				
12.	ก้อยเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่รู้เรื่อง ทำการบ้านไม่ค่อยได้ ก้อยจึงแก้ ปัญหาโดยลอกจากเพื่อนส่งครูทุกครั้ง				
13.	ความคิดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในใจของเขา ไม่มีผู้ใดทราบ จึงไม่จำเป็นต้องทำ ตามที่คิดไว้เสมอ				

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14.	การเข้าห้องเรียนสาย เป็นธรรมดา ของนักเรียน เพราะอาจมีความ จำเป็นเกิดขึ้นได้				
15.	เมื่อแดงทำอะไรผิด แแดงจะรีบ ปฏิเสธการกระทำของแดง เป็นการ หลีกเลี่ยงที่ฉลาด				
16.	สุภาพรับผิดชอบแจกเงินค่าขนมให้ น้องเวลาไปโรงเรียน โดยมารดา เป็นคนมอบหมายให้ เมื่อไปถึง โรงเรียน สุภาพจะให้เงินน้องน้อย กว่าที่คุณแม่ให้เสมอ เพราะน้องไม่ ทราบจำนวนเงินที่มารดาให้				
17.	อุทัยเรียนคณิตศาสตร์ไม่รู้เรื่อง จึงแอบไปนอนในห้องพยาบาล โดย บอกให้ครูทราบว่าจะไม่สบาย				

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18.	ในการทำงานระบบกลุ่ม ถ้ามีคนอยู่ในกลุ่มมีความสามารถมากอยู่แล้ว เราไม่จำเป็นต้องช่วยกลุ่มทำงานก็ได้ เพราะจะได้ไม่แย่งงานคนอื่นทำ				
19.	การนำรถราชการซึ่งเป็นรถประจำตำแหน่งของพ่อบ้าน พาทุกคนในครอบครัว ไปเที่ยวพักผ่อนในวันหยุด เป็นสิ่งที่ควรกระทำ				
20.	คณียเป็นนักดนตรีของวงโรงเรียน ที่ทุกคนชื่นชอบ คณียจึงมาฝึกซ้อมสายกว่าเพื่อน ๆ เพราะคิดว่าอย่างไร ทุกคนก็ต้องรอเขาอยู่แล้ว				
21.	การคอร์รัปชัน เป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกคนทำได้ ถ้าทำแล้วไม่มีผู้อื่นเดือดร้อนและเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง				

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
22.	ธีรยุทธ ขัชรถึงสี่แยกพอดีไฟแดง ขณะนั้นไม่มีรถ ธีรยุทธน่าจะขับรด ผ่านไปเลย แต่เขาก็จอดรอสัญญาณ ไฟเขียว				
23.	อ้อเล่นกับน้องที่ยังพูดไม่ได้ ในขณะ ที่เล่นกันอยู่นั้น อ้อทักจ้วงกันตลกแตก แม่ออกมาดูอ้อรีบบอกว่า น้องเป็น คนทักแตก				
24.	นิคขายของให้ลุงสุข และทอนเงิน ให้ลุงสุขขาดไป 20 บาท นิคคิดได้ เมื่อลุงสุขไปแล้ว วันหลังลุงสุข มาซื้อของอีก นิคจึงคืนเงินให้จนครบ ทั้ง ๆ ที่ลุงสุขลืมไปแล้ว				

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
25.	ใส่กาบไปเที่ยวสวนหลวง ร. 9 กับเพื่อน ๆ เห็นดอกไม้สวย และเห็นดอกไม้ที่พอจะนำมาทำพันธุ์ได้ บริเวณนี้มีป้ายห้ามเด็ดดอกไม้ปักอยู่ แต่ขณะนั้น ไม่มีคนเฝ้า บริเวณนั้น ใส่กาบอยากได้พันธุ์ดอกไม้ จึงเด็ดดอกไม้ชิ้น เพราะคิดว่าคนเฝ้าไม่อยู่				
26.	แดงมีเหรียญบาทปลอมอยู่เป็นจำนวนมาก จึงนำไปใช้ตู้โทรศัพท์สาธารณะ หน้าบ้านพักซึ่งใช้โดยไม่มีปัญหาอะไร แแดงจึงใช้เหรียญปลอมนั้นประจำ				
27.	ธิดาช่วยแม่ขายของ มีชาวต่างประเทศมาซื้อของ ซึ่งราคา 120 บาท แต่ธิดาบอกขาย 200 บาท และชาวต่างประเทศก็ตกลงซื้อ ธิดาจึงหักเงินส่วนที่ขายเกินราคาไว้เป็นของตนเอง เพราะถือว่าเป็นค่าตอบแทนความสามารถของตน				

ข้อที่	ข้อความที่กำหนด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
28.	คลุ้ตเห็นเพื่อน ๆ ในชั้นไปเล่น การพนันในช่วงพักกลางวันหลัง โรงเรียน คลุ้ตไม่ยอมบอกครู เพราะกลัวเพื่อนถูกทำโทษและ ตัวเองจะเป็นที่เกลียดชังของเพื่อน				
29.	มานพเดินทางกลับจากต่างจังหวัด เมื่อรถถึงปลายทาง มานพรีบหยิบ กระเป๋าขึ้นรถกลับบ้านเมื่อถึงบ้าน สำรวจของในกระเป๋า ปรากฏว่า ไม้เท้าของตนเอง แต่เมื่อดูของ ในกระเป๋าแล้ว เห็นว่ามีราคา มากกว่าของตน จึงไม่ติดตาม แลกเปลี่ยนกระเป๋าคืน				
30.	แม่ค้าขายเงาะใช้น้ำรดเงาะ เพื่อให้เงาะสดและมีน้ำหนักมากขึ้น เนื่องจากขนเงาะอุ้มน้ำไว้ทำให้ ขายเงาะได้กำไรมากขึ้น				

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
สมบูรณ์ ทินกร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ตุลาคม 2535

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ของโรงเรียนโยธินภูลังกาวิทยาเขต เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน กลุ่มทดลองสอนตามคู่มือครู และใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครูและใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ (คาบละ 50 นาที) โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ t-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน
2. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน
3. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA II STUDENT'S WRITING ABILITY
AND HONESTY IN WORD SPELLING THROUGH THE EXERCISES
AND THE METHOD BASED ON THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

SOMBOON TINNAKORN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

October 1992

The purpose of this research was to compare the writing ability and honesty in word spelling through the exercises and the method based on the teacher's manual.

Group Sample was the 80 Mathayom Suksa II students of Chaichimpleevithayakom School Phasrichareon, Bangkok, during the first semester of 1992. Each of Fourty students were randomly assigned as the experimental group and control group.

The experimental group was taught through the word spelling and the control group was taught through the exercises and the method based on the teacher's manual. The duration of experimental was taken 16 periods pergroup (50 minutes period). Both groups were taught in the same content. The randomized control group pretest - posttest design was used as the research design of the experimental. The t-test was statistically analysed the datas.

The result of this study indicated that

1. The writing ability in word spelling between the experimental group and the control group was non significantly different
2. The honesty of students between the experimental group and the control group was non significantly different
3. The writing ability in word spelling of the students in the experimental group were significantly higher than these before the experiment at the .01 level.
4. The honesty of students of the experimental group were significantly higher than these before the experiment at the .01 level.